ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 10. | Fredag d. 5. Marts 1937 | 2. Aarg.

Dobbelt-Moral

I Alderslyst-Processen stod man atter overfor Problemet: *Dobbelt-Moralen.*

Her var Tale om Beruselse i Forbindelse med en Mand, der var ansat paa et Socialkontor.

Bortset fra Kærnespørgsmaalet i Sagen: denne offentlige Bestillingsmands Beruselse i det Offentliges Tjeneste, saa mødte man her den Opfattelse, at selvfølgelig havde Manden Lov til at drikke sig fuld, saa meget han lystede, blot det laa uden for Arbejdstiden.

Det er den samme Opfattelse, man iøvrigt har set mange flaterende Eksempler paa i det offentlige Liv.

Her møder man ofte Mænd, der bestandig paa Talerstolene breder sig med *det store Ansvar* og som Samfundets og den gode Morals Vogtere, medens de i deres saakaldte „Privatliv" er nogle umaadeholdne Grise, baade i den ene og anden Henseende.

Hvad har man egentlig at bebrejde Afholdsmænd, der drikker i Smug, eller Missionsfolk, der ikke blot snyder deres Medmennesker men ogsaa snyder „Vorherre", eller det meget moralske Landbo- og Provinsfolk, der foder Halvdelen af Københavns Skøger, naar selv Folk og Arbejderførere, Samfundets offentlige Talsmænd og Støtter, paa Talerstole og i Pressen spiller Dydens og Moralens Vogtere, og som Privatmænd vælter sig i Sølet om Vinens og Eros Altre?

Javel, der er talt saa ofte om disse Spørgsmaal, og vi kender Svaret.

Selvfølgelig er vi, der vover at anlægge Maalestokken for almindelige Menneskers Opførsel over paa de høje Herrers Livsmoral, nogle afskyelige Kværulanter eller endnu værre, nogle betændte Banditter der under Anstændighedens og Moralens Maske vil snigløbe de samme „høje" Herrer, deres Parti, ja selve Samfundet!

Det var afdøde Professor Birch, der engang „kværulerede": *„Det skal være et Offer at være Arbejdernes Tillidsmænd!"*

Denne Opfattelse skulde, hvis den virkeligt skulde følges, ikke blot bestaa deri, at Tillidsmændene uden Hensyn til store Evner og personlige Muligheder, for store Indtægter, skulde blive nede ved Siden af Arbejderne i økonomiske Indtægts- og Livsforhold, men ogsaa deri, at han bestandig i sin personlige Livsvandel havde Pligt til at tjene sine Klassefæller som et lysende Eksempel i deres March fra Dybets og Slavens Mørke mod Socialismens højere Kultur og Fællesskab.

Vi ved, at det er lige modsat. Vi kender den moderne Tillidsmand med Grossererindtægter, fjernt fra Arbejderhjemmets daglige Kampe for at faa de fattige Ører til at slaa til.

Vi ved, at denne Kategori af Tillidsmænds saakaldte „Privatliv" i alt for høj Grad ligner „Jeppe i Baronens Seng".

De er i et og alt et Vidnesbyrd om, at der med ethvert Folkefremskridt i økonomisk Henseende bør følge en tilsvarende og forudgaaende Kulturhøjnelse.

Lad os ikke nævne *socialistisk* Kultur i Forbindelse med dette nye Borgerskab af politiske Opkomlinge, thi det Begreb har de aldrig forstaaet og savner alle Betingelser for at forstaa det. De tilsviner for Tiden hele Arbejderklassens Tankeliv med Kapitalismens lurvede egoistiske Moral.

Men fordi det er saaledes, hvorfor skal vi derfor tie.

Vi har netop en Pligt til ikke at tie, saa sandt som Betingelsen for et Folks eller en Klasses Fremskridt ogsaa er et Kulturspørgsmaal.

Ja, vi kan gaa videre endnu og erkende, at den Klasse, der stagnerer eller blot staar stille i kulturel Henseende, uvægerlig vil stagnere økonomisk og socialt.

Hele den arbejdende Klasses historiske Fremskridt, økonomisk og socialt, er ikke vundet ved „Førere", men ved Individernes stigende Kulturkrav. De Fremskridt, der ikke vindes paa denne Grund, er Tyveri, der tabes igen.

Hele vor Tids Stagnation for Europas Arbejdere kan ikke forklares i manglende Organisation eller Mangel af „Førerskab" eller Mangel paa Disciplin. Tværtimod, saa er disse Begreber ved at kvæle Massernes Tro paa dem selv, den levende moralske Kraft i Masselegemet, Klassen!

Et Legeme vokser ved, at hver enkelt lille Celle af Legemets Millioner Celler vokser, bliver større og kraftigere i harmonisk Formation.

Hvor kun enkelte Celler vokser stærkt, der opstaar Kræft, thi der dræbes de andre Celler.

Hvor Førerskabet i Dobbelt-Moralens slimede Løgn æder sig mægtig og fed, der dræbes det harmoniske Fremskridt, der breder Kræften sig i Klasselegemet, der dræbes Massernes Tro paa sig selv, Individernes Selvudvikling, Livets, Menneskenes og Klassens universelle revolutionære Drivkraft.

Disse Tanker greb mig, da jeg forleden i Retssalen i Silkeborg stod og hørte en pæn borgerlig Landsretssagfører og en lønnet Fagforeningsfunktionær docere den Teori, at det vedkom ikke andre, at en Funktionær paa et Socialkontor gik ud og drak sig fuld efter endt Arbejdstid.

Det vedkommer ikke Arbejderne, at deres Arbejdsløshedskasse-Kasserer kommer dinglende drukken hen ad Gaden!

Jo, det vedkommer Arbejderne, thi hver nedsættende Handling, deres ledende Mænd foretager sig, *nedsætter dem selv,* ikke blot i andres Øjne, men ogsaa *deres egen Moral!*

Den Mand, der lader sig vælge til en ledende Stilling i Kampen for en Stand, en Bevægelse eller Sag og som ikke fatter, at han med alle sine Gerninger, med sin hele Livsvandel, i stort som i smaat, hjemme som ude, skal tjene Sagen og aldrig foretage sig noget, der skader den, han har misforstaaet sin Stilling, han er den *uværdig!*

Den Mand, der ikke forstaar dette ubønhørlige Krav, er hildet i Dobbeltmoralens Løgn.

Dette træder os endnu stærkere imøde hos den berusede Socialkontor-Funktionær.

Denne Mand lønnes af det offentlige Samfund for bl. a. i Henhold til Sociallovens Prgf. 313 og 314 at paase, at de Socialunderstøttede ikke bruger deres Understøttelse til Drik eller andre Udskejelser. Gør de sig skyldig deri, *skal de straffes med Tvangsarbejde!*

Men den Mand, der har dette moralske Opsyn med sine fattige Medmennesker, han maa godt lade disse se, at han selv raver drukken om — efter Kontortiden.

Det vedkommer ikke dem!

Her har vi Dobbeltmoralens Løgn rendyrket i al dens uhumske Afskyelighed!

Dens Talsmænd burde egentlig selv idømmes Tvangsarbejde.

Eli.

Dommen over Dr. Gundtoft

Reaktionens sidste Anslag ramte Hr. Steinckes Partifælle, men ogsaa samtlige Læger og Tusinder af ulykkelige Kvinder

Den Dom, der forleden blev fældet over den kendte Læge Gundtoft fra Nørre Sundby er den strengeste Dom, der endnu er faldet i de paabegyndte seksuelle Hekseprocesser mod Lægerne, iværksat, inspireret og frempisket af den socialdemokratiske Justitsminister.

15 Maaneders Fængsel og Tab af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar for nogle tvivlsomme Tilfælde, hvor den medicinske og sociale Indikation berører hinanden, og hvor Dommen ikke afsiges paa Grundlag af Lægens, Fagmandens Oplysninger, men paa Udsagn af de Kvinder Anklagemyndigheden gennem Forundersøgelsen har frasorteret som *brugelige Vidner.*

Vi staar her igen overfor det nu kendte uhyggelige Fænomen, at de Kvinder, der stod overfor Lægen som ulykkelige bedende Væsener, ved Forundersøgelsen er forvandlet til frejdige smilende Væsener, der uden Skrupler bekræfter i Vidneskranken, at al deres Ulykke bare var *Komedie* for at slippe for det uønskede Barn.

Naar disse Kvinder hidtil er sluppet for den Straf, som Loven paabyder, de bør have i Henhold til deres egne Bekendelser, saa skyldes det absolut ikke Reaktionens Medfølelse, men langt mere, at den foreløbig har Brug for dem som *Vidner imod Lægerne!*

Vi tænker, at disse brugelige Vidner blev mindre brugelige og mindre letsindige med deres Bekendelser, om de var sikre paa at faa nogle Maaneders Fængsel sammen med Lægen, som hjalp dem, da de var i Nød!

Vi kan selvfølgelig ikke sige det og vil heller ikke paastaa det, men man faar uvilkaarlig den Tanke, at disse Kvinder er lovet frit Lejde, blot de vil vidne *mod* Lægen!

Hvorledes skal man ellers forklare deres moralske Indstilling.

Dette Forhold lugter af Moskva-Proces.

Hvem er iøvrigt den Magt, der sidder bag ved og bestemmer, i hvilke Tilfælde Loven skal gælde, og i hvilke den skal sove.

Maa vi nu bede om nogle af de fine Kvindeklinikker.

Denne Forskel i Anvendelse af Lovens Straffebestemmelser gælder ikke blot Lægen og de Kvinder, han behandler, men ogsaa de Kategorier af Kvindeklinikker, man lægger an imod.

Det er betegnende, at der endnu ikke er foretaget Undersøgelser mod de Læger og Kliniker, der besøger Udskrabningerne for Damerne i det velsituerede Borgerskab.

Vi er aldeles ikke blodtørstige, og da særlig ikke i dette Forhold, hvor vort Standpunkt er Kvindernes og Lægernes fuldstændige Frihed til selv at bestemme om Fosterfjernelse.

Men naar Lægerne skal straffes, saa bør de Kvinder, der søger dem og anmoder dem om at foretage den strafbare Handling og *bekender* dette ogsaa straffes!

Gennem Kvindernes egne ofte kyniske „Bekendelser" ved Anklagemyndighederne, at de i Henhold til Loven *er hjemfalden til Straf!*

Hr. Steincke har jo Ofrene for sig, — hvorfor slaar han saa ikke til, den nidkære Mand?

Og hvorfor undersøger hans Embedsmænd ikke *de fine Kvindeklinikker?* Tør den *drabelige* Karl ikke slaa til *dem øverst oppe?*

Er den stærke Mand alligevel en *Hare,* naar han skal til at drage den fulde Konsekvens af hans reaktionære Straffepolitik.

Frygter han for, at naar hans blinde Haardhed ramte nogle fine Doktorer, og et Par Suese fine Damer, saa var det forbi med *hans reaktionære Seksualtyrani?*

Vi trygter det, ja vi er overbevist om det. Hele Bøtten vilde vende sig og Reaktionen vilde som altid for gemme sit grimme Fjæs for Pengeposens Trusler.

Og i denne Henseende vilde den drabelige socialdemokratiske Justitsminister ikke adskille sig fra den øvrige Reaktion.

Frisindet paa det seksuelle Omraade bør derfor nu stille sig paa Kravet om, at alle stilles *lige for Loven!*

I denne saakaldte demokratiske Tidsalder er der Klang af bitter Ironi i dette Krav, men Justitsministerens og hans Embedsmænds Optræden i Jagten paa Lægerne med det mindrebemidlede Klientel, afgiver en Overflod af Motiver for Kravets Fremsættelse.

Dansk Lægeforening bør nu erklære Strejke og overlade Kvaksalverne og Juristerne at tolke Indikationerne.

Staaende overfor det Forhold, at Anklagemyndighederne har tiltaget sig Afgørelsen af, hvor den medicinske Indikation ophører og den strafbare sociale begynder, er Lægernes Retsstilling bragt ind under Vilkaarlighedens Diktatur i Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelse.

Ingen Læge kan mere vide sig sikker. De er bragt ind under en Retsløshed, hvor en lumpen Kunde og en nidkær Anklagemyndighed bestemmer over, om de skal gennemgaa Fængselsstraf og fratages Retten til at praktisere i en Aarrække.

Overfor disse Tilstande bør *Lægernes faglige Organisation* træde i Aktivitet og værne sine Medlemmer!

Da Grænsen mellem medicinsk og social Indikation i mangfoldige Tilfælde er flydende, og det *ikke* er Lægerne, men Juristerne med Hr. Steincke i Spidsen, der bestemmer, hvad der er hvilket, bør alle Læger i Fremtiden *helt nægte* at foretage noget Indgreb og overlade hele Spørgsmaalet til Justitsministerens og hans Virgiliadamer, Politibetjente og Kvaksalverne.

Denne Lægernes Stilling er ikke blot forsvarlig men nødvendig, om de ikke skal blive en værgeløs Kastebold for hele det Kobbel af Uvidenhed, der i Dag spiller Diktator paa et rent fagligt Lægeom-

(Fortsættes Side 4)

Appel og kriminel Anmeldelse

Fredag d. 27. Februar samledes vor Afdeling i Silkeborg til Møde med Retssagen paa Dagsordenen.

Red. Chr. Christensen, der var tilstede paa Mødet, redegjorde for Retssagens Enkeltheder, som blev gennemdrøftet.

Resultatet af Drøftelsen blev, at Afdelingen henstiller, at Sagen appelleres til Landsretten, saafremt Underretten dømmer Chr. Christensen paa en Maade, der drager de paaklagede Udtalelser i Bladet i Tvivl.

I samme Tilfælde kræver Afdelingen, at der udarbejdes og indgives en Klage til Statspolitiet med Krav om kriminel Undersøgelse mod Assistent Jørgensen saavel som mod Vidnerne, saaledes, at de drages til Ansvar, der i Retten har afgivet falsk Forklaring og forhindret Sagens fulde Opklaring.

Ligeledes besluttede Afdelingen at arbejde for at tilvejebringe sin Del af de Udgifter, der maatte flyde af dens Beslutning.

Til vore Abonnenter

Ved dette Kvartals Udløb indføres den Ordning, at de Abonnenter, der ikke har betalt Abonnement for April Kvartal senest 25. Marts, afmeldes hos Postvæsenet, saaledes at Tilsendelsen af Bladet standses pr. 1. April.

Vi meddeler dette i god Tid, samtidig med gør vi opmærksom paa, at alle Opkrævninger for April Kvartal udgaar fra Kontoret 15. Marts.

Vi henstiller samtidig til alle Abonnenter senest 25. Marts at tilsende os Abonnementbeløbet pr. Postgiro Nr. 236,32, da dette paa flere Maader letter Ekspeditionen og de Kammerater, der ellers traver Trapperne gratis.

„Arbejdet"s Ekspedition.
Blaagaards Plads 21.
København N.

Mod Partidiktatur og socialt Slaveri

Arbejdere i Balle Kommune opstiller en særlig Arbejderliste. Niels Westergaard øver sig i Nigger-Step

Som vore Læsere ved, har der i store Kredse inden for Arbejderne i Balle Kommune hersket stor Utilfredshed med de Personer, der har udgjort det socialdemokratiske Flertal i Sognerandet. Særlig har den skandaløse Behandling af Arbejdsmand Niels Møller skabt oprigtig Harme.

Dertil kommer nu Beslutningen paa sidste socialdemokratiske Partikongres, at det skal være Partiforeningerne rundt i Kommunerne, der i Fremtiden ved Opstillingen skal bestemme, hvem Arbejderne maa stemme paa til Valgene.

Hidtil var det saaledes, at der før Valgene indkaldtes til et offentlig Arbejdermøde, hvor man foretog Opstillingen.

Indførelsen af det nye Partidiktatur har i Forbindelse med de nævnte Forhold i Balle Kommune medført, at der foruden den socialdemokratiske Diktaturliste nu bliver opstillet en *Arbejderliste.*

En Henvendelse fra Arbejdsmændenes Fagforening i Lysbro til Partiforeningen om at søge Dispensation fra Kongresbeslutningen og lade et Arbejdermøde opstille er blevet uden Resultat.

Efter dette har de utilfredse Arbejdere afholdt de forberedende Møder, hvor det blev besluttet at indkalde til et offentligt Møde for alle sympatiserende Arbejdere til Opstilling af Kandidater til Kommunevalget.

Dette Møde fandt Sted Søndag d. 28. Februar Kl. 19 i Lysbro.

En planlagt Overrumpling blev Fiasko.

For at forhindre Arbejderne i at møde til Arbejdermødet i Lysbro, havde Partiforeningens Ledelse i Alderslyst foranstaltet en Kommunal-Revue med Albinus Jensen som 1. Artist. Men i sidste Øjeblik fik man Betænkeligheder, aflyste Revuen og gav Parolen til *„de Troende"* om at møde op i Lysbro og forhindre Opstillingen af Arbejderlistens Kandidater.

„De Troende" med Niels Westergaard i Spidsen mødte ogsaa talstærke frem, men alligevel blev det Fiasko.

En velkendt Arbejder i Lysbro, Arbejdsmand Marius Jensen, aabnede Mødet og meddelte paa det nedsatte Udvalgs Vegne, at Mødets første Opgave var at udpege og opstille Kandidater i Henhold til de tidligere Møders Beslutninger.

Da de socialdemokratiske Spidser opdagede, at der ingen Diskussion blev før Opstillingen, blev de

(Fortsættes Side 4)

Gadespejlet

Hallo! Hallo! Hallo!
Ikke mase paa!
Entreen er lille,
men størst for de smaa, —
kan du ikke betale,
saa stamp din Frakke:
besøg den kommunale
Dyrehavsbakke!
— Her i mit Telt ser højtærede Gæster
en stor Attraktion: en ansvarsløs
Borgmester!
Det elektriske Menneske, aldrig før
set,
blokker Smaafolk for Mønt ved
Elektricitet.
Hallo! Hallo! Hallo!
Grundejere og Lejere,
Skatteydere og Rentenydere:
Det er her det foregaar,
her ædes Blaar.
Alle behandles kulant,
fattige og rige,
alle er lige,
og Pristallet er konstant,
kun Priserne stige;
derfor maa vi bryde Kapitalens
Lænke —
saa slaa da det Kryds — og lad vær'
med at tænke!

Syndikalismen og den store Begrebsforvirring

under Kapitalismens indre Sammenbrud

Den Tanke, at de arbejdende værdiskabende og nyttige Folkemasser over hele Verden engang skal tage Magten over Jorden og Arbejdsmidlerne og forbinde denne Magtovertagelse med en ligelig retfærdig Fordeling af de samlede Frembringelser, forudsætter — ligegyldig hvilken Form denne Tanke iklædes — Privatkapitalismens indre Sammenbrud og Undergang.

Dette gør Syndikalismen ogsaa, hvor den fremtræder som en afklaret Idébevægelse eller hvad vi teoretisk vilde kalde = *revolutionær* Bevægelse.

Her opfatter vi altsaa ikke Begrebet „revolutionær" paa barnligborgerlig Vis, som Udtryk for Vold, men videnskabelig sand, som en grundig Forandring af Ejendoms og Tilegnelsesform af Menneskenes materielle og aandelige Behov.

Menneskene som Massevæsen.

Var det Sandhed, at Mennesket var et saa intelligent og overlegent Dyr, at det som Masse bestemte sin egen Skæbne, sine egne Livs- og Leveforhold f. Eks. gennem Valg, enten af Rigsdagsmænd eller Diktatorer, saa vilde de herskende Tilstande kun være forstaaelige, hvis Menneskemassen bestod af *Selvpinere!* Men da den ikke gør dette, men tværtimod bestaar af en Dyreart, der mere end nogen anden lever i stigende Attraa mod større Velvære, maa man indrømme, at det er smaat med Intelligensen, hvor det gælder Bestemmelsesretten over Massernes Livs og Leveforhold.

Den samme dræbende Logik rammer den Tanke, at Menneskene i samme Forhold som det privatkapitalistiske Produktions- og Fordelingssystem bryder sammen, skulde blive mere og mere klartseende — beviste — om hvilket økonomisk System der skal afløse Kapitalismen.

Det modsatte er Tilfældet.

Kapitalismens Sammenbrud.

Nu hvor Kapitalismen er brudt saa meget sammen, at de kapitalistiske Nationer — i Fredens forløjede Navn — maa præstere gigantiske moralske og materielle Oprustninger i Kapløbet om hvem der skal leve videre som *kapitalistiske* Nationer, ja netop i vor Tid hvor Kapitalismen indenfor hver Nation kun holdes oppe ved Hjælp af Statens kunstige Midler paa Folkenes Skuldre, ved Arbejdsløshed med Sulteunderstøttelser, ved forceret Arbejdstempo og usle Lønninger, ved mægtige Skattebyrder og statsautoriseret Udplyndring gennem Aagerpriser, ja netop lige i vore Dage hvor Kapitalismens Sammenbrud pisker Masserne med Lidelser, der er Massernes Tanker haabløs Forvirring.

Vil Masserne et nyt System, vil de ud af Kaos, vil de Klarhed over Økonomi og Retfærdighed? Nej, de tror end ikke paa noget Nyt, og de vil intet andet end dukke Hovedet.

Socialdemokratiets Millionhære af Vælgere, forbinder de deres Stemmeafgivning med et nyt økonomisk Samfundssystem? Nej, de er højest nogle smaaborgerlige Reformister, og Hovedparten af dem stemmer paa Socialdemokratiet, netop fordi dette Parti gør alt for at holde den nationale Kapitalisme ovenvande!

„Danmark for Folket" udtrykker netop denne taabelige Ambulanceljeneste for dansk Privatkapitalisme.

Den store Begrebsforvirring.

Saaledes er det med Socialdemokratiet i alle Nationer. Dette Parti har spændt Verdens Arbejdere for Privatkapitalismens Vogn, at den ikke skal køre ned i Afgrunden.

Dette Partis mægtige Tilslutning baade fra Smaaborgerskabet og Arbejdermasserne er det mest afgjorte Bevis for, at Massernes Forvirring stiger i Stedet for at aftage med den voksende Eksistenskrise, der følger af Kapitalismens Sammenbrud.

Og Forvirringen er ikke mindre blandt Tilhængerne af „Kommunistisk Internationale".

Oprindelig tilhørte de den radikale Fløj af Socialdemokratiet, med et stærkt Islæt af den oprindelige Marxismes revolutionære Idéologi: *Omstyrtelse af det borgerlige Samfund i international Maalestok med Statssocialismen som en kort Overgangsform til Kommunismen!*

Alle disse „*Lenins Retningslinjer*" er under Virkningerne af de senere Aars forcerede kapitalistiske Sammenbrud fuldstændig forladt. Alle den russiske Revolutions Løfter om Udviklingen af Verdensrevolutionen kværkes i selve Rusland med brutal Kynisme i Moskva-Processer, Nedskydning og Deportationer af Trotskis (Lenins) Tilhængere, medens Verdensrevolutionens stolte „kommunistiske" Armé ude i den kapitalistiske Verden paa sin Faneflugt er endt i demokratisk Folkefront og militær Forsvar for den nationale Kapitalisme. Side om Side med den moderate Fløj af Socialdemokratiet.

Disse historiske Kendsgerninger er det afgørende Bevis for den internationale Arbejderklasses tidsbetonede fuldkomne Begrebsforvirring.

Selv den saakaldte socialistiske Inteligens, „det *bevidste* politiske Førerskab for Verdens Arbejderbevægelse", har knækket Halsen overfor Fænomenet: *Fascismen!*

Kapitalismens sidste Form for Eksistenskamp.

Dette Tids-Fænomen, der historisk set kun er den sidste Form for det nationale Borgerskabs mest koncentrerede Kamp for at bevare den nationale Kapitalisme — hvorpaa det lever —, og hvorfor det med Vold maa knuse ethvert indre Oprør, selv i Tankerne, og koncentrere hele Folkets, Arbejdernes og Bøndernes Kraft i det nationale Forsvar, har forvirret Begreberne for selve den saakaldte socialistiske Intelligens, og bragt den til at glemme alle socialistisk revolutionære Opgaver, og i Stedet samler den nu Arbejdermasserne om Borgerskabets *næstsidste Form* for Bevarelse af den nationale Kapitalisme = *det borgerlige Demokrati.*

I Stedet for under Kapitalismens forcerede Sammenbrud at samle Arbejderne til enig Kamp mod enhver Form af Borgerskabets Kamp for Kapitalismens fortsatte Bestaaen, saa er Verdens Arbejdere under Førerskab af Socialdemokrater og „Kommunister" opdelt i nationale „Folkefronter til Forsvar og Kamp for deres Lands nationale Kapitalisme.

Borgerskabets hektiske Nationalisme er, enten det ytrer sig i mægtige Krigsrustning til Forsvar for „Demokrati" og „Kultur", eller i lige saa mægtige Krigsrustninger for „Diktatur" og „Førerkultus" trods alt et nøgternt Udtryk for realistiske fornuftige Klasseinteresser.

Modsat med Arbejdernes Nationalisme, hvad enten de som Tyskere kæmper for Nazismen eller som Franskmænd kæmper for Demokratiet, saa kæmper de for en *Indbildning,* nemlig den, at deres Eksistens er livforbundet med det Borgerskab, der lever af at udbytte dem.

Arbejderne kan ikke eksistere uden ved deres Udbytteres Hjælp! I denne gamle kapitalistiske Hypotese er Verdens Arbejdere og deres Klassekamp endt.

I denne Uselvstændighedens Hypotese Arbejderne forlod for ca. et Aarhundrede siden, da de begyndte at organisere sig som selvstændig Klasse, er de endt igen under Kapitalismens begyndende Sammenbrud.

Al socialistisk Oplysning, al socialistisk Agitation og al socialistisk Klassekamps-Organisation er endt i *Sammenbrudets historiske Forvirring!*

Et Lys i Mørket.

Kun et Sted i Europa levede større Dele af Arbejderne deres Liv paa en anden Indstilling og bevarede den.

Det var intet Tilfælde, at Fascismen paa sin Verdenserobring for første Gang mødte alvorlig Modstand i Spanien.

Her stod Flertallet af Landets organiserede Arbejdere i en Organisation, der i lige saa høj Grad hadede og foragtede det borgerlige Demokrati som det fascistiske Diktatur, fordi den fra sin inderste Kærne til det yderste Led var gennemsyret af Tanken om, at *kun Sønderknusningen af det kapitalistiske Lønsystem og Indførelsen af den frie Kommunisme kan skænke det enkelte Menneske saavel som hele Slægten det Maal af Frihed og Velvære, der betinger Menneskenes sociale Livslykke.*

Den eneste praktiske Mulighed for, at dette kan gennemføres er, at de arbejdende Masser paa Land og i By, gennem deres faglige Organisationer tager Magten over Jorden og Arbejdsmidlerne og beslaglægger Kapitalen: de oplagrede Arbejdsværdier.

Saa snart dette er sket, skal de faglige Kamporganisationer lidt efter lidt afvikles som saadanne og i samme Grad udvikles til *Arbejdsorganisationer,* med Arbejdets og Fordelingens Organisering som praktiske Opgaver.

Her møder vi en Arbejderbevægelse, der ikke kæder Arbejdernes Eksistensskæbne sammen med den hendøende Kapitalisme, men tværtimod sætter hele Arbejderklassens Kraft ind paa at give Kapitalismen Dødsstødet.

Og dette var ikke bare Teori. Da Fascisterne den 19. Juli i 1936 forsøgte at rende Spaniens korrupte Demokrati og dets Regering over Ende, da var det Spaniens syndikalistiske Arbejderbevægelse, — og ikke de politiske Fraseheite —, der rejste Arbejder- og Bondemasserne og selv gik foran i Kampen.

Enhver saglig Bedømmelse vil erkende, at det var Spaniens syndikalistiske Bevægelse, der standsede Fascisternes første Stormløb og gav Regeringen i Madrid Mulighed for at samle og organisere den videre Modstand.

I Katalonien, hvor Bevægelsen var stærkest, blev ikke blot Fascisterne slaaet ned, men selve Kapitalismen blev omgaaende knust, og Arbejderne i By og paa Land genrejste Produktion, Transportvæsen og Fordeling gennem deres økonomiske Organisationer, der blev Bedriftsorganisationer, hvis Præstationer alle saglige Besøgende beundrer.

De katalanske Arbejdere har dokumenteret for hele Verdens Arbejderklasse, at Arbejderne udmærket kan undvære det kapitalistiske Borgerskab, ja ligegyldig hvad Enden bliver i det spanske Folks Opgør med deres egne og fremmede kapitalistiske Tyranner, saa staar i Øjeblikket disse syndikalistiske Arbejderes hele Stilling og Indsats som det klare Lys midt i den øvrige Arbejderverdens natmørke Begrebsforvirring under Kapitalismens Sammenbrud.

Den af alle politiske Spekulanter forkætrede Syndikalisme, Tanken om at *Arbejderne selv direkte gennem deres faglige Organisationer, deres faglige Indsigt og praktiske Dygtighed kan overtage Fremstillingen og Fordelingen af Menneskenes Behov paa fornuftig og retfærdig Vis,* har disse stolte katalanske Syndikalister givet Kød og Blod i levende Liv, og derved tændt et Haabets Lys for ethvert uhildet Menneske, der midt i den store Begrebsforvirring spejder efter en Mulighed for økonomisk Lighed og social Retfærdighed.

I en kommende Artikel vil vi sammenholde *Privatkapitalismen, Statssocialismen og Syndikalismen som Organisation for Samfundsarbejdet.*

Leunbach-Adressen

I „Nyt Dagblad", der er Organ for Retsstatspartiet, finder vi følgende Opfordring til at skrive under paa Amnestilisterne for de dømte Læger. Naar vi aftrykker den, saa er det fordi, at den tillige er Tegn paa en sjælden Tolerance og Frisind, idet „Nyt Dagblad" redaktionelt har udtalt sig principielt mod Fosterfordrivelse, men alligevel giver det Plads i Bladet for denne Opfordring. Det er saa sjældent i denne Reaktionens sorte Tid at møde et saadant Frisind, at vi synes, det er bemærkelsesværdigt:

„Man slaar ikke paa en falden Modstander," men man gaar roligt forbi og lader ham ligge, selv om han er faldet blandt Røvere. Det er en aartusind gammel Historie.

— — —

Med Adressen til Justitsministeriet drejer det sig mindre om for eller imod Straffefrihed i Svangerskabssager; det er en Protest imod, at „Forbrydelsen" udlægges som „en i den offentlige Mening vanærende Handling" og saaledes medfører Tab af borgerlige Rettigheder.

Et Tyveri, en Voldshandling, et Bedrageri og mange andre Forbrydelser vil i det store og hele af den offentlige Mening bedømmes ens — som vanærende. Men Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelsers Tilladelighed er der i værste Tilfælde kun delte Meninger om. Var der i Svangerskabskommissionen ikke 18 for 1 mod! Og saadan ligger det ogsaa ude i den brede Befolkning. Det store Flertal er — mere eller mindre vidtgaaende — for Straffefrihed og kun et Mindretal, mest religiøst bundne Mennesker samt nogle enkelte Sofister, der misbruger biologisk Viden til at konstruere et Retskrav for en mikroskopisk Celle — — kun faa vil anse Dr. Leunbachs „Forbrydelse" som vanærende.

Der er her afgjort ikke Tale om en i den offentlige Mening vanærende Handling og Dommen leder derfor Tanken hen paa Begrebet Justitsmord.

Derfor mener jeg, at Retsstatsfolk maa være med i en Protest, hvad enten de er Modstandere eller Beundrere af Dr. Leunbach — Forfatteren til en af vor Tids vægtigste Bøger „Kvinder i Nød".

Louis Bahnson,
Vesterbrogade 163, Kbhvn. V.

Alderslyst-Processen udvikler sig til en Kriminalsag

Vidneudsagn mod Vidneudsagn
En uvidende Sogneraadsformand og en dito Fagforeningskasserer
Vi nægtes at fremføre flere Vidner

Chr. Christensens Forsvarstale. Sagen indladt til Doms

Retssagen mod „Arbejdet"s Redaktør fortsattes Torsdag d. 25. Februar Kl. 10 Fm. i Silkeborg og varede Dagen ud.

Slagter Rahns Regnskabsbog bekræfter vore Vidners Udsagn.

I Spørgsmaalet om, hvorvidt Sagsøgeren, Assistent Jørgensen, havde tilegnet sig og givet Maler Schm. Johansen de 60 Kødkort, staar Vidneforklaring og Partsforklaring skarpt mod hinanden, idet Jørgensen benægter alt.

Overfor denne Benægtelse, som vi, grundet paa Jørgensens hele Stilling, maatte befrygte, havde vi, som det fremgaar af Referatet fra sidste Retsmøde, sikret os, at to Mand havde set Slagter Rahns Regnskabsbog, hvoraf det fremgik, at Maler Schm. Johansen den 15. Dec. 1935 havde betalt 15 Kr.

Paa Grundlag af, at de to Mænd udgav sig for Fjender af Schm. Johansen, aabnede Hr. Rahn villig sin Bog, og paa samme Grundlag kunde han godt huske, at de 15 Kr. kontant pr. 15. December *virkelig var Kødkort,* thi netop disse *30 Kødkort* forklarede de to Mænd skulde bruges til Eksklusionsgrundlag mod Schm. Johansen.

Helt anderledes var det med Hr. Rahns Hukommelse, da han opdagede, at de 30 Kødkort var en Bekræftelse paa Schm. Johansens Vidneforklaring.

Nu, da han stod som Vidne, kunde han ikke huske, at det var Kødkort, og i det hele taget om der den 6. og 15. Dec. var indbetalt henholdsvis 5 og 15 Kr. af Schm. Johansen.

Derfor krævede vi hans Bog fremlagt i Retten, hvilket Hr. Rahn var meget ked af men maatte gaa med til, og ved Retsmødet den 25. Februar mødte Hr. Rahn igen med Bogen.

Bogen bekræftede vore Vidners Udsagn om Beløbene og Datoen for deres Indbetaling, men Hr. Rahns Hukommelse med Hensyn til, om Beløbene var indleverede Kødkort, var bestandig daarlig, — men benægte det turde Hr. Rahn dog ikke.

Af Bogen fremgik det videre, hvorfor Hr. Rahns Hukommelse er blevet saa daarlig, og hvorfor han var saa ked af at faa Bogen fremlagt i Retten — der var nemlig leveret en Række Vareposter, som ikke havde noget med Oksekød at bestille — altsaa et ifølge Loven om Kødkortordningen ganske ulovligt Forhold.

Hr. Rahn som Vidne viser, hvor mange Særforhold og Interesser der stiller sig i Vejen for at faa *Sandheden* frem i Sagen!

En meget uvidende forhv. Sogneraadsformand.

Næste Vidne var forhv. Sogneraadsformand, nuværende Skatteraadsmedlem, Malermester Lund.

Han var Modpartens Vidne, og det, man ønskede af Hr. Lund, var, at han skulde bekræfte, at det ikke var i Socialudvalgets Tjeneste, at Assistent Jørgensen var paa Fagforeningens Kontor med Regnskabsopgørelsen d. 8. April 1936.

Og man maa indrømme, at Hr. Lund virkelig gjorde sig Umage for at bestyrke denne *horible* Opfattelse.

Han erklærede, at Kommunens Tilskud til de Arbejdsløses Kontingent var et privat Forhold mellem Assistent Jørgensen og Arbejdsmændenes Kasserer. Han erklærede videre, at han ikke vidste, om dette kommunale Kontingenttilskud var begrundet i Lovbestemmelser, og han huskede ikke, at Sogneraadet havde taget Beslutning derom.

Vi skal her ganske se bort fra Motiverne til denne mørke Uvidenhed om Sociallovens Bestemmelser, ministerielle Cirkulærer og Arbejdsløshedsdirektoratets Bestemmelser, men kun fastslaa, at denne forhv. Sogneraadsformand tilsyneladende ved mindre om de Regler, Kommunen udbetaler sine Midler efter, end en ganske almindelig Arbejdsløs!

Efter dette Vidnes Optræden maa man have Ret til at efterlyse, hvor smaa Kvalifikationer man skal besidde for at være værdig til at indtage offentlige Tillidshverv.

En meget glemsom og uvidende Kontrolbestyrer.

Modpartens næste Vidne var Arbejdsmændenes Kontrolbestyrer i Silkeborg, Hr. Søren Petersen.

Dette Vidne mente ligesom det foregaaende, at den regnskabsmæssige Opgørelse mellem Balle Kommune og Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse var et rent privat Foretagende mellem ham og Hr. Jørgensen om Salg af ustemplede Mærker.

Paa Foranledning fra vor Side oplyste Hr. Petersen, at denne *private Ordning* med ustemplede Kontingentmærker var indført, fordi han ikke gad tage over til Alderslyst og hente Arbejdsløshedskassens tilgodehavende Tilskud, og at han derfor betalte Jørgensen en „Skilling" for at komme over og gøre Regnskabet op!

Da vi gjorde opmærksom paa, at hele denne „private" Ordning med Salg af ustemplede Kontingentmærker er ulovlig, og at den var forbudt af Arbejdsløshedskassens økonomisk ansvarlige Bestyrelse i Silkeborg, erindrede denne Kasserer, at „Ordningen"

Huslejeloven

Ikke Hensigten at forhindre Lejernes Udplyndring

Den nye Huslejelov kan snart ventes færdig fra Rigsdagen.

For de mange tusinde Lejere, der stønner under Husværternes skamløse Udplyndring, og som havde ventet, at denne Lov skulde sætte en Stopper derfor, vil blive sørgeligt skuffet.

Det er slet ikke Lovens Hensigt.

Som Indenrigsministeren under Debatten sagde til Christmas Møller — „Spørgsmaalet er ikke billig eller dyr Husleje, det er kun Meningen at ordne Retsforholdet mellem Ejer og Lejer."

Meningen med Loven er ikke at ophæve — eller blot begrænse — Husværternes Udbytning af Lejerne. Meningen er at sikre og lovfæste dette Udbytningsforhold under Former, der passer for det moderne kapitalistiske Samfund.

Der havde ellers været god Grund til at sætte Bom for den uhyggelige Udbytning, der finder Sted af Husværterne ved Udlejning af Lejligheder, særlig i de gamle Ejendomme i København.

Man ser jo det mærkelige, at efterhaanden som Ejendommene bliver ældre og Lejlighederne deri daarligere, saa stiger Huslejerne. Lejligheder, der i Tiden omkring 1914 i forholdsvis nye Huse kostede 16—18—20 Kr. om Maaneden, koster i Dag, hvor de er utidssvarende og som Regel forfaldne paa Grund af Ejerens manglende Interesse i at lade foretage selv de nødvendigste Reparationer, 50—60 Kr. om Maaneden. Kapitaliseringen af denne Merleje andrager Masser af Millioner Kr., der gaar i Husværternes og Ejendomsspekulanternes Lommer, og Lejerne — i Hovedsagen Arbejderne — maa betale.

En ældre mindre Ejendom, der er moden til Nedrivning, og hvori der findes 4 Lejligheder, giver sin Ejer en Nettofortjeneste paa ligeved 2000 Kr. om Aaret. Det er 500 Kr. hver af disse Lejere skal skatte til denne Husvært, hvis eneste Ulejlighed af Ejendomsforholdet er at udskrive Huslejekvitteringen og modtage Lejen. Det bliver jo en temmelig høj Timeløn.

Hvis man tænker sig, at disse gamle Ejendomme allerede for Aar siden var eksproprieret — eller ialtfald Lejestigningen — og denne var samlet i et Fond dels til Modernisering og Vedligeholdelse af de gamle Ejendomme dels til Opførelse af ny, vilde hele Boligbyggeriet i en By som København kunne hvile i sig selv befriet for hele det Slæng af Spekulanter, der nu snylter derpaa, og Huslejerne vilde Aar for Aar kunne blive billigere.

Men saadanne konstruktive Foranstaltninger kan Politikere og Stat ikke gennemføre, de kan kun beskatte og ved Love sikre Udbytningen, den Slags Ting maa gennemføres af Befolkningen selv gennem dens egne Organer.

Det er et Formaal, Lejerforeningerne burde sætte paa deres Program og arbejde for at faa virkeliggjort i Samarbejde med Fagforeningerne. Det er noget i den Retning, der skal til for at finde en Løsning paa Boligspørgsmaalet.

Det er let

at blive Abonnent paa ARBEJDET, man skriver bare et Kort til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21, med Navn og Adresse. Betalingen — 1,50 Kr. for et Kvartal, indsendes paa Postkonto Nr 236,32. Det er nemlig bekvemt. Bladet bliver da bragt lige ind ad Døren hver Uge.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19
Postgiro 236,32

var forbudt i Sommeren 1936 — altsaa efter 8. April — men han erindrede ikke, at den var forbudt længe før, men at han havde trodset den ansvarlige Bestyrelses Beslutning, og at hele Forholdet den 8. April ikke alene i sig selv var ulovlig, men at det hvilede paa hans personlige Uefterrettelighed!

At en Arbejdsløsheds-Kasserer vil være bekendt at staa i Vidneskranken og benægte Eksistensen af den lovlige og administrative Myndighedsordning, som han daglig arbejder efter, ja uden hvilken han overhovedet ikke kunde opgøre, hvilke Beløb han skulde have fra Socialkontoret for at redde en uorganiseret Assistent, turde karaktisere denne Kasserers moralske Habitus.

At den samme Mand ene af alle Tilstedeværende paa Bestyrelsesmødet den 8. April ikke kunde se, at Assistent Jørgensen var beruset under Opgørelsen, ved vi ikke, om vi skal tilskrive hans store Kærlighed til „Bydrengen“ eller hans egen Tilstand hin Aften. Vi noterer blot, at hans Vidnesbyrd gik stik imod hans Kammerater i Styrelsen.

Et negativt Vidnesbyrd og et Besøg hos Vidnet.

Næste Vidne var Kasserer fra Lysbro Afdeling Laust Johansen, der ikke kunde erindre, om han d. 8. April 1936 havde gjort op med Assistent Jørgensen paa Kontoret i Alderslyst Kl. 5½. Var det den Aften, havde Jørgensen ikke været kendelig beruset.

Paa vor Forespørgsel forklarede Vidnet, at Assistent Jørgensen havde besøgt ham i Middagspavsen under sidste Retsmøde og talt med ham, om han kunde erindre, at han havde været sammen med ham mellem Kl. 5 og 6 Aften den 8. April. Dog erklærede Vidnet, at Samtalen ingen Indflydelse havde haft paa hans Vidneudsagn.

Et godt Raad og akut Hukommelsestab.

Modpartens næste Vidne var forhv. Gaardejer Aksel Petersen Skægkjær, der ikke kunde oplyse noget af Værdi ud over, at Schm. Johansen ved en bestemt Lejlighed havde givet ham det gode Raad ikke at gaa til Kontrol, naar han havde Arbejde. Det var alt, hvad Modparten kunde faa ud af Assistent Jørgensens Paastand om, at Aksel Petersen havde været Genstand for Forfølgelse fra Schm. Johansens Side.

Som vore Læsere erindrer, var det Aksel Petersen, Jørgensen vilde have en skriftlig Anmeldelse imod af Schm. Johansen, og som efter dennes Vidneudsagn han forud belønnede med de 60 Kødkort.

Et andet af Modpartens Vidner var en Pladsforvalter fra Alderslyst, der havde talt med Jørgensen, lige inden denne tog til Arbejdsmændenes Fagforeningskontor den 8. April, og som ikke havde bemærket, at han var beruset.

Vidnet forklarede videre, at han var Ven med Jørgensen, og at der var Aftale om, at Jørgensen skulde skynde sig hjem fra Fagforeningens Møde, og at de skulde tilbringe Aftenen sammen i Jørgensens Hjem. Vidnet havde i den Anledning siddet og ventet forgæves i Jørgensens Hjem indtil henad Kl. 11, hvorefter han var taget ud ved Fagf.s Kontor og derfra fulgt efter Jørgensen til Trianglen, hvor Jørgensen forsvandt for ham.

Vidnet kunde ikke give nogen fornuftig Forklaring paa Jørgensens akutte Hukommelsestab med Henblik paa den aftalte Sammenkomst i Hjemmet, eller hvorfor han selv tager til Silkeborg Kl. ca. 11 om Aftenen og følger bag efter Vennen gennem Gaderne uden at gaa hen til ham.

Samme Vidne skulde bruges til at konstatere, at der var en Sammensværgelse, der havde truet ham. Dette Pjat opløste sig i, at hans Arbejdskammerater havde bebrejdet ham, at han før Sagens Rejsning havde sagt, at han talte med Jørgensen allerede Kl. 4½ d. 8. April, men at dette Klokkeslet var ændret til Kl. 5½ à 6, efter at Sagen var rejst, ligesom Vidnet havde sagt, at Jørgensen var godt fuld den Aften.

Hele Teorien om Sammensværgelsen faldt ynkelig til Jorden som Arbejdskammeraternes sunde Reagering over for en Mand, der siger det ene i Dag og det andet i Morgen. Et „paalideligt“ Vidne!

Vej- og Værtshussnak.

Modpartens sidste Vidne var en forhv. Vaffelbager Iversen, der som Grundlag for sit Vidnesbyrd bl. a. oplyste, at han ogsaa engang havde faaet Kødkort af Assistent Jørgensen udenfor Reglerne.

Vidnets Forklaringer opløste sig i noget Værtshussnak, som skulde gaa ud paa, at Schm. Johansen blot vilde hævne sig paa Jørgensen. Af samme Beskaffenhed var noget Vejsnak, der gik ud paa, at A. Jacobsen, der solgte Vasen til Jørgensen, overfor „hans Højhed“ Iversen havde „bekendt“, at han ingen Kødkort havde faaet for Vasen!

Hele Iversens Vidnesbyrd gjorde ikke hans alm. Omdømme til Skamme.

Et betydeligt Vidnesbyrd for, at Vasen blev betalt med Kødkort.

Paa vor Foranledning forklarede Arbejdsmand Laugaard Lauersen, at han opholdt sig i sine Svigerforældres Hjem den Dag, da Svigerfaderen, A. Jacobsen, kom hjem efter at have leveret Vasen til Assistent Jørgensen.

Da det var smaat i Hjemmet, spurgte A. Jacobsens Hustru, om han fik Pengene for Vasen, hvortil A. Jacobsen svarede: Jeg fik 5 Kroner kontant og *for 3 Kroner Kødkort* — men hvad de er jo ogsaa lige saa gode som kontante Penge!

(Fortsat Side 4.)

50 Øre

For denne ringe Sum kan „Arbejdet“ faas Resten af Januar Kvartal bragt lige ind ad Døren.

Bestillingen af Bladet foregaar lettest paa den Maade, at man paa et Postkontor faar udleveret et Indbetalingskort, der udfyldes med nøjagtig Navn og Adresse og med „Arbejdet“s Konto-Nummer, der er 236,32. Bladet vil da uden yderligere Omkostninger blive leveret i Postkassen.

Husk Konto-Nummeret, det er 236,32, og bestil Bladet med det samme.

Et Stormangreb paa Madrid-Fronten

Det var før Jul, at de første „blonde Maurer“ hilste paa os ved Madridfronten. I det mindste den Slags som kaldes Infanteri. Thi Luftens Maurer fra Rhinlandet og Hannover havde vi lært at kende mere end ønskeligt allerede i August Maaned.

Men nu kom Infanteriet! „Turister“, der vilde se Spaniens Seværdigheder. Det var det store tyske Rejsebureau „Hitler, Göring & Co.“, som ordnede alt for disse Turisters Rundrejse. Udgangspunktet var Bremen, hvorfra de glade Rejsende indskibedes til Ceuta og Melilla. Efter en fransk Visit hos Afrikas gæstfrie Nomader fløj Turisterne til Sevilla og derfra transporteredes de glade Drenge nordpaa til Madridegnen. Det var en Slags Vinteridræt.

Vi vidste, hvor de holdt til. Vi hørte den haarde germanske Kommando, som afløste de melodiske spanske Gloser ved Fascistfronten. Og snart fik man Lejlighed til at stifte Bekendtskab med de første S. A. Mænd i Fremmedlegionens hyggelige Kostume. Thi det var en Turistfærd kombineret emd Kostumefest.

Tung... Tung... Tung...

Som energiske Pistolskud smælder mod os Tyskernes „Giv-Agt“ Signaler. Og derefter:

„Sturmangriff... vorwärts!“

Duruttis-Kolonne venter paa den store Lejlighed, den ventede utaalmodig paa at komme til at kæmpe Mand mod Mand mod disse Teutoner. Kolonnen havde allerede da en hel Maaneds Tid ligget uvirksom i Skyttegravene.

Angrebet gjaldt dog ikke Duruttimændene. Den rettedes mod den Internationale Brigade, og et godt Stykke derfra. Og Brigaden var lige ved at overgive de første Skyttegrave, men i sidste Øjeblik fik den sine Reserver sat ind, og de afgjorte Striden til den Internationales Fordel.

Den angrebsvillige nazityske Kolonne trængtes tilbage mod sine Skyttegrave. Man kunde se, at der ikke raadede samme Militæraand, samme gaa-paa-Aand, som kendetegnede Kejserens Armeer under Verdenskrigen. Systemet var dog det samme; thi straks efter det første mislykkede Forsøg hørtes en officersmæssig Udgydelse, som fik én til at tænke paa den „gode gamle Tid“ i Centraleuropas Kaserner.

Angrebet dirigeredes nu mod et andet Punkt, hvor man formodede, at der fandtes andre internationale Tropper. Man vilde helst mod sine egne Landsmænd. Men det gik anderledes.

De nylig ankomne tyske Kuglesprøjter rettedes mod de Skyttegrave, hvor højre Fløj af Duruttis Kolonne laa og ventede. Og snart krøb de første S. A. Mænd frem for endnu engang at forsøge deres Lykke med Haandgranater og Bajonet.

Aldrig har Duruttis Mænd endnu forsømt en Lejlighed. Og aldrig tidligere har de vist Loveklør som ved den efterfølgende Kamp, hvor Mand mod Mand kæmpede til det sidste.

Duruttis Kolonne kunde ikke holdes i Skyttegravene. Den sprang op af sin Dækning, den risikerede Livet for at bringe Død over Fjenden.

— Adelonte... Adelonte... (Fremad, Fremad).

Tre, fire Dynamitkastere var de første, som naaede til den tyske Stormlinie. De sprang fremad med en brændende Cigaret i Munden og med Dynamitten i Haanden. Dynamitbomben tændtes ved Hjælp af den brændende Cigaret og slyngedes med utrolig Præcision og Kraft mod Nazisterne.

— Adelonte... Adelonte...

— Vorwärts...

De tyske Kommandoord blev dog svagere. De første Nazister, der vovede sig frem mod vore Dynamitmænd, laa snart søndersprængte foran dem. De efterfølgende Angribere standsedes af Duruttimændenes Bajonetter.

Kolonne Duruttis venstre Fløj hørte den ensartede Kommando, og de hørte de svage tyske Ordtrevler:

— Vorwärts ... ärts ... marsch... arsch...

De krævede nu ogsaa at blive sat ind i Striden for at komme til at deltage i Nærkampen. Reserverne maatte gerne indtage deres fredelige Pladser, men Kolonnens Stamme vilde deltage i Kampen .

Det gik af Sted gennem de smalle Skyttegrave, men for sent. Dynamiteros havde afgjort Kampen, før Kammeraterne naaede frem. Faldne tyske Ynglinge laa overalt foran Skyttegravene. De, der ikke laa der, fulgte skyndsomst den nervøse Tilbagetogs Kommando:

Rückwärts, rückwärts... marsch ... arsch....

Venstre Duruttifløj var utilfreds. Den gik tilbage til sine Stillinger, nedslaaet og med hængende Hoveder. Det var tragisk, at højre Fløj naaede frem først.

Saadan er Aanden indenfor Duruttis Kolonne. Saaledes er Militsens tavse Heltemod. Man taler ikke om det. Man spørger ikke om, hvad du eller jeg eller alle de andre navnløse har udrettet ved Fronten eller bag Fronten. Man ved ved Staben, og man ved det alligevel paa Redaktionerne og overalt i Etappen, at man gør sit bedste.

Og naar jeg — uvillig til at tale om Kampens Detaljer — nedskriver saadanne Linier, saa sker det kun for at tale om, hvorfor vi tror paa Sejren. Det er ikke den enkeltes Tapperhed eller den professionelle Soldats Dygtighed, der indgiver os Optimisme, men den Fremdriftens Aand, der lig en flammende Fakkel kaster sit Lys over Vejen — Arbejderklassens Fremtids Vej.

Adelonte! Adelonte!

— — — —

Ovenstaaende er et Uddrag af Internationalisten Ivan Onots Dagbogsblade fra Madridfronten, der er udgivet paa Svensk paa Federativs Forlag under Titlen: „Med Madridmilitsen“.

Saglige Oplysninger i Regeringsbladene

I Modsætning til „Arbejderbl.“ hænder det, at „Soc.-Dem.“ og særlig „Politiken“ fremkommer med rigtige Oplysninger om Udlandets revolutionære Arbejderbevægelse.

Vi nævner et Par Eksempler, der understreger de her i Bladet givne Oplysninger om de glædelige Forskydninger bort fra de parlamentariske Arbejderpartier, der foregaar paa de to vigtige Fronter i den internationale Klassekamp, nemlig Frankrig og Spanien.

I „Social-Demokraten“s Kronik d. 11., Rusland og Frankrig af G. Leistikow, læses bl. a., at Stalin ikke er interesseret i social Uro; men at han — tværtimod har sit Hus med at faa de franske Kommunister til at makke ret og følge den nye Kurs, der ved at kræve Medvirken ved Regeringspolitiken indenfor den kapitalistiske Stats Rammer gaar paa tværs af alle overleverede Forestillinger. Som alle Franskmænd har ogsaa de franske Kommunister svært ved at indordne sig under en stram Disciplin, især naar der udstedes Paroler, hvis Gavn for den revolutionære Bevægelse ikke just er umiddelbart indlysende. Det franske Parti er ikke saa autoritetstro som det tyske, og naar Kommunisterne i Frankrig volder Blum Vanskeligheder, saa udsætter de ikke blot ham, men endnu mere Stalin for Genvordigheder, saa meget mere som den reformistiske Linje har ført til, at Arbejderne i store Skarer gaar over til Anarkisterne, der oplever et uanet Opsving, til Trotskisterne og selv til det socialistiske Parti.

Altsaa, de franske Arbejdere gaar mod Venstre bort fra F. K. P.

I „Politiken“ d. 20. ds. finder vi i en Artikel af Forfatteren Antonie Møller fra Barcelona følgende, der klart viser C. N. T.s dominerende Indflydelse der:

„Solidaridad Obrera er et Morgenblad og Organ for den indflydelsesrige anarkistiske Fagforeningscentral „Confederacion Nacional del Trabajo“ (C. N. T.); det er i Øjeblikket Spaniens største Blad med et dagligt Oplag paa 210,000, og det udkommer paa Spansk (Kastiliansk).“

Et andet Sted fortæller han:

„C. N. T. har overtaget alle Transportmidler, og alle Sporvogne, Busser, Biler etc. er malet i Anarkisternes sorte og røde Farver.“

Alle den Slags Ting faar „Arbejderbladet“s Læsere ikke at vide, de faar kun at vide om Folkefrontens voksende Styrke rundt om i Landene, om de komm. Partiers Vækst o. s. v. Er det mærkeligt, at vore „Kommunister“ bliver aandeligt afstumpede?

C. H.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 E
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal“ Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“ i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Forbud for Frivillige til Spanien

Marokko stilles ikke under Kontrol og Franco kan vedblivende hente Soldater derfra.

Da Magterne langt om længe kom saa langt, at de enedes om Gennemførelsen af en Kontrol med Noninterventions Overenskomstens Bestemmelser, troede Masserne i Almindelighed, at nu skulde det endelig blive Orden. Nu skulde Noninterventionen ikke blot være en ensidig Vaabenblokade for de demokratiske Stater mod den demokratiske Folkeregering i Spanien, nu skulde Blokaden ogsaa ramme Franco. Naivt indbildte man sig, at Hitler og Mussolini endelig havde opgiget Spillet og overladt til Franco at rede sig selv som han kunde bedst.

De sidste Transporter af 10.000 italienske Soldater viser tilfulde, at dette ikke er Tilfældet. Man sender ikke 10,000 nye Slagteofre for at støtte en Sag, som man har opgivet som haabløs. De nye italienske Troppesendinger beviser, at Italien vi fortsætte sit Hasardspil, sikkert i Forstaaelse med Hitler. Og hvorfor ikke — ogsaa i Forstaaelse med England og til en vis Grad med Frankrig.

Det franske Blad „Oeuvre“ paapeger, at de morakkanske Tropper og den spanske Fremmedlegion ikke underkastes nogen Kontrol. Rusland ønskede at blive tildelt en saadan Kontrol, men det hørte ikke med til Planen for det politiske Bedrageri, som skal fortsættes.

Den spanske Regering erklærede i sin Tid, at den kun accepterede Kontrolplanen under Forudsætning af, at Marokkanerne blev betragtet som Udlændinge, som de jo ogsaa er. Men Noninterventionsmagterne har tydeligvis ikke haft Øre for et saa naturligt Krav. De mener tydeligvis, at Marokkanerne skal betragtes som Spaniere, saa at Franco stadig derfra kan hente Forstærkninger til sine decimerede Armeer.

Eftersom ingen kontrollerer den spanske Fremmedlegion, er det vel ogsaa Meningen, at han kan hente Forstærkninger der. Bladet paastaar ogsaa, at italienske Tropper i Massevis bliver indrulleret i den spanske Fremmedlegion. Denne Metode gør de nye Bestemmelser om Forbud mod Frivillige fuldkommen illusoriske. Bedrageriet fortsættes. De demokratiske Lande fortsætter at danse efter de fascistiske Staters Pibe.

Man kan saaledes ogsaa for Fremtiden regne med, at det spanske Marokko, som tjener Franco som Basis for Tilførsel af Soldatermateriale, af Marokkanere og Fremmedlegionærer vedblivende lades uden Kontrol, og at Franco derfra faar Mandskab — i værste Tilfælde pr. Flyvemaskine.

(Arbetaren).

Bedragerskerne dømte

Nu er der Reorganisationen af Kvindeligt Arbejderforbund tilbage

Saa blev de altsaa dømt, Bedragerskerne fra Kvindeligt Arbejderforbund. Johanne Jensen fik 2 Aar, Fru Haaegnsen 1½ Aars Fængsel. Desuden skal de betale Kvindeligt Arbejderforbund 44,000 Kr. De borgerlige Rettigheder tabt i 10 Aar. Kun 20 Dage kunde Dommeren gaa med til at godskrive dem paa Straffen for den Tid, de har siddet i Varetægtsarrest, fordi de ved deres Løgnagtighed, Benægtelse og alle mulige Forsøg paa at forhindre Sagens Opklaring selv har været Aarsag til, at Varetægten har varet saa længe.

Dahlgren fik en betinget Dom.

Dermed kan vi ganske rolig lade Glemselens Tæppe glide ned for disse Personer. De er færdige. Deres Rolle i Fagbevægelsen kan vist siges at være endelig afsluttet, og de har ogsaa bragt Skade nok.

Det er jo ikke bare de 44.000 Kr., de er overbevist om at have stjaalet, plus de 56,000 Kr., som Politiadvokaten mente, de ogsaa havde tilvendt sig, men som der ikke blev gjort Rede for under Retssagen, og som de heller ikke er dømt for, der er Skaden, de har bibragt deres Organisation. Nej, den bunder langt dybere.

Ved deres mangeaarige Virksomhed indenfor Kvindeligt Arbejderforbund har de to Bedragersker sammen med den Ledelse, der endnu sidder, undergravet og ødelagt Organisationen som Klassekampvaaben betragtet.

Medlemmernes Indflydelse er bleven undertrykket, deres Ret til at bestemme over deres egne Sager er bleven ignoreret, og Generalforsamlingerne har i mange Tilfælde været rene Karikaturer paa saadanne, hvor Medlemmernes tydeligt tilkendegivne Vilje er bleven traadt under Fødder, og Bestyrelsens Forslag ulovligt erklæret for vedtagne.

Er det nu umuligt, som det lader til, at faa Bedragerierne fuldt opklaret, og det kun overlades til Medlemmerne at betale Underskæbet, saa kan de ialtfald sørge for rent organisationsmæssigt at faa renset ud og faa skabt saadanne Forhold indenfor Forbundets Afdelinger, at en Gentagelse af den Slags Bedragerier ikke kan finde Sted, og at Medlemmernes Vilje bliver respekteret.

Men for at dette kan naas er det nødvendigt, at alle de Bestyrelsesmedlemmer, der har vidst om Bedragerierne, men har dækket over dem gennem en Aarrække, bliver fjernet. Hvad de har gjort en Gang, kan de gøre igen. Med saadanne Personer i Ledelsen kan Medlemmerne aldrig vide sig sikker for, at de Penge, de af deres smaa Indtægter bærer hen i Fagforeningen, bliver brugt til de Formaal, hvortil de er bleven indbetalt.

Mennesker, der har tolereret Korruption og Uærlighed, har ikke Plads i en Fagforeningsbestyrelse.

Vi har sagt det før, og vi siger det igen, at vi betragter Fru Alvilda Andersen som Kvindeligt Arbejderforbunds onde Aand, som den personificerede Korruption. Uden hende og hendes Indstilling vilde Bedragerierne være stoppet for længe siden.

Hun er tillige Forbundets onde Aand i den Henseende, at hun altid har og altid vil vedblive at træde Medlemmernes Bestemmelsesret under Fødder. Hun kan simpelthen ikke lade være at betragte Forbundet som hendes egen Forretning og Medlemmerne som et nødvendig Onde, hvis eneste Opgave er at komme med Penge til Forbundskassen hver Fredag Aften, og hvis Rettigheder iøvrigt skal begrænses mest muligt.

Før hun bliver fjernet fra sin Plads bliver Kvindeligt Arbejderforbund aldrig til noget som Fagforening betragtet.

Der er en anden Ting, Kvindeligt Arbejderforbunds Medlemmer maa være paa Vagt overfor, hvis de vil have noget ud af deres Fagforening, og det er, at de faar sat Bom for de politiske Partiers Overformynderskab over deres Fagforening.

De ved jo alle, at det socialdemokratiske Parti og „Soc.-Dem.“ blankt har forsvaret alle Ledelsens Skændigheder mod Medlemmerne gennem Aarene. Havde de uden Indblanding ladet Medlemmerne selv frit ordne deres Sager paa Geenralforsamlingerne, saa havde det set anderledes ud i Kvindeligt Arbejderforbunds Afdelinger i Dag.

Og hvad det saakaldte kommunistiske Parti angaar, saa har det jo netop under den nu afsluttede Bedragerisag, som vi tidligere har omtalt her i Bladet, forsøgt efter ringe Evne at være behjælpelig med at føre Revisionen bag Lyset, og derved stillet sig paa deres Side, der med alle Midler har villet forhindre en fuldstændig Opklaring af Bedragerierne.

Fej derfor de politiske Partiinteresser ud af Fagforeningerne, og henvis dem til deres respektive Vælgerforeninger, det er der, de hører hjemme. Det er den første Betingelse for at faa brugbare Fagforeninger til Højnelse af Arbejdernes Livskaar.

Vore Annoncører
støtter os, støt dem igen
naar I gør jeres Indkøb!

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.

LAURS BAK,
SØNDERGADE 9

Dommen over Dr. Gundtoft

(Fortsat fra Side 1)

raade, og farer frem med Straf og Forfølgelse over Lægestandens Medlemmer.

Lægerne bør nu drage Konsekvensen af Reaktionens Stormløb og staa fast, selv om de uvidende Rigsdagsbønder giver nok saa mange slette Love. Lad Reaktionen og Kvaksalverne saa ordne Kvinder til de i Lidelser rejser sig og fejer Reaktionen tilside.

Det er haardt, men det er nødvendigt.

En Bevægelse for seksuel Oplysning og Forebyggelse.

Staaende overfor Spørgsmaalet om Svangerskabsafbrydelse er al virkelig Frisind og Sagkundskab enige om, at det er ikke er Svangerskabsafbrydelse men fornuftig og bevidst Forebyggelse som Sammenstødet mellem de forfærdelige Eksistensforhold og Massernes Kultur kræver som Løsning og Lindring.

Det er da paa høje Tid, at alle frisindede Kræfter i vort Land forener sig i Bestræbelse for denne positive Udvej i den staaende Kamp for vor Slægts Sundhed og Livslykke mod Reaktionen sindssyge og forbryderiske Anslag.

Vi bør nu ikke tøve mere. Vi maa samles alle, der vil Vejen frem. Vi trænger til seksuel forebyggende Oplysning, vi trænger til Seksual-Kliniker rundt i Danmarks Byer eller ambulant Tjeneste for Kvindernes Opøvelse i praktisk Forebyggelse.

Her bliver foreløbigt nok at bestille for de Læger, Hr. Steincke har forbudt at praktisere. Frisindet bør ogsaa økonomisk give dem en Plads, hvor de kan leve og virke i dyb Overensstemmelse med deres Kald.

Har Reaktionen forbudt dem at *helbrede*, lad os saa give dem Mulighed for at *forebygge* — ogsaa det er et Lægekald.

Vi kan ikke spilde vor Tid og Kraft i en defensiv Kamp mod Reaktionen. Tiden er nu inde til at tage Offensiven i en forebyggende folkelig Oplysningsbevægelse.

Der er flere Organisationer, der er egnet til at tage Initiativet „Seks. Pol.", „Arbejderkvindernes Oplysningsforening". Forældre- og Oplysningsforeninger — og de bør nu gøre det.

Det er ikke en Dag for tidlig!

C. C.

Alderslyst-Processen

A. Jacobsen tilbageviser Iversens Paastande og paapeger, at denne er Bydreng for Jørgensen.

A. Jacobsen kommer paany i Vidneskranken og tilbageviser Iversens Postulater som Fordrejelser og Vaas og oplyser, at denne har rendt Bydreng for Jørgensen, løbet han paa Dørene med Anmodninger om at underskrive en Erklæring paa, at han ingen Kodkort har modtaget for Vasen — hvilket som bekendt Jacobsen tilsidst gjorde for at faa Fred for Plageriet og af Medlidenhed med Assistent Jørgensen.

Dommeren nægter at afhøre 4 af vore Vidner, og vi fremlægger i Stedet en Række Erklæringer.

For yderligere at underbygge Vidnesbyrdene om Assistent Jørgensens Beruselse paa Fagforeningens Kontor ønskede vi yderligere at føre 3 Bestyrelsesmedlemmer.

Dette blev os nægtet, hvorfor vi i Stedet fremlagde Erklæringer fra disse Bestyrelsesmedlemmer, der bekræfter, at Jørgensen var beruset under Regnskabsopgørelsen, og at han var saa beruset, at han trods gentagne Opfordringer ikke var til at formaa at forlade Lokalet.

Ligeledes krævede vi Schm. Johansen afhørt paany for supplerende Vidneforklaring overfor flere af Jørgensens uholdbare Paastande i Partsforklaringen. Dette blev os ligeledes nægtet. I Stedet vedlagde vi Sagen Schm. Johansens Brev af 20. Oktober 1936, hvori han overfor „Arbejdet"s Redaktør redegør for hele Sagen og fremsætter Tilbud om at bekræfte sin Redegørelse i Vidneskranken — hvilket han i et og alt har gjort!

Overfor Paastanden om, at Schm. Johansen kan skaffe sig Kodkort fra alle andre Steder end fra Socialkontoret, vedlagde vi Sagen et Kodkort stemplet med Løbenummer og Balle Kommunes Stempel.

Derefter gik Sagen til Domsforhandling.

Chr. Christensens Forsvarstale

Af 22 Klager over Socialkontoret i Alderslyst er de 12 alene over Assistent Jørgensen Alt hvad vi har skrevet om denne Mand er Sandhed

Under den følgende Domsforhandling byggede Assistent Jørgensens Sagfører sit Indlæg paa den Teori, at Red. Chr. Christensen nærede et blindt Had til Socialloven, og at denne Sygelighed strede sig i overdrevne og meningsløse Overfald paa de Mennesker, der var ansat paa Socialkontorerne.

Dette Forhold var udnyttet af en Klike eller „Menighed" i Alderslyst, der særlig hadede Jørgensen og vilde ham personlig til Livs og faa gjort ham brødløs.

Disse Motiver var Grundlaget for Angrebene i „Arbejdet" og alene af denne Grund burde der idømmes en streng Straf, saa meget mere, som det var ondsindede Paafund og Opspind alt, hvad der havde staaet i Bladet om Jørgensen. Da „Arbejdet" var meget udbredt og paa Egnen blev læst af mange Mennesker, krævede Sagføreren ikke blot de ærerørige Beskyldninger mortificerede, men tillige Chr. Christensen idømt Fængselsstraf i Henhold til Prgf. 267.

Sagens social-politiske og moralske Grundlag.

I sin Forsvarstale paapegede Chr. Christensen, hvorfor „Arbejdet" særlig maatte tage sig af de Arbejdsløses og Socialunderstøttedes Sag.

Ved Socialloven var gennemført tre skæbnesvangre Principer i dansk Socialforsorg. Det ene var *det frie Skønsprincip*, hvorved de Socialunderstøttedes Eksistens var gjort afhængige af enkelte Personers vilkaarlige Skøn og Forgodtbefindende. Det andet var, at disse Personer i Socialudvalgene ikke valgtes efter deres personlige Egenskaber til at forstaa deres daarligtstillede Medmennesker og deres Nødstilstand saaledes som denne fremtræder, ikke blot økonomisk og fysisk, men ogsaa ofte i en stærk deprimeret Mentalitet. Tvertimod saa udgaar disse Socialudvalg efter en politisk Partiudvælgelse, hvor Stræberi og Partifanatisme spiller Hovedrollen, medens de pædagogiske og menneskelige psykologiske Evner ingen Rolle spiller ved Valgene.

Det tredie skæbnesvangre Princip er *de Socialunderstøttedes fuldkomne Retsløshed*, hvor den Ret alle andre Borgere har til at appellere til de borgerlige Domstole, naar de mener sig forurettede i Henhold til Love og gældende Vedtægter, er dem berøvede.

De Socialunderstøttede er saaledes undergivet Vilkaarlighed og Retsløshed, og denne bliver endnu mere hensynsløs skærpet derved, at de end ikke faar Lejlighed til at se Indholdet af de Rapporter, Socialudvalgene indgiver imod dem, naar de klager til Amt og Socialministeriet over Udvalgenes vilkaarlige Afgørelser.

Denne Tilstand af vilkaarlig Retsløshed overfor Tusinder af Medmennesker i social og sjælelig Nød, afstedkommer en bestandig Strøm af Klager til Pressen.

Men da Danmarks Dagspresse er de politiske Partiers Presse, ser denne Presse bestandig sin Opgave i at forsvare sine Repræsentanter i Socialudvalgene og deres Administration, og de Socialunderstøttedes Skrig om hensynsfuld Retfærdighed og menneskelig Forstaaelse kvæles i Partiinteressernes kolde Beregning og Taktik.

Det er da ganske givet, at „Arbejdet", der er hævet over alle skidne Partiinteresser, og hvis eneste Eksistensmotiv er Arbejderklassens økonomiske og menneskelige moralske Interesser, blev det Blad, hvortil Strømmen af de Socialunderstøttedes Klager, deres Skrig om Retfærdighed havnede.

Det er dog kun en Brøkdel af disse, vort Blad kan tage sig af, fordi det bestandig i de fleste Klager lyder: *„Men nævn endelig ikke mit Navn, thi saa vil Socialudvalget hævne sig paa mig, min Hustru og Børn"*.

At støtte og hjælpe de Arbejdsløse og Socialunderstøttede under disse frygtelige Tilstande af Retsløshed, er vort Blads eneste Motiv ogsaa i denne Sag. **Jeg tilbageviser** Modpartens Anbringelser om Had og personlig Forfølgelse som et falsk Postulat.

22 Klager fra Balle Kommune, hvoraf de 12 var rettet mod Assistent Jørgensen.

Ligesom Socialudvalgets Medlemmer indvælges efter politiske Linjer, saaledes Kontorpersonalet, *ikke* efter deres Evner til at kunne omgaas de ofte nerveslidte Socialunderstøttede, men efter *Parti- og Familjehensyn*, hvor det ikke ligefrem ansættes efter den billigste Pris.

Et godt Eksempel er Sagsøgeren i denne Sag. Vort Blad har fra den lille Landkommune, som Balle Kommune er, ialt modtaget 22 Klager, hvoraf de 12 omhandlede Assistent Jørgensens Opførsel, om Beruselse paa offentlige Steder, dels om personlig Forfølgelse af nogle Arbejdsløse og Favorisering af andre, og endelig 2 Klager over hoven og saarende Optræden mod 2 Arbejderhustruer.

Idet jeg afviser Paastanden om, at der i Alderslyst skulde eksistere en Klike, der personlig vil Jørgensen tillivs, gør jeg opmærksom paa, at vort Blads ansvarlige Ledelse i København, efter en grundig Undersøgelse af disse Klagers Berettigelse, kom til det Resultat, at den Mand *ikke egnede* sig til den Plads, han indehar, og at det var en Nødvendighed for de Socialunderstøttede at han blev fjernet fra denne Plads.

Af Erfaring ved vi, at det partimæssige Forhold, hvori Jørgensen stod til Flertallet i Sogneraadet, paa Forhaand gjorde enhver privat Henvendelse fra vor Side haabløs, og vi besluttede derfor, ved at fremdrage enkelte af de mest graverende Forhold i hans Opførsel offentlig, ad den Vej muligt tvinge Sogneraadet til at tage Stilling til hans Forbliven paa Socialkontoret.

Dette er nu sket, og dette Sagsanlæg er Jørgensens Forsøg paa at faa Sogneraadet til at ændre Beslutningen om hans Fjernelse.

Jeg maa derfor fastholde, at der i Alderslyst ikke findes nogen Klike, men at jeg som „Arbejdet"s ansvarlige Redaktør ikke blot bærer Ansvaret for det, der er skrevet om de tre paaklagede Forhold, men ogsaa for Motivet til deres Offentliggørelse.

Beruselsen i Socialkontorets Tjeneste.

Overfor Modpartens Anbringelse, at Jørgensens Besøg paa Fagforeningens Kontor d. 8. April 1936 var et rent *privat* Mellemværende mellem ham og Kassereren, vil jeg fastslaa følgende Kendsgerninger:

1. Regnskabsopgørelsen drejede sig om Balles Kommunes Tilskud til de socialunderstøttedes Kontingent til Arbejdsløshedskassen.

2. Dette Tilskud eller Kontingenthjælp *ydes i Henhold til Socialloven.*

3. Dets Størrelse og Udstrækning bestemmes i Henhold til de om denne Sag foreliggende ministerielle Cirkulære, og de af det bevilgende Sogneraad vedtagne Beslutninger.

Modpartens Anbringelse af, at Kassereren for Arbejdsløshedskassen ikke gad gaa over paa Socialkontoret og hæve Summen ved Opgørelsen, men at han i Stedet for dels har gjort sig skyldig i et ulovligt og utilladeligt Forhold ved at overlade løse Kontingentmærker til Assistent Jørgensen og dels betalt denne privat for at komme over at gøre Regnskabet op, kan ikke ophæve den Kendsgerning, at *Jørgensen ved Opgørelsen* — hvor denne end finder Sted — *optræder paa Socialkontorets Vegne* og Kassereren paa Arbejdsløshedskassens Vegne.

Det er ikke en Opgørelse mellem deres private Besiddelse, de to Herrer gør op, men et Mellemregningsforhold mellem to *offentlige Institutioner — Socialkontoret og Arbejdsløshedskassen* — de opgjorde Onsdag d. 8. April 1936.

Dette er en Kendsgerning, der ikke behøver andet Bevis end Forholdets indre Logik.

Med Henblik paa Beruselsen er det intet Bevis, naar Modpartens Vidner siger, at de ikke har bemærket, at han var beruset kort før eller under Opgørelsen, thi det er negativt *ikke* at høre, *ikke* at se og *ikke* at bemærke noget.

Imod denne negative Tale staar tre positive Vidneudsagn, der enstemmig erklærer, at han var saa beruset under Opgørelsen, at han dels maatte ud og kaste op, og dels at han ikke selv saa lidt som Kassereren, — der iøvrigt ogsaa var paavirket, — **kunde gennemføre denne, men maatte have Formanden til at hjælpe sig for at fuldføre den.**

Disse tre Vidneudsagn understøttes paa det mest afgørende af de i Sagen fremlagde Erklæringer fra tre andre Bestyrelsesmedlemmer, der var tilstede ved Afgørelsen.

Men ikke alene disse positive Vidnesbyrd og Erklæringer, men ogsaa Jørgensens egen Partsforklaring understreger, at jeg har skrevet Sandheden om Forholdet.

Jørgensen oplyser, at han lige inden han tog over til Fagforeningen den Aften, aftalte med sin Ven Pladsforvalter Jensen, at denne skulde komme hjem til Jørgensen samme Aften, og at han selv skulde komme saa snart han var færdig med Opgørelsen.

Ikke desto mindre glemte Jørgensen fuldstændig denne Aftale og blev efter egen Opgivelse paa Fagforeningens Kontor til Kl. ca. 11 Nat, medens hans Ven sad hjemme hos hans Hustru og forgæves ventede paa ham.

Og dette skete paa Trods af, at han af Bestyrelsens Medlemmer gentagne Gange blev opfordret til at gaa.

Og Hukommelsestabet om Aftalen med Vennen var saa effektivt, at han, da han endelig forlod Kontoret, ca. et Kvarter efter, kom dinglende tilbage igen og smed sig paa en Stol.

Et saa voldsomt akut Hukommelsestab kan kun forklares ved en lige saa voldsom modsvarende Beruselse!

Naar man vil lyve i Retten, bør man lyve intelligent!

Disse Kendsgerninger og Vidnesbyrd er det absolutte Bevis for Rigtigheden af, hvad jeg positivt har anført, at han var *plakatdrukken i Socialkontorets Tjeneste!*

Se nærmere i næste Nr.

Mod Partidiktatur o.s.v.

(Fortsat fra Side 1)

grebet af en Art *Neger-Vanvid*, idet de vedvarende *trampede i Gulvet*, medens de *gestikulerede* og *raabte i Munden paa hinanden!*

Særlig flaterende var Socialudvalgets Formand, Hr. Niels Westergaard, han steppede og lavede et Spektakkel, som vilde have duperet selv en *Jaz-Band-Nigger*.

Efter i nogen Tid at have aflagt denne Prøve paa *Modekultur*, uden at Lysbro alvorlige Arbejdere følte Trang til at følge dem eller beundre dem, blev Spidserne trætte og forholdt sig rolige.

Resultatet af Opstillingen blev, at 6 Arbejdere, 3 fra Lysbro og 3 fra Alderslyst, blev opstillet som Arbejdernes Kandidater.

Efter at Opstillingen var tilendebragt, blev der Diskussion, hvori baade Jens Jensen og Westergaard optraadte i forskellige Roller. Jensen spillede *„truende Spaamand"*, der meddelte, at Arbejderlisten baade var kommunistisk og syndikalistisk, — noget han intet Begreb har om, — og hvis Arbejderlisten fik en Mand ind i Sogneraadet, vilde Tøjet være flaaet af ham i Løbet af en Maaned — maaske af Hr. Jensen —, og de Arbejdsløse vilde miste de ekstra Tilskud. Da alle de mørke Spaadomme ikke gjorde noget Indtryk paa Forsamlingen, afløstes han af Hr. Westergaard, der optraadte som en selvglad pralende *Nigger*, der fortalte den undrende Forsamling at det, han havde præsteret som Socialudvalgets Formand *kunde ingen anden Mand have udrettet*, — om det var det *Onde* eller det *Gode*, glemte han klogelig at meddele — og saa gled han.

Marius Jensen tilbød de socialdemokratiske Spidser *Listeforbund for at undgaa Stemmespild* men det blev *høvent afslaaet!*

Efter dette imødegik Marius Jensen paa sin rolige Maade de fremsatte Trusler og Uhyrligheder og opfordrede Arbejderne til at samles om deres egen Liste ved Valget.

Den Partiløse.

Stalinisterne og den proletariske Enhed

Stalinisterne er i de sidste Dage blevet grebet af en fuldstændig Galskab mod alt, hvad der lugter at Trotskisme, hedder det i C. N. T. F. A. I.s skandinaviske Informations Bulletin.

I det svenske stalinistiske Blad „Ny Dag" hetzer forskellige obskure Skribenter — hvoraf særlig en vis Hugh Slater udmærker sig — mod det energiske spanske politiske Parti, der virkelig staar paa Revolutionens Linie. Thi det er et Faktum, at P.O.U.M. i alle sine Proklamationer, i sin Presse og i hele sin Propaganda erklærer sig for den sociale Revolution og i mangt og meget følger Partiet C. N. T.s Linie paa det økonomiske Felt. Man kan selvfølgelig mistænke, at det har opportunistiske Grunde, men det lader vi ligge for Øjeblikket. Men da Stalinisterne paa alle Maader hetzer mod P. O. U. M. og beskylder dem for at hindre Arbejderklassens Enhed, saa maa vi som Bevis for, hvem det er der er Splittelsesmændene, anføre følgende Eksempel fra Lerida.

I Begyndelsen af Februar var i Lerida sammenkaldt til et Møde med C. N. T.s, P. O. U. M.s og U. G. T.s Militsmænd i Distriktet.

Ledelsen for P. S. U. C. — Stalinisterne og Socialdemokraterne — og for U. G. T. havde forbudt U. G. T.s Militsmænd at deltage i Mødet, truede med Eksklusion o. s. v. Trods dette Forbud kom alligevel en stor Del U. G. T. Militsmænd til Stede, og ved sin Nærværelse viste sin Forstaaelse og Solidaritet med de Beslutninger, der blev taget.

Man besluttede blandt andet, at det kun er Militsen, der skal sørge for Ordenen i Landet bag Fronterne, og derfor krævede Mødet Opløsning af de statslige Undertrykkelsesorganisationer og alle inden for disse Organisationer værende Kræfter skal sendes til Fronten.

Man krævede videre Dannelsen af en revolutionær Arbejderhær og Organisering af Soldaterraad til at føre Kontrol med Kommandoposterne.

Mødet krævede yderligere, at kun revolutionære Arbejdere, som har kæmpet mod Fascismen, kan blive optaget i Krigsskolerne. Samtidig udtales Ønskværdigheden af at mobilisere alle Mænd i Alderen fra 18 til 45 Aar, Borgere og Reaktionære indbefattet, men saaledes, at disse Kategorier ikke faar Vaaben, men sættes til Befæstningsarbejder ved Fronterne under Bevogtning af revolutionære Arbejdere.

Disse Krav skal meddeles de respektive Organisationer af en Delegation.

Til Slut vedtoges det, at paa Grund af P. S. U. C.s Vægring ved at anerkende Mødet, skal Arbejdet med at faa Kravene realiseret overlades til C. N. T. og P. O. U. M.

Man kan meget vel forstaa, at P. S. U. C. ikke vil have sine Medlemmer paa dette Møde. De Beslutninger, der vedtoges, gik Stik imod Bolchevikernes Opfattelse. Det vil sige, at Mødets Krav har revolutionær Karakter og viser, at de revolutionære Arbejdere ikke er Tilhængere af Bolchevikernes Kæphest: Anbringelsen af Militsen i den regulære Armé.

Det smukke Hjem
vil De gerne stifte Dem,
køb derfor Møbler hos
Snedkermester *J. Ryssel*
Oehlenschlægersgade 40
Besøg Møbeludstillingen i Nr. 1 Mezz.

FØDEVARER

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705x
21 Griffenfeldtsgade-21

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4
Telf. Amager 2676 x.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FORSKELLIGT

Holger Petersen klipper
Drenge og Piger for 50 Øre alle Dage i Ugen undtagen Lørdag.
Borups Allé 200 Taga 5741

„Kramboden" Nora 377
køber Brød - Flasker - Klude - Metaller til højeste Dagspris.
Brugte Møbler købes, sælges, byttes
Todesgade 5 de røde Skilte.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630 — Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Bidrag til „Arbejdet"

Liste 86 (Konteret).
V. H. 2.00.
Alfred 0,85
Henry Nielsen 0,10
P. J. 1,50.
Med tidligere indkomne Kr. 934,12.

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 11. | Fredag d. 12. Marts 1937 | 2. Aarg.

Gift-Svampe

Saa faldt endelig Dommen over Bedragerne fra „Kvindeligt Arbejderforbund".

Og det var alt saare godt, om ikke den iværksatte Undersøgelse var sluttet med Statsadvokatens Erklæring om, at den Sum, der var bedraget for, sikkert var dobbelt saa stor som det var oplyst under Sagen.

Man kan altsaa roligt gaa ud fra, at der ligger endnu mere Raaddenskab tilbage i dette misrøgtede Forbunds Regnskabsforhold, som det ikke har været muligt for Anklagemyndighederne at drage frem for Dagens Lys.

Man spørger uvilkaarligt hvorfor? Hvorfor har Statsadvokaten og hans Politiembedsmænd ikke kunnet skaffe denne uhyggelige Bedragerisag fuldt oplyst?

Vi har ved Bladet lige en frisk Historie om en Arbejdsmand, der havde købt en gammel Cykel, som senere viste sig at være stjaalet.

Gerningsmanden til Tyveriet blev straks funden — det var Sælgeren — men da Arbejdsmanden „kun" havde givet 25 Kr. for den, blev han mistænkt som Hæler og hele hans Liv fra Barndommen — han er nu 58 Aar — blev trevlet op paa den Maade, at alle de Arbejdspladser, han har været paa, blev forespurgt om hans Opførsel, om han havde stjaalet eller havde udvist andre kriminelle Tilbøjeligheder.

Sagen med denne gamle Cykel, der stod Arbejdsmanden i 42 Kr., da han fik lavet den i Stand til at køre paa og Politiet saa tog den ved Kontrolstedet, kunde altsaa godt undersøges, ikke blot til Bunds, men saa langt ud til Siden, at det misrekommanderede og tilsølede et uskyldigt Menneske i hans Eksistens — hos hans Arbejdskøbere og Kammerater!

Men i denne uhyggelige Svindelsag, hvor fattige Arbejderskers Kontingenter i Tusinder af Kroner er svindlet bort af deres saakaldte Tillidsmænd eller Kvinder til overdaadig Vellevned og Gilder, der maa Politiet efter eget Opgivende give op paa Halvvejen.

Man spørger uvilkaarlig: H v o r f o r?

At de to Hovedbedagersker tillige var nogle fejge Løgnere under Forhørerne klarer ikke det Spørgsmaal — at lyve er enhver Anklagedes Privilegium.

Politiet havde baade Afdelingens og Forbundets Regnskaber til Raadighed. Det kunde have kørt hele Butikken op paa Politigaarden og kommet til Bunds i Sagen.

Men hvorfor gjorde Politiet det ikke?

Hvorfor standsede Politiet Undersøgelsen paa Halvvejen?

Her var ellers Grund nok til at fortsætte.

Fru Dalgrens Bryllupsfest og de deraf følgende Transaktioner med Omflytning af „Laanet", medens Revisionen fandt Sted o. s. v. kald det Smaatteri, men Raaddenskab er det, stinkende Raaddenskab.

Og nu Alvida Andersens Forhold til Johanne Jensens Kassesvindlerier. Hvor meget og hvor lidt der er om det, skal vi lade være usagt, men naar der blandt en Del af Medlemmerne var Indignation over, at Alvida Andersen ikke vilde „redde" Fru Dahlgren — fordi hun dog saa ofte for havde reddet Johanne Jensen over Revisionen med langt større Beløb, saa forekommer det os, at der i Sandhed er Grund til at faa ryddet ordentlig op.

Vi tænker ikke saa meget her paa bortsvindlede Summer, thi hverken Afdeling 1's Bestyrelse eller Hovedbestyrelsen, som har det juridiske Dækningsansvar for de bortsvindlede Summer, kan jo skaffe Dækning for disse. De bliver evige Skyldnere til Forbundets Medlemmer for disse Penge.

Nej, det, der interesserer os mere, er netop Medlemmernes Moral, der udtrykkes deri, at **naar Alvida Andersen har hjulpet Johanne Jensen i hendes Svindel, saa kunde hun vel ogsaa hjælpe Dahlgren!**

Selv om de kun er en mindre Del af Medlemmerne, der er sunket ned i denne Dybde af „Organisations-Hæderlighed", saa er det alligevel betegnende for Karakteren i dette Forbunds indre Liv.

Det stinker af uhumsk Raaddenskab.

Naar vi betænker, at vore Organisationer skulde være den store historiske Udrenser af den forraadnede Kapitalismes Moral og give Masserne Tro paa og Kraft til at kæmpe for en højere og renere Moral, da kunde man fristes til at henfalde i den dybeste Pessimisme ved Synet af de Forhold, Svindlerierne i „Kvindeligt Arbejderforbund" afslører.

Vi tænker ikke blot paa de a f s i ø r e d e B e d r a g e r e, disse G i f t s v a m p e, der har soldet fattige Arbejderskers Penge op i Sus og Dus — hvorledes har Soldebrødrene og -Søstrene det forresten med deres Samvittighed? — men vi tænker endnu mere paa G i f t s v a m p e n e s Grobund!

Vi tænker paa Moralen i et saadant Forbund, hvor Parti- og Venneklikeri hjælper hinanden over Revisionen, hvor Magtbrynde og Lederhovmod slaar al sund Medlemskritik og Medlemskontrol ned, for at nogle Forbrydernaturer kan danse Kankan i Sus og Dus for Forbundets Midler.

Og samtidig jages Medlemmerne i Arbejde paa de usleste Vilkaar, for der er ikke Penge til Kamp for bedre Arbejdsvilkaar.

Vi forventer ikke, at det fordærvede Bureaukrati, der fører an i dansk Fagbevægelse, i Dag, skal kunne indse, at disse Forhold ikke kan fortsætte, at de uvægerlig som i Tyskland maa bringe Arbejdermasserne i det mest komplette Ligegyldighedsforhold til Fagbevægelsen, saa de ikke vil røre en Haand for den, naar det passer Reaktionen at tage den og forvandle den til Arbejdsfront.

Nej fra den Kant venter vi kun Skændsord til Forsvar for deres egoistiske Livsvaner og antisocialistiske Moral, men er det ikke muligt at raabe Medlemsmasserne op — eller blot de bedste af dem — endnu før det er for silde.

Giftsvampene gror ikke i Foraarsjord eller i den høje klare Foraarsluft. De myldrer frem, naar den lumre Eftersommerregn siler i den varme Sommermuld, i Duft af raadnende Bladgrønt.

Er vor Fagbevægelses Eftersommer inde? Kan kun Reaktionens — Nazismens — Vinterkulde kvæle Giftsvampene ved at stivne Grobunden i Arbejdsfrontens Slavedisciplin, — eller?

Eller er der endnu saa mange Arbejdere, der elsker Friheden og Socialismen saa dybt, at de før det er for sent vil tage Kampen op i Fagbevægelsen og rense den for Bureaukratiets Giftsvampe.

F a g o p p o s i t i o n e n og „A r b e j d e t" kalder paa enhver Mand og Kvinde i Fagbevægelsen, der vil være med hertil.

E l i.

Saalænge Lønsystemet bestaar, kan der aldrig blive Fred mellem Menneskene eller Nationerne.

Husk hver Dag at forny din personlige Stolthedsfølelse — der var altid En i Gaar, der traadte paa den.

Er du en elendig Fusker i dit Fag, men er moralløs og fræk, har du endnu en Mulighed som — Partipolitiker.

Ikke-Interventionens forrygende Humbug

En italiensk Hær paa 180.000 Mand mod det spanske Folk

Arbejdernes Internationale en Lus mellem nationale Kapitalistnegle

Allerbedst som den tænkende Verden var ved at beroliges med Staternes Enighed om Ophør af Invasionen af Frivillige til Spanien og de detaillerede Kontrolforholdsregler, der var opnaaet Enighed om, kommer Meddelelsen om, at der i Italien forberedes Afsendelse af 180,000 Soldater til Hjælp for de spanske fascistiske Oprørere.

Denne opsigtvækkende Meddelelse, der først fremkom i den franske Presse, er senere bekræftet af Repræsentanter for forskellige Telegrambureauer.

Endnu medens disse Linjer skrives er Meddelelsen ikke dementeret af Rom, hvad den dog sikkert vil blive.

Saaledes har Taktiken fra Fascistaterne jo været hele Tiden. Baade Tyskland og Italien har jo Gang paa Gang erklæret, at de ikke støttede Franco, medens de ustandseligt samtidig sendte ham Mandskab og Vaaben i det uendelige.

Og selve den Overenskomst som Staterne nu er indgaaet paa om at forhindre Tilgang af Frivillige til Spanien kan som tidligere Vaabenleverancerne kun blive effektive overfor det spanske Folk — ikke overfor de fascistiske Oprørere, idet *Spansk Marokko* er holdt *uden for Kontrollen!*

Ved at Invasionen af Frivillige har fri Adgang til dette Landomraade, som Franco behersker, kan Hundrede Tusinder italienske Soldater og Ladninger af tyske Vaaben og Ammunition her over indføres til Spanien, uden at de vedtagne Kontrolbestemmelser krænkes.

Det faktiske Resultat af Ikke - Interventions Overenskomsten med dens bekostelige Kontrolforholdsregler er, at det spanske Folk fuldstændig issoleres fra enhver Art af Hjælp fra Europas Arbejderklasse, medens Francos Fascister bestandig er sikret de nødvendige militære Hjælpemidler til at knuse det spanske Folk.

De saakldte demokratiske Kapitaliststater har paany dokumenteret overfor Verden, at de foretrækker et reaktionært fascistisk Spanien frem for et Arbejdernes og Bøndernes Spanien.

Det eneste Haab under dette kapitalistiske Snigløb mod det spanske Folk var jo saa Arbejdernes „Internationale" eller nærmere betegnet „de socialistiske og faglige Internationaler", men ogsaa her maa man sikkert opgive.

Konferencen i London.

Sidste Mandag blev i London afholdt et forberedende Møde til den store Konference om *Spanien-Spørgsmaalet*, som de to Internationaler afholdt Onsdag og Torsdag.

Vi kan saaledes ikke i dette Nummer bringe Resultatet af Forhandlingerne, men det er forud givet, at nogen positiv Bedring i den foreliggende Situation kan denne Konference ikke bringe.

Fra det første skulde en afgørende Indflydelse paa Staternes Holdning være bragt til Udførelse før. Nu er det for sent til at gennemtvinge nogen afgørende Ændring.

For det andet er disse Internationaler kun Camouflage for nationale, politiske Fraktioner, der hver støtter deres nationale Kapitaliststat.

Og endelig er der ikke den mindste Grund til at tro, at de Herrer, der samles, overhovedet tænker paa at sætte Arbejdernes internationale Aktionskraft ind til Fordel for det kæmpende spanske Folk.

De Herrer er saa bundne i hver deres egen nationale kapitalistiske Svinebutik, at disse Internationaler ikke er at regne mere end en Lus mellem de kapitalistiske Negle.

Strejkevarsel for ca. 100.000 Arbejdere

Ifølge „Soc.-Dem." er der i Onsdags afgivet Strejkevarsel for alle de Arbejdere, hvis Overenskomst er opsagt, ialt ca. 100,000 organiserede Arbejdere.

Det er en drabelig Gestus. Blot Landets tænkende Mennesker tillagde den nogen Betydning.

Europas Arbejdere har ingen virkelig *Internationale* mere. Dette er Sandheden, som baade Spaniens og andre Arbejdere, der har Brug for denne Hjælp, gør klogt i at regne med.

Vi tvivler ikke om, at London-Konferencen vil udtrykke sin glødende Begejstring for det spanske Folks Frihedskamp og de bedste Forhaabninger om en Sejr for Demokratiet og Friheden, og endelig anbafele Arbejderne at samle ind til Madvarer og Uldtrøjer til Kvinderne og Børnene, som Fascisterne har gjort faderløse og hjemløse.

Javel, men det er Mænd og Vaaben overfor Italiens Hære og Tysklands Vaaben, Spaniens Arbejdere trænger til og ikke Sympatierklæringer.

Det er Handling fra Europas Arbejdere mod Fascisternes modsvarende Handlinger, Konferencen skulde iværksætte — men se nu, hvad den gør!

Den direkte Aktion bringer Arbejderne Sejr

I Amerika har Arbejderne gennem Strejker og Fabriksbesættelser vundet Sejr paa Sejr

Medens Arbejderklassen i Danmark ligesom i de øvrige Lande, hvor Arbejderpartierne sidder inde med Regeringsmyndigheden, bliver daarligere og daarligere stillet, fordi de politiske Partier ofrer Arbejdernes Klasseinteresser for det kapitalistiske Samfunds Opretholdelse, har Arbejderne i De forenede Stater gennem deres Fagforeninger og ved den direkte Aktions Hjælp gennemtvunget saa store Forbedringer i deres Løn og Arbejdsvilkaar, at de er uden Sidestykke i de sidste mange Aar.

Det var de franske Arbejdere, der gav Eksemplet.

Den Kampmaade, de amerikanske Arbejdere har benyttet sig af, er Strejken sammen med Fabriksbesættelsen, idet de gennem den sidste vil forhindre Arbejdskøbernei at bryde Strejken ved Hjælp af Skruebrækkere. Naar Fabrikkerne er besat af Arbejderne, er der intet Haab om for Skruebrækkerne at komme til.

Denne nye Form for Arbejdskamp blev først benyttet af de franske Arbejdere i 1936 under de store Strejker i Metalindustrien, men bredte sig fra denne Industri over i andre, og ved denne direkte Aktion lykkedes det for Arbejderne gennem nogle faa Ugers Kamp at gennemføre 40 Timers Arbejdsugen, Sommerferie med Løn og Lønforhøjelse for ca. 8 Millioner Arbejdere.

Disse Fordele, som Arbejderne gennem deres Fagforeninger og den direkte Aktion selv skaffede sig, søger Leon Blum nu at gøre illusoriske ved Nedskæring af Francen, der fordyrer alle Levnedsmidler.

Dette glimrende Resultat af denne nye Kampform er det, der har inspireret de amerikanske Arbejdere.

De første Strejker begyndte ved Nytaarstid indenfor Automobilindustrien. Arbejderne nedlagde Arbejdet og besatte samtidig Fabrikkerne.

Arbejdernes Krav drejede sig om højere Løn, men først og fremmest om deres Organisationsret, om Retten til gennem deres Fagforeninger at forhandle og afslutte kollektive Overenskomster med Udbytterne.

Foreningsretten paabudt af Politikerne, men først respekteret gennem Arbejdernes direkte Aktion.

Dette Krav om Anerkendelse af Arbejdernes Fagforeninger skal man lægge Mærke til, idet den allerede forud var paabudt gennem et Regeringsdekret. Dette Regeringsdekret viste sig imidlertid uden praktisk Nytte, idet de største og mægtigste Arbejdskøbere, de store Truster, der beskæftiger hundrede tusinder Arbejdere, simpelt hen ignorerede det og lod, som det slet ikke eksisterede. Den kapitalistiske Statsmyndighed var uden Midler til at faa disse mægtige Kapitalistsammenslutninger til at respekter deres Forordninger.

Da disse politiske Forordninger Gang paa Gang viste deres Magtesløshed, var det Arbejderne gik til direkte Aktion.

De store Trustselskaber satte alle Kræfter ind paa at knuse Arbejderne. Den sædvanlige Maade med at fylde Fabrikkerne med Strejkebrydere gik ikke denne Gang. Arbejderne holdt Fabrikkerne besatte. De forskansede sig i Fabrikkerne og holdt Stand mod Politi, Pinkertongarde, ja selv mod Nationaltropperne.

Da Situationen blev saa tilspidset, at Arbejdskøberne forlangte, at Nationaltroperne med Vaabenmagt skulde jage Arbejderne ud af Fabrikkerne, nægtede Tropperne dette.

Efter 6 Ugers Kamp kapitulerede det mægtige General Motors og afsluttede en Overenskomst med Arbejdernes Organisation, der anerkendte Arbejdernes Organisationsret og skaffede dem en Lønforhøjelse, der ifølge Arbejdskøbernes egne Oplysninger andrager 25 Millioner Dollars om Aaret.

Arbejdernes Besættelse af Arbejdspladserne griber om sig som en Epidemi.

Efter denne straalende Sejr greb denne Kampform med Besættelse af Arbejdspladsen om sig.

I Reading, Pennsylvanien, har 15.000 Tekstilarbejdere besluttet at anvende Metoden.

Det store Varehus, Woolworth.

Til alle Abonnenter

I Modsætning til den tidligere Ordning skal alle Abonnenter for at undgaa Standsning af Bladet efter 1. April, have fornyet deres Abonnement senest 25. Marts.

De 1,50 Kr. kan indsendes i Frimærker eller paa Postgiro Nr. 236,32.

„ARBEJDET"s EKSPEDITION,
Blaagaards Plads 21,
København N.

Gadespejlet

I et Telegram til „Politiken" hedder det i Søndags bl. a.:

„Uanset Ikke-Indblandingsaftalerne forbereder Italien sig paa at sende Franco en større og stærkere Ekspeditionsstyrke, end det nogensinde før har sendt til Spanien, nemlig ialt 180,000 Mand. Fire Armékorps paa hver tre Divisioner — hver paa ca. 15,000 Mand — er ved at blive formeret og udrustet. Forberedelserne har været i fuld Gang siden 21. Februar, Dagen efter at den franske Grænse blev lukket for Frivillige."

— Med det Kendskab hele Verden har til Fascisternes kyniske Misbrug af indgaaede Overenskomster lyder Meddelelsen sandsynlig — og er den sand, kommer den i hvert Fald ikke Stormagterne England, Frankrig og R u s l a n d overraskende, men maa være et Led i disse Staters Politik.

—o—

Den Folkestemning, der Gang paa Gang kommer til Udtryk mod de haarde Domme i Fosterdrabssagerne, er gaaet Justitsministeren paa Nerverne, fordi den i Virkeligheden rammer ham, som en Kritik af den reaktionære Lovgivning, han repræsenterer, og som ikke blot er i Modsætning til Folkets sunde Sans, men ogsaa gaar direkte imod de af ham selv udspurgte Sagkyndige.

Naar Steincke umiddelbart efter et Samraad om at komme paastaaet „underlødig" Litteratur til Livs, selv i Dagspressen offentliggør Skildringer af pornografisk Art fra lukkede Retsmøder, hvorved han familiært og offentlig skandaliserer Vidnerne, der ganske vist benævnes Frk. X eller Fru Y, men som er kendt af mangfoldige Mennesker, og i andre Tilfælde kan Intimiteterne blive tillagt et hvilket som helst af de kvindelige Vidner i Gundtoft-Sagen, Vidner, som Loven netop forudsætter at beskytte, ja, saa bliver Retstilstandene her i Landet uholdbare — og Justitsministeren maa betegnes som underlødig.

—o—

En Aagerkarl er selv efter det borgerlige Samfunds Moral en gemen, beskidt og strafværdig Person, men hvad skal man saa kalde de faa Personer, der skovler Millionindtægter hjem paa hele Samfundets Bekostning i Bomulds-, Gummi-, Olie- og utallige andre Industrier.

—o—

Mussolini fortsætter med at kristne og civilisere Abessinerne. Efter Attentatet paa Vice-Kongen blev saaledes flere Tusinde Abessinere kristnet tildøde.

—o—

S p ø r g s m a a l : Hvad betyder egentlig Ordene „af skattetekniske Grunde", som saa ofte benyttes i Aktieselskabers Aarsregnskaber?

S v a r : Et pænere Udtryk for Svindel.

Syndikalismens Idé om Samfundets Arbejds- og Fordelingsorganisation

Privatkapitalisme, Statssocialisme kontra Syndikalismen

I.

I den moderne Menneskeheds to mægtige Hovedopgaver, Frembringelsen og Fordelingen af deres fysiske og aandelige Behov, har Privatkapitalismen vel formaaet at løse Opgaverne, men ikke tilfredsstillende for det mægtige Flertal.

Denne Anklage gælder i den almindelige Kritik særlig Fordelingen.

Selve Privatkapitalismens Lønsystem, hvor Arbejdskraften købes som en Vare, og hvorved hele den producerende Del af Menneskeheden — det enorme Flertal — aldrig kan opnaa mere end det lige nødtørftige Behov, medens de, der ejer Produktionskræfterne og Jorden eller snylter paa Omsætningen, tilegner sig det mægtige Overskud af alle kulturelle, tekniske og organisatoriske Fremskridt i Arbejdsprocessen.

Denne Grundegenskab, der er *et* med selve Privatkapitalismen, har ikke blot affødt de forskellige Former for Klassekampe og Arbejsløshed og Bjerge af sociale Masselidelser, men staar ogsaa som Grundaarsagen til de moderne nationale Verdenskrige, der i sin inderste Kærne er Kampen om, hvilke nationale Overklasser, der skal have den endelige Eneret til at udbytte Jordens samlede Menneskehed.

Privatkapitalismen som Arbejdsorganisation.

Hvor genial og mægtig Privatkapitalismen har udvidet Menneskehedens Evne til at skabe et voksende Overskud af Livsmidler, saa har den trods alt efterladt den producerende Menneskehed i glædesløs Tomhed.

Tilbage af Fortidens Skaber- og Arbejdsglæde er af Tiltrækning i Arbejdsprocessen for Mennesket kun den golde Lønvinding, den egoistiske Tilegnelse af de skabte Værdier.

Det er Poul Drachmann, der i Bogen „Kraft" opstiller det Spørgsmaal: „Hvor kan det være, at Lavstidens Skræddersvend kunde synge af Glæde, naar han frembragte et Par usle Skindbukser, medens vi, der frembringer Vidundere i Staal og Cement, er ved at forgaa i Pessimisme?"

Svaret ligger lige til.

Fordi Laugstidens Arbejdere fik Lov til at befrugte det døde Arbejdsstof med sin Aandskraft, med sin faglige Færdighed og Bestemmelsesevne — sine personlige Egenskaber — medens selv Ingeniøren under Privatkapitalismen bremses i denne inderlige Forening af personlig Aand med den døde Materie, og den almindelige Arbejder i Arbejdsprocessen er gjort til en sjælsløs Maskine, for hvem af Tiltrækning i Arbejdsprocessen er reduceret til et elendigt glædesløst Lønspørgsmaal.

Af denne Kærneaarsag i den privatkapitalistiske Arbejdsproces er den trods de mægtige Produktionskræfter, Profithungeren har skabt, en elendig Arbejdsorganisation.

Netop fordi Arbejderne ingen inderlig menneskelig personlig Føling har med Arbejdsfrembringelsen i deres Enkelthed som i det samlede Hele, er dette System uøkonomisk.

I dyb Overensstemmelse med Privatkapitalismens Væsen har man søgt at bøde paa denne Mangel ved Systemet ved Akkord, ved yderligere Arbejdsdeling, ved Transportbaand, ved Slavefogedssystem og Forcering, altsaa ved yderligere at fratage Menneskene den sidste Rest af Glæde ved Arbejdet og forvandle det til nerveødelæggende Slaveri.

Denne Udvikling af Privatkapitalismens Arbejdsorganisation har allerede gjort Arbejdet til Slavearbejde, til en glædesløs Anstrengelse, der ingen indre Tillokkelse har for de arbejdende Millioner. Menneskene er under Privatkapitalismen endt i den indre Verdenskatastrofe, at de arbejder, kun fordi de er tvunget til det — for at leve!

Et System, der indebær denne Forbandelse for Menneskeheden, har dømt sig selv til Undergang.

At Privatkapitalismens Mennesker ikke kan se dette, ja, at de lønarbejdende Millioner er saa fordærvede af Kapitalismens Lønsystem, at de ikke mere føler Savnet af den tabte Arbejds- og Skaberglæde — Menneskehedens Livsindhold — har intet med Systemets Sammenbrud at gøre, saa sandt som de tanketomme Masser altid er blinde Redskaber for den Sult, de store økonomiske Sammenbrudsforhold skaber i deres Indvolde og giver Afløb i de overfladiske politiske Tidsforhold.

Ved Siden af den fuldstændige Ødelæggelse af Millionernes Livslykke medfører den privatkapitalistiske Arbejdsorganisation en sjælsløs Masseproduktion af Brugsgenstande, der ikke blot er berøvet enhver Form for Skønhed og personlig Smag, men rent økonomisk udtrykker den vanvittige Tanke hurtigst muligt at blive slidt op til Fordel for noget nyt Bras.

En Produktionsøkonomi baseres paa, at Stoffet som Produkt snarest mulig skal vende tilbage i ødelagt Tilstand, for at det igen kan gennemløbe Produktions- og Handelsprocessen og afkaste Profit, er ikke blot karakteristisk for Privatkapitalismen, hvor Tilværelsens Centrum er Profit, men tillige karakteristisk for et Samfund af Vanvittige.

Statssocialismen som Produktions- og Fordelingssystem.

Meget af den Kritik, der i foranstaaende var anført mod Privatkapitalismen, er ogsaa anført af Statssocialismens Tilhængere, hvortil vi regner alle Socialdemokrater, baade den moderate og den mere radikale — bolchevikiske — Fløj, da de bortset fra taktiske Uoverensstemmelser er Tilhængere af Staten som Magtformidler over Produktion og Omsætning i deres „socialistiske" Samfund.

For Stalin og hans Fløj førte den russiske Revolution bort fra Sovjet-Raads-Ordningen til en Statsordning med den koncentrerede Statsmagt som Herre over Produktion og Fordelingen af det russiske Folks Frembringelser, maatte man nøjes med teoretisk at diskutere Problemet.

Dette er ikke nødvendigt nu. Har Stalin og hans Retning ikke gjort den socialistisk tænkende Intelligens anden Tjeneste — hvad han næppe har — saa har han i sin russiske statssocialistiske Molok skabt et saa haandgribeligt afskrækkende Eksempel, at det forhaabentligt faar Lov at blive enestaaende i Historien.

Det statssocialistiske Fordelingssystem.

Hvis vi opfatter Socialismen videnskabeligt og erkender, at de Mennesker, der forvandler Raastoffet til Brugsgenstande, er de egentlig producerende og værdiskabende Mennesker, og at disse sammen med de Mennesker, der yder dem nyttig Tjeneste i denne Samfundsfunktion, bør have det fulde Udbytte af deres Arbejde — den Konklusion Marx drog af sit videnskabelige Arbejde — saa kan vi roligt se bort fra Stalins „*Sovjet*"-Rusland.

Her er Privatkapitalismens Fordelingsprincipper ophøjet som politisk Monopol.

I dette statssocialistiske Samfund har f. Eks. den produktive værdiskabende Landarbejder paa Statsgodserne helt ned til 1000 Rubler i Aarsfortjeneste, medens de uproduktive højeste Driftsembedsmænd har Lønninger op til 100,000 Rubler om Aaret.

Mellem disse to Yderpoler svinger Fordelingen af de skabte Værdier, hvor de produktive værdiskabende Grovarbejdere i Industrierne ligger nede paa Lønninger à 125, 150 og 200 Rubler om Maaneden, medens uproduktive og ofte unyttige „Driftsledere" ligger oppe paa 3, 4, 5 og 6000 Rubler om Maaneden.

Den direkte Fordeling af de skabte Værdier er i dette statssocialistiske Samfund lige saa uretfærdig og forbryderisk som i det privatkapitalistiske Samfund.

Millionerne, der skaber Værdierne, lever bestandig fra Haanden i Munden, medens det uproduktive Bureaukrati kan krydre sin Tilværelse i den Luksus, Masserne frembringer.

Og samfundsøkonomisk er der liden eller ingen Forskel i Fordelingscirkulationen og Udbytningen her og i den privatkapitalistiske Verden.

Det er rigtigt, at en priviligeret Bureaukrat i „*Sovjet*"-Rusland ikke kan oprette en Fabrik og udbytte Arbejderne direkte med de Midler, han ikke forbruger af sin mægtige Aarsindkomst, men han kan købe Statsobligationer for dem og nyde op til 4 pCt. Rente af dette opsparede Rov.

Med andre Ord: Han kan nyde Obligationstantens fredelige og risikofrie Tilegnelse af andres arbejdsskabte Værdier — akkurat som i den privatkapitalistiske Verden.

Hele denne Fordelingsordning i dette *statssocialistiske* Samfund stiller det Spørgsmaal, om man i denne Forbindelse kan tale om *Socialisme*.

Ved Kapital forstaar vi arbejdsskabte Værdier, der paany anbringes i Arbejdsprocessen for at suge Merværdi (Profit) af Lønarbejdets Frembringelser.

Men dette er jo netop, hvad der foregaar i „*Sovjet*"-Rusland nu, ved Bureaukratiets og de priviligerede Arbejderes Køb af Statsobligationer. Det er en Tilegnelse af arbejdsfrie Indtægter — ren og skær Kapitalisme!

Betegnelsen *Statskapitalisme* er derfor videnskabeligt mere berettiget overfor dette „statssocialistiske" Fordelingssystem.

Vi skal i Artikel II se nærmere paa Statssocialismens Arbejdsorganisation og vurdere denne ud fra de økonomiske og moralske Krav det socialistiske Kulturmenneske maa stille til en Fornyelse i Frembringelsen af Samfundets Behov.

(Fortsættes.)

Arbejderne har gennem to Menneskealdre vundet Tusinder af Valgsejre, men endnu lever Millionerne bestandig fra Haanden i Munden.

Et beskedent Dementi

Af „*Silkeborg Soc.-Dem.*" ser jeg, at „*mit Parti*" staar bag Opstillingen af Arbejderlisterne ved Kommunevalgene i Silkeborg og Balle Kommuner.

Uden at gøre mig Forestillinger om at kunne bevæge et Partiblad, der geraader i Valgdilerium, til at sige Sandheden, vil jeg i al Beskedenhed meddele „*Arbejdet*"s Læsere, at jeg ikke har eller har haft det mindste med disse Arbejderlisters Tilblivelse eller Opstilling at bestille, ja at jeg overhovedet ikke har haft Anelse om Arbejderlistens Ekistens i Silkeborg, før jeg læser det i „Silkeborg Soc.-Dem.".

Men man skal som bekendt høre meget, inden Ørerne falder af.

København, d. 5. Marts 1937.

Chr. Christensen.

Vor Stilling til Kommunevalgene

Alle sociale Reformer er kun et Surogat, for, hvad Arbejderne bedrages for i Arbejdsløn

Ved Deltagelse i den kommunale Administration lammes Arbejderne i deres Kritik af de Fattiges Mishandling

Medens den socialdemokratiske Presse, bl. a. i Midtjylland, beskylder os for at opstille særlige Arbejderlister, saa bebrejdes vi samtidig af mange Arbejdere, at F. S. som Bevægelse ikke deltager i Kommunevalgene.

Overfor disse to hinanden modstridende Anklager turde det være paa sin Plads at præcisere vort Standpunkt over for de kommunale Valg og Arbejdernes Deltagelse deri.

F. S. som Bevægelse og vore Medlemmer som Arbejdere og Borgere.

F. S., Fagoppositionens Sammenslutning, er ifølge sine Statutter og Program en Bevægelse, hvis Opgave er at forvandle den borgerlige reformistiske Fagbevægelse til en revolutionær Lønarbejderbevægelse ikke blot i dens Taktik i Kampen for bedre Lønvilkaar, men for det Formaal at erobre Magten over Produktion og Fordeling i Overensstemmelse med Socialismens Fordringer om Lighed for alle nyttige Mennesker i Eksistensvilkaar.

Det kan saaledes fastslaas, at vor Bevægelses Opgaver ligger over og uden for de døgnpolitiske Partiers Virkefelt og dermed uden for den direkte Deltagelse i de kommunale Valg.

Paa den anden Side er vore Medlemmer ogsaa Borgere i det kapitalistiske Samfund og saaledes — alt efter deres personlige Interesser — delagtige i alt, hvad der vedrører dets Administration og offentlige Forhold.

Derfor har F. S. Medlemmer den mest fuldkomne personlige Frihed til at tilslutte sig hvilket Parti de selv vil og selv opstille og vælge de Kandidater f. Eks. ved de kommunale Valg, de mener varetager deres Interesser paa disse Felter.

Paa den anden Side forbeholder F. S. som Bevægelse sig Ret til hensynsløst at kritisere ethvert Parti, enhver Bevægelse, der bekæmper deres Formaal eller i det hele opfører sig fjendtlig overfor Arbejderne og deres Klasseinteresser.

Denne Medlemmernes absolutte personlige politiske Frihed modsvarende Bevægelsens lige saa absolutte Frihed og Pligt til at kritisere de politiske Partier, dens Medlemmer eventuelt tilhører, kan selvsagt ikke forstaas af vor Tids *politisk ensrettede Partislaver*.

Disse er nemlig hildet i den Løgn, at *Partiet er alt*, Klassen kun Redskabet.

For F. S. er *Klassen* — de levende Mennesker — *alt*, Partier og Bevægelser Redskaber, der kun betyder noget i det Forhold, de tjener Klassen!

Ud fra disse Grundsynspunkter er det givet, at F. S. aldrig kan vinde politiske Partifanatikere som Medlemmer. Dens Medlemsstab bestaar af de ædruelige Arbejdere, der meget vel kan tilhøre et politisk Parti, men altid forholder sig kritisk til dette i Forhold til Klassens Interesser i Øjeblikkets Kampe og Forhold.

Af foranstaaende fremgaar det da klart, at F. S. som saadan ikke deltager eller kan deltage i de politiske Valg. At den som Bevægelse ud fra Klassesynspunkter selvfølgelig kan kritisere de politiske Partier, bl. a. deres Kommunalpolitik. Og endelig, at dens Medlemmer kan staa i de forskellige politiske Arbejderpartier og i det hele har deres personlige Frihed i denne Henseende, naar de ellers arbejder for vort Program og holder vore Love.

Belysende Eksempler fra Midtjylland.

Medens F. S. Blad „Arbejdet" stærkt har kritiseret det socialdemokratiske Sogneraadsflertal i Balle Kommune for en Række Overgreb mod Arbejderne og deres økonomiske Klasseinteresser, saa har vore Medlemmer i denne Kommune kategorisk nægtet at lade sig opstille paa en særlig Arbejderliste uden for den socialdemokratiske Partiliste.

Det modsatte er Tilfældet i Nabokommunen — Silkeborg Kommune. Vi har ikke med et eneste Ord kritiseret det socialdemokratiske Flertals Administration i Silkeborg, men her er Forholdet, at en af Bevægelsens Medlemmer er opstillet paa Kommunisternes Liste, et andet Medlem paa en særlig Arbejderliste nu ved Kommunevalget.

Og der vil ikke være noget ulogisk i, om nogle af vore Medlemmer i Silkeborg stemmer paa den socialdemokratiske Liste ved Valget.

Det hele Forhold udtrykker den Kendsgerning, at vore Medlemmer er samlede om og bundne til en indre Opgave i den daglige Bevægelse, medens de i partipolitisk Henseende har deres personlige Frihed, ligesom vor Bevægelse som saadan forbeholder sig Frihed til at kritisere den offentlige Administration, ligegyldigt hvilke Partier, der har Ansvaret for den.

De sociale Reformer og vor Klasses Interesser.

At vort Standpunkt i denne Sag er rigtigt og forsvarligt i Forhold til vor Klasses Interesser i den øjeblikkelige og historiske Kamp fremgaar at følgende Kendsgerninger.

Enhver social Hjælp til Arbejderne, hvad enten det er Syge-, Arbejdsløsheds- eller Alderdomshjælp, er kun et Surrogat for det, den udbyttende Kapital betaler dem for lidt i Arbejdsløn.

Thi dem, der køber Arbejdskraften, bør betale dens virkelige Værdi, og denne bestaar ikke blot i selve Arbejderens Livsophold, men for at Arbejdskraften bestandig kan bestaa, ogsaa i Udgifterne til Familiens og Børnenes Underhold og til at underholde Arbejderfamilierne over Arbejdsløshedsperioder, under Sygdom, og de gamle Arbejdere, naar de ikke kan arbejde mere!

Men det kapitalistiske Borgerskab, saaledes Reaktionen i England, Bismarck i Tyskland og Estrup i Danmark, fandt tidlig ud af, at det var billigere at underholde de Syge, de Gamle og de Arbejdsløse i Fællesskab end at betale hver enkelt Arbejder saa meget i Løn, at han selv kunde lægge hen til disse indtægtsløse Tider.

Gennem denne sociale Forsorg blev Arbejdskraften ikke blot billigere for Borgerskabet, men de gjorde Arbejderne afhængige af Statsmagten, forsvagede deres Samfundsmagt og deres Evne til Selvstændighed og effektiv Klassekamp.

Og efterhaanden forvandledes de sociale Reformer til en yderligere Udplyndring af Arbejderne.

De arbejdende Arbejdere maa

Fortsættes Side 4

Gennem en Menneskealders Kamp har Evropas Folkemasser givet de antimilitaristiske Partier den politiske Magt.

Denne Magt benytter disse antimilitaristiske Partier nu til at foreslaa og vedtage de største Militæroprustninger, Evropas Historie kender.

Afdeling 1 som Fagforening

Hvad Medlemmerne bydes, naar de efter Henvisning fra Fagforeningen søger Arbejde i Dansk Rengørings Selskab

At Afdeling 1 under Kvindeligt Arbejderforbund er et godt Virkefelt for Svindlere, har den afsluttede Bedragerisag givet tilstrækkelig Beviser for, men hvordan er den som Fagforening, som de arbejdende Kvinders Sammenslutning overfor deres Udbyttere, ja derom skal vi nedenfor give et Bevis.

En af Afdeling 1's Medlemmer blev af Fagforeningen henvist til et Aktieselskab, der har Kontor i Akselborg, for at søge om Arbejde. Selskabets Navn er: *Det danske Rengørings-Selskab*.

Det viste sig imidlertid at være mindst lige saa vanskeligt at komme til at vaske Trapper eller skure Gulve for dette Selskab som at faa den mest betroede Stilling, man kan tænke sig. I alt Fald tror vi ikke, at der er mange Ansøgere om Stillinger, der skal besvare flere og mere nærgaaende Spørgsmaal, end der blev stillet til vedkommende Kvinde i et Skema, hun skulde udfylde, før hun blev antaget.

Spørgsmaalene, der stilledes i Skemaet, var i Hovedsagen følgende:

Fulde Navn, Bopæl, Telefon, Fødested og Aar, Gift?

Helbredstilstand.

a. Lider Ansøgeren af nogen aandelig eller legemlig Svaghed, navnlig Slag- eller Krampetilfælde?

b. Er De tidligere blevet behandlet paa Hospital, Sanatorium eller anden Helbredsanstalt, og i bekræftende Fald, da hvor og hvornaar?

c. Hvordan vil De som Helhed betegne Deres Helbredstilstand?

Familieforhold.

1. a. Forældrenes Navn?
   b. Forældrenes Stilling?
   c. Ægtefællens Navn?
2. a. Har Ansøgeren Børn?
   b. Hvor mange og i hvilken Alder?

Andre Forhold.

a. Har Ansøgeren eller Ægtefællen ekstraordinær Understøttelse?

b. Har Ansøgeren andre Erhverv?

c. Har Ansøgeren været straffet?

d. I hvilken Del af Byen vil De foretrække at arbejde?

e. Hvor mange Timer daglig søger De Beskæftigelse?

f. Paa hvilke Tider af Døgnet vil De foretrække at arbejde?

g. Kan De arbejde baade Morgen og Aften, saaledes at De faar fast Arbejde?

h. Ønsker De foruden det Arbejde, De faar, noget ekstra Arbejde, naar dette haves?

Tidligere Beskæftigelse.

Giv nedenfor en fuldstændig Oversigt over, hvilke Beskæftigelser De har haft, efter at De har forladt Skolen. Beskæftigelserne opføres i Datoorden.

Anfør Deres Løn samt Aarsagerne til, at De forlod Deres sidste 3 Stillinger.

Anfør Navn, Adresse og eventuelt Telefonnummer fra 2—3 Arbejdsgivere, hvor De har været ansat, og til hvilke Selskabet kan henvende sig.

— — —

Saa vanskeligt er det at faa Arbejde ved Rengøring, at man formelig skal møde med Straffeattest ikke alene for sig selv, men ogsaa for sine Forældre, Søskende og andre Paarørende.

Hele den lange Række af Spørgsmaal om den Arbejdssøgendes Privatliv drejer sig næsten alle sammen om Forhold, der ikke kan komme Arbejdskøberen ved; det er næsten alle rent private Forhold, som den arbejdssøgende Kvinde maa opfatte som en Ydmygelse at skulde besvare og overlevere skriftlig i Personers Hænder, hun ikke kender. Det eneste Spørgsmaal, der kunde være nogen Berettigelse i at stille, findes overhovedet ikke i Skemaet, nemlig: Kan De vaske Trapper? Kan De skure Gulve? o. s. v., men den rent faglige Færdighed interesserer ...

Alle politiske Partier siger, at alle andre politiske Partier ikke duer.

Her er et enestaaende Tilfælde, hvor alle politiske Partier har Ret.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 57 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19
Postgiro 236,32

serer maaske ikke et Rengøringskompagni.

Vi kan forstaa, at Kvinderne i Afdeling 1 med Harme vender sig imod at skulde besvare den Slags Spørgsmaal for at faa Lov at skruppe Skidt ud for andre.

Men naar saadan noget kan bydes dem skyldes det, at deres Fagforening ingen Fagforening er. Naar de nu skal til at reorganisere og bygge deres Afdeling op paa ny efter Bedragerskernes Ødelæggelse, maa de samtidig se at faa skabt ordnede Forhold paa den Slags Arbejdspladser. Derved bliver Medlemmerne knyttet inderligt til deres Organisation, derved bliver den, hvad den skal være, en Fagforening, en Arbejdernes Sammenslutning overfor deres Arbejdskober.

Men tag fat paa Arbejdet dermed med det samme.

Enhver Kamp mod Arbejdsløsheden er haabløs, saalænge Kapitalismen hersker, og hvor det gælder for Maskinernes Indehavere at spare saa meget menneskelig Arbejdskraft som muligt.

KAMPEN FOR VORT BLAD

Et Blad som vort kommer ikke sovende til Sejr.

Vi bygger kun paa Arbejderne — og kun paa disse.

Deres Fjender er vore Fjender, og de er stærke — og de er mange.

Vi staar ikke blot overfor den udbyttende Kapitalistklasse, men overfor enhver, der træder Arbejderen og den Arbejdsløse ned.

Men ogsaa overfor enhver Retning, der vil binde Arbejdernes Tankeliv i bestemte Baner og indordne Klassekampen under Kadaverdisciplinens Slaveri, staar vort Blad som den uforsvarlige Fjende.

Socialismen for os har Arbejdstøj paa.

Socialisme og Frigørelse for Arbejderne er for os frie Arbejdere, der gennem deres faglige Organisationer behersker og kontrollerer Jorden og Fabrikerne, og frie og uafhængige af al Statstyranni tager deres Beslutninger og deler i Fællesskab, hvad de har frembragt i Fællesskab.

Statssocialisme er Slaveri.

Kun den Socialisme, der opbygges direkte paa Arbejderne af deres frie Vilje, paa deres direkte Beslutninger, kan bringe Slægten Frihed og Lykke!

Har du i vort Blad truffet Strejf af disse mægtige historiske Soltanker, har du imellem læst noget, du fandt var godt og rigtigt, da giv vort Blad en lille Haandsrækning!

Baade Socialdemokratiets Presse og den saakaldte kommunistiske Presse har rige fremmede økonomiske Kilder at øse af.

Vi har kun din fattige Pung!

Du mener maaske, at du intet kan udrette?

Vi svarer dig: *Jo, det kan du!*

Du kan sørge for, at vort Blad bliver endnu bedre skrevet!

Har du tænkt over, Kammerat, hvad det vil sige at skulle skrive et Blad med Tanker fulde af egne Bekymringer for Husly og Brød.

Kan du ikke selv skrive eller direkte deltage i Arbejdet for Bladets Ekspedition og Udbredelse, saa kan du være med at lette disse Kammerater for Byrder, der tynger dem.

Der gaar en fortsat Indsamling til vort Blad. — Har du kun lidt at undvære engang imellem, da tænk paa denne Liste.

Har du en fast Indtægt, og formaar det, da tegn dig som Garant i et Kvartal à 1,50 Kr. om Ugen, for hvilke du faar tilsendt 10 Blade, som du enten kan sælge eller give bort til Agitation.

Vil du prøve at være Garant et Kvartal, da send vor Ekspedition et Kort derom.

Og tillader din Økonomi ikke at give Penge, da kan du give alligevel. Giv en Ven, en Kammerat dit Blad! Formaa ham og hans Hustru at læse det. Tal for dem og faa dem til at holde det.

Da Arbejderbevægelsen begyndte, havde Arbejderne ingen — slet ingen — Midler, kun deres Vilje, deres moralske Kraft — og paa denne er rejst, hvad der er i Dag.

Kammerat, du har denne Kraft — gaa ud og skaf vort Blad en Abonnent.

Hensynsløs Behandling af Snearbejderne

Sidste Søndag, efter det stærke Snefald om Natten, blev der antaget en Del Arbejdere af Kommunen til at ryddeliggøre Gaderne.

Paa Kongens Nytorv blev der antaget et Hold paa 40 Mand. Da de var færdige om Aftenen dér, fik de Besked om at møde igen Mandag Morgen, da der eventuelt vilde blive Arbejde til dem igen.

Da de stillede næste Morgen viste det sig, at der kun var Brug for en halv Snes Mand, Resten maatte gaa hjem igen og fik Besked om, at de kunde hente deres Penge for Søndagsarbejdet om Eftermiddagen.

Da de modtog deres Lønningsposer var der kun Penge for den Tid, de havde arbejdet om Søndagen. Da det er en Ret der er fastslaaet i alle Overenskomster, at Arbejdslønnen skal udbetales i Arbejdstiden, forlangte Arbejderne at faa betalt 1 Time for at hente deres Penge.

Kommunefunktionæren, der udbetalte Pengene, henholdt sig til, at han havde faaet Lønningsposerne paa Raadhuset og intet kunde gøre, hvilket maaske var rigtignok, men han kunde da ialtfald have ladet være med at være uforskammet overfor Arbejderne, idet han bl. a. udtalte, at de Arbejdere, der altid var utilfredse og lavede Vrøvl var de daarligste Arbejdere — en Paastand, der er grebet ud af Luften, da det næsten altid er de dygtigste Arbejdere, der gaar i Spidsen for at stille Krav.

Da det blandt Arbejderne rygtedes, at de Snekastere, der havde været beskæftiget i Grønttorvsdistriktet, var blevet lige saadan behandlet, besluttede de 40 Mand fra Kongens Nytorv at gaa op paa Grønttorvet til deres Kolleger for at de samlet kunde stille Krav til Kommunen.

Nogle Arbejdere blev valgt til at fremsætte Kravet om Overenskomsternes Overholdelse overfor Vejinspektøren, men blev afvist, men han vilde dog forelægge Arbejdernes Krav i Magistraten. Dennes Svar skulde Arbejderne saa afhente i Tirsdags Kl. 2.

Svaret blev imidlertid et blankt Afslag, og den saakaldte arbejderstyrede Københavns Kommune har dermed givet de private Arbejdskøbere et daarligt Eksempel til at ignorere gældende Overenskomster.

Blandt de mødte Arbejdere, der stiller Dag efter Dag, saa snart der er lidt Sne, i Haab om en Dags Fortjeneste, herskede der ogsaa stor Harme over denne hensynsløse Behandling, og det blev besluttet at overgive Sagen til Jord- og Betonarbejdernes Fagforening, hvoraf de fleste er Medlemmer.

Hvilket Resultat dette har givet vides ikke, da dette skrives, men vi vil mene, at det er en Selvfølge, at Snekasterne nu faar de Penge, de har til Gode.

Det er ikke flere Fattigreformer, vi trænger til, men Ophævelse af Fattigdommens Aarsag — det ene Menneskes Udbytning af det andet Menneskes Arbejdskraft.

Dobbelt-Indtægts-Ægteskaberne, Arbejdsløsheden og Lønkampen

Et intessant Brev fra en Arbejderhustru

Vi har modtaget følgende Brev, som vi mener beskæftiger sig med et Spørgsmaal af overordentlig Interesse for Arbejderne, og som vi derfor aftrykker i sin Helhed.

Red.

Hr. Redaktør Chr. Christensen!

Kunde Deres Blad ikke beskæftige sig med Spørgsmaalet om det, jeg vil kalde „Dobbelt-Indtægtsægteskaberne". Jeg ser nu, at der i den kommende Tid skal gøres en Mængde, for at Folks Børn skal anbringes paa Vuggestuer, Fritidshjem og lignende Indretninger, for at Mødrene ogsaa kan gaa paa Arbejde og tjene Penge.

Jeg maa sige Dem, at jeg ser med Mistillid til disse Bestræbelser. Jeg er Moder til tre Børn og venter til Foraaret det fjerde. Min Mand er Arbejdsmand paa en Maskinfabrik og tjener mellem 53 og 54 Kr. om Ugen. Vi kan ikke klare os for den Løn. Jeg skal ikke besvære Dem med alle disse Udgifter, Kontingenter, Husleje o. s. v., men kort og godt sige, at saafremt vi skulde have en sund, kraftig og tiltalende Kost og forsynes med Klæder bade til daglig og Søndag, og vi skulde unde Børnene en lille Adspredelse engang imellem, saa skulde vi have ca. 70 Kr. om Ugen i Indtægt. Vi lider mange og følelige Afsavn, til Trods for, at min Mand arbejder hver Dag, og at han er en afholdende Mand, der ikke bruger noget til Drik eller andre unødvendige Udgifter.

Jeg tænker ofte med Gru paa, hvis han blev arbejdsløs! Saaledes er det nu gaaet flere af hans Kammerater i de ca. 10 Aar, han har været paa den Arbejdsplads, han nu er. Der er indført nye Maskiner, der kan lave meget mere end de gamle, og ved de nye Maskiner staar nu Kvinder til 35 Kr. om Ugen. Flere af disse Kvinder er gifte, som for at gaa paa Arbejde enten har en arbejdsløs Mand til at passe Børnene eller har dem paa Vuggestue eller i Børnehave.

Min Mand og jeg har ofte talt om, naar en Dag hans Maskine bliver byttet om med en Automat og en Kvinde anbringes ved den til en mindre Løn end han har, hvad der saa skal blive af os.

Vi læser „Arbejdet" med Interesse hver Uge, og vi vil bede Dem forstaa, at vi er fuldstændig enige med Dem og Dr. Leunbach i, at Kvinderne kun skal have de Børn, de selv vil, de to sidste Gange jeg er kommet i Omstændigheder er ikke ønsket fra vor Side. Ligeledes skal selvfølgelig Kvindens Ret til Selverhverv respekteres, i Særdeleshed den ugifte Kvindes.

Men her er aligevel et Spørgsmaal, jeg synes, der er noget galt fat med — og det er den gifte Kvindes Indtrængen paa Arbejdspladserne, hvor hun jager Mændene ud i Arbejdsløshed — er det helt rigtigt?

Naar nu man fra det Offentliges Side for at bekæmpe Svangerskabsafbrydelserne — som man siger — faar oprettet alle mulige „Hjem", hvor de gifte Mødre kan anbringe deres Børn om Dagen, vil det saa ikke ende med, at nye Tusinder mandlige Forsørgere vil blive jaget ud af Arbejdspladserne af Kvinder med mindre Løn.

Jeg har ikke Forstand paa Politik, og vil begræde den Dag jeg eller min Mand skal staa paa et offentlig Kontor og bede om Hjælp, men er der ikke noget meget farligt for os Arbejdere i det Forhold, at Kvinderne fra Hjemmene i større og større Udstrækning jager de mandlige Forsørgere ud i Arbejdsløshed.

Paa den ene Side skaber det Hjem, hvor Forsørgeren er arbejdsløs og Familien prisgivet Arbejdsløshedsunderstøttelsens kummerlige Tilværelse, medens paa den anden Side det skaber Hjem med Dobbeltindtægter med et eller intet Barn.

Imellem disse 2 Yderfløje ligger saa vi andre, hvis Mænd endnu har Arbejde, men hvis Lønfordringer paa Arbejdspladsen knuges ned af Frygten for Kvinden, for Arbejdsløsheden og uden Gehør eller Forstaaelse hos Mændene fra Ægteskabet med Dobbeltindtægten.

Kunde De, Hr. Christensen, eller en anden Mand ikke skrive noget om dette Spørgsmaal i „Arbejdet"? Jeg tror, det er et Spørgsmaal, der interesserer mere end en enkelt Familie. De behøver jo ikke at skrive, at jeg har skrevet om det.

Min Mand og jeg sender Dem vore bedste Hilsener og en Tak til Eli for „A n n a"!

København, d. 5. Marts 1937.

Thora Hansen.
(Adressen.)

Idet vi takker for Brevet indbyder vi vore Læsere til at deltage i Diskussionen om dette interessante Spørgsmaal lige som Bladets Redaktion vil bringe et Indlæg.

Red.

Det socialistiske Parti, der ikke samler hele sin Kraft om at ophæve Kapitalismens Lønsystem, er et Parti af Bedragere og Løgnere.

Bliv Medlem af F. S.

Vi retter en Opfordring til enhver selvstændigt tænkende organiseret Arbejder, der læser vort Blad, om at indmelde sig som Medlem i vor Bevægelse „*Fagoppositionens Sammenslutning*".

Enhver, der ønsker det, kan fra Bladets Kontor faa tilsendt Bevægelsens Statutter, Program og Love.

Vore Hovedopgaver er at forny den faglige Bevægelse, at tilbageerobre dens Aktionsfrihed, at knuse Bureaukratiets Magt, at tilbageerobre Medlemmernes direkte Medbestemmelsesret og Indflydelse i alle afgørende Organisationsspørgsmaal og paany give Arbejderne Troen paa deres organisatoriske Magt og Vilje til at kæmpe for positive Forbedringer af Love og Arbejdsvilkaar.

Vi arbejder historisk paa den Hovedlinje direkte at befri Arbejderne for den kapitalistiske Udbytning ved at erobre Magten paa Arbejdspladserne og afskaffe Lønsystemet.

Vi bygger vor hele Opposition paa et fagligt og sagligt Grundlag inden for hver Organisations Rammer og Muligheder.

Vi bekæmper enhver politisk Fraktionsdannelse i vore faglige Organisationer som fremmede Snyltere, der blot vil udnytte Organisationen og dens Medlemmer og plyndrer dem for deres Penge til Fordel for Formaal, Fagforeningerne ingen Kontrol har over.

Fagforeningerne for Arbejdernes rene Løn og Arbejdsinteresser, Genrejsning af Fagbevægelsen som Lønarbejdernes rene Kampbevægelse mod den udbyttende Kapital.

Til at tjene denne rene Klasseopgave kalder vi paa alle selvstændigt tænkende organiserede Arbejdere. Og særlig kalder vi paa vore unge Fagfæller. Kom og vær med i dette positive Genrejsningsarbejde.

Vi kalder ikke paa jer for at skaffe en eller anden Gabhals et offentligt Ben, men vi kalder paa jer for at være med til at skaffe flere Midler hver Uge hjem i Arbejdernes Hundrede Tusinde Hjem!

Kom, vi kalder paa dig!

Formaalet for Arbejderne er ikke at udfylde Skemaer til underdanig Ansøgning om offentlig Understøttelse, men at have Arbejde og erholde saa meget i Løn for dette, at de kan leve uden offentlig Understøttelse.

Justitsministeren som Lovbryder

I hans blinde fanatiske reaktionære Fanatisme mod Svangerskabsafbrydelse krænker Hr. Steincke Retsplejeloven og udsender flere Aar gamle Sladderhistorier i en officiel Redegørelse

Kan en Lovbryder være Justitsminister under Socialdemokratiets Regeringsansvar?

Den umenneskelige haarde Dom over Læge Gundtoft har allerede faaet sit første alvorlige Efterspil.

Det er Justitsminister Steincke, der i sit fanatiske Had mod de Læger, der foretager Svangerskabsafbrydelser, har brudt alle Sømmelighedshensyn samtidig med, at han paa det alvorligste har brudt den Lov, han selv sidder som øverste Myndighed over og skal paase bliver overholdt.

Et Protestmøde, der faar det til at ramle for Hr. Steincke.

I Anledning af den haarde Dom over Læge Gundtoft afholdtes i sidste Uge et Protestmøde mod Dommen af „Arbejderkvindernes Oplysningsforening" i Aalborg.

Mødet fik en overvældende Tilslutning — over 5000 Deltagere — saaledes at det maatte forlægges fra det paatænkte Lokale ud til de store Markedshaller.

Baade Talernes Udtalelser paa Mødet som selve Mødets Vedtagelse var en enstemmig harmfuld Protest mod den reaktionære og dybt uretfærdige Dom over Læge Gundtoft. Men paa selve Mødet faldt tillige en Række bidende Udtalelser mod den Person, der som Landets Justitsminister førte an i Lægeforfølgelsen.

Enhver, der kender lidt til Hr. Steinckes grænseløse Forfængelighed og Indbildskhed forstaar, at der alene i dette Kæmpemøde og dets Angreb paa ham laa mere end Anledning nok for ham til at optræde paa Arenaen. Han kan jo ingen Lejlighed lade gaa fra sig til at „vise" sig.

Men der kan ogsaa i dette Tilfælde ligge en politisk Grund for det uhørte Skridt, han efter Mødet foretog.

Forholdet er, at baade den dømte Læge saavel som flere af Mødets Talere og mindst 90 pCt. af den store Forsamling var Hr. Steinckes egne Partifæller.

Det begynder nu at blive Virkelighed, hvad vi før har paapeget, at Kampen for Kvindens seksuelle Frihed efterhaanden vil sprænge al Partidisciplin og alle Partirammer.

Det var dette politiske Forhold, Aalborg-Mødet manifesterede afgjort og eftertrykkeligt.

Det maa derfor foreløbig staa hen, om Steinckes „Redegørelse" for „Dommens Strenghed" udelukkende maa tilskrives hans kendte personlige Motiver, eller den ogsaa maa tages som bestilt Arbejde fra den paa det seksuelle Omraade reaktionære Partiledelse.

Men derfor er Hr. Steinckes Optræden lige ulovlig og oprørende fordømmelig.

En Redegørelse fuld af gammelt svinsk Sladder.

Hr. Steincke har i Anledning af Sagen udsendt 2 Redegørelser, men da hans 2. Redegørelse kun er et umuligt Forsvar for Udsendelsen af den første, skal vi holde os til denne.

Hans første Redegørelse fremtræder som en officiel Redegørelse fra Justitsministeren med den Motivering, at dens Oplysninger, der stammer fra Politiforhørene i Gundtoft-Sagen, skal klarlægge, hvorfor Dommen blev saa haard.

Efter dette opremser Redegørelsen saa en Del „Bekendelser" som nogle af Gundtofts kvindelige Klienter skal være fremkommet med under de politimæssige Forundersøgelser, ifølge hvilke Lægen skulde have kysset en Klient, have opfordret et Par andre til intim Samvær, og endelig en Klient han skulde have staaet i Forhold til paa — undskyld Ponografiliteraturen — et Skrivebord!

Her har vi altsaa den „sædelige" Hr. Steincke paa „Skrivebordet" i en officiel Redegørelse. Vi ved ikke, om „Cocktail" eller „Puls" eller de beslaglagte utugtige Fotografier kan stikke den!

Flere Mødre har da ogsaa i Dagspressen protesteret mod Justitsministerens officielle Svineskriverier.

Og dette er dog kun den mest uskyldige Side af denne Redegørelse. Den Side, der er endnu mere gemen er, at disse „Bekendelser" slet ikke er dokumenterede som juridisk og retslig Sandhed, at de ikke besidder større og bedre Kvalitet end almindelig Sladder.

Disse „Bekendelser" har slet ikke været behandlet i selve Retssagen.

Vi paapegede i vor sidste Artikel om Gundtoft-Sagen, at de Kvinder, der optraadte som Vidner mod Lægen i Retssagen, var udsorterede gennem Politiundersøgelsen som formentlig særlig *brugelige* Vidner.

Men end ikke disse særlig brugelige Vidner er under Retssagen spurgt om de Forhold, Justitsministeren disker op med i sin „Redegørelse".

Og hverken Lægen eller hans Forsvar har haft Lejlighed til under Retssagen at forklare, imødegaa eller tilbagevise de svinske Sigtelser, lige saa lidt som Kvinderne har haft Adgang til under Vidneansvar at fastholde dem.

Ydermere kan man konstatere, at de Anklagemyndigheder, der har leveret Materialet til Justitsministerens svinske Redegørelse, ikke selv har anset dem for saa holdbare, at de har medtaget dem i Sagen, men har ladet dem falde som ubevislige!

En Justitsminister, der bruger den Art Materiale i en oficiel Redegørelse, mener vi snarest bør vige Pladsen for en mere nøgtern og afbalanceret Jurist.

Er selve Justitsministerens Motivering ogsaa retslig uholdbar eller faar Nævningerne hemmelige Underhaandsviden uden om Forsvaret.

Hr. Steinckes Redegørelse fremtræder over for Offentligheden som en Forklaring paa, hvorfor Nævningerettens Dom blev saa haard.

Men da de Forhold, Redegørelsen fremfører, overhovedet ikke er forelagt Nævningene eller Dommerne i Sagen til Bedømmelse, kan de jo ikke forklare Kendel-

Den ydmyge bliver altid ydmyget.

F. S. Københavns Afdeling
afholder
Ordinær Generalforsamling
Mandag den 15. Marts Kl. 8 (20) i
Café »Kommunen«, Gothersgade 155.
Afdelingens Dagsorden:
1. Protokol og Beretning 2. Regnskabet. 3. Indkomne Forslag. 4. Valg.
Dagsorden for Bladet:
1. Protokol og Beretning fra Kontrolkomiteen. 2. Regnskab for Bladet.
(Bladets Kontor er lukket Generalforsamlingsdagen)

sernes og Dommens Strenghed.

De kan ikke gøre dette med mindre, der uden om Gundtoft og hans Forsvarer er tilflydt Nævningerne og Dommerne Kundskab om disse Forhold.

Men dette sidste lyder jo saa utrolig, at man ikke tør fæste Lid til det. Men selv om der i de lukkede Forhør er nævnt disse ikke paatalte Forhold, kan i hvert Fald ikke Dommerne tage Hensyn hertil — thi de kan ikke tage Hensyn til Forhold, der ikke er bevist.

Derfor er Hr. Steinckes Motivering for Fremsættelsen af Redegørelsen Usandhed — den maa være det!

En Dom af en borgerlig Jurist.

Den Handling, Hr. Steincke har gjort sig skyldig i, er af *Professor i Retspleje, Dr. jur. St. Hurwitz* bedømt i Dagbladet „Politiken" saaledes:

„Ganske uafhængigt af, hvorledes man bedømmer Læge Gundtoft og den ham overgaaede Straffedom, maa det til Værn for Strafferetsplejens Sundhed fastslaas, at Justitsministeren ved sin offentlige Erklæring efter Dommen klart har overtraadt et ogsaa for ham gældende Forbud i Retsplejeloven, for saa vidt Erklæringen gengiver, hvad der er forhandlet i lukkede Retsmøder, og at han til denne formelle Krænkelse af en udtrykkelig Lovbestemmelse har føjet en endnu alvorligere Krænkelse af et af Retsplejelovens allervigtigste Principer, Grundsætningen om, at hvad der skal komme en Sigtet til Skade maa fremføres imod ham under Sagen paa en saadan Maade, at han og hans Forsvarer har fuld Adgang til under processuelle Former at imødegaa, hvad der lægges ham til Last."

Hr. Steincke bør forsvinde.

I sit rent personlige reaktionære Had mod alle, der vil seksuel Oplysning, Frihed og Fremskridt til Gavn for den opvoksende Slægt, har Hr. Steincke — der endnu kalder sig Socialdemokrat — forenet sig med den sorteste Aandsreaktion her i Landet, og er nu i sin Desperation endt med at krænke selve de Love, han som Justitsminister er sat til at overvaage, at ingen krænker.

Længere ud kan en Justitsminister vel ikke komme, om Landet ikke igen skal ende i Hr. Albertis Sump.

Hr. Stauning burde snarest give Hr. Steincke den længe tiltrængte Sygeorlov paa ubestemt Tid.

Det vil være alt for trist, om andre skal til at behandle Hr. Steincke paa samme Maade, som han har behandlet Læge Gundtoft — for at blive af med ham.

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50. Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

Chr. Christensens Forsvarstale

Af 22 Klager over Socialkontoret i Alderslyst er de 12 alene over Assistent Jørgensen
Alt hvad vi har skrevet om denne Mand er Sandhed

(Fortsat fra sidste Nr.)

Overfor Modpartens fantasifulde Skildring af, hvorledes Andreas Jacobsen har været *„under Pres"* fra „Kliken" og saaledes er tvunget til at gaa med til at *angribe* Jørgensen, skal jeg anføre nogle faa Kendsgerninger.

Denne Sags Fremkomst for Offentligheden er sket meget imod A. Jacobsens Vilje, og den stammer ikke fra ham.

Det skete paa en Generalforsamling i Arbejdsmændenes Fagforening i Silkeborg, hvor Joh. Sørensens Sag med Socialkontoret i Alderslyst blev behandlet. Da man under Behandlingen erfarede, at Jørgensen under Vidneafhøringen indirekte havde stemplet Joh. Sørensen som en decideret Voldsmand, blev Harmen i Forsamlingen, der kender Joh. Sørensen som en fredelig, flittig og dygtig Arbejder, meget stor. Her var det, at en ung Mand siger til dem, der sidder ham nærmest: „Den Herre (Jørgensen) skulde tage sig lidt i Agt, han er jo selv en Bedrager overfor Kommunen!"

Og denne unge Arbejdsmand *Langaard Lauersen* fortalte da akkurat det samme, som han i Eftermiddag har bekræftet her i Vidneskranken.

Fra Arbejdsmændenes Generalforsamling tilflod Meddelelsen vort Blad. Vi rettede flere Henvendelser til A. Jacobsen, men han stemplede Historien som noget Vrøvl. Han nægtede rent ud at give vor Repræsentant Oplysninger om Sagen.

Derfor maatte vi nøjes med i vort Nummer af 20. November at fremsætte Sagen i Spørgeform, efter at vi havde erfaret, at Assistent Jørgensen havde modtaget „Medlidenheds"-Erklæringen af Jacobsen den 11. November.

Men I Nummeret af 27. November kunde vi roligt skrive, at nu spørger vi ikke mere, men nu siger vi, at Jørgensen har købt Vasen for Kødkort, thi allerede d. 18. November har Jacobsen været i Forhør paa Socialkontoret og bekendt:

1. At han oprindelig fik 5 Kroner og 6 Kødkort for Vasen, og

2. at han den 11. November, — da Sagen var kommet frem —, af Jørgensen havde modtaget tre Kroner mod, at han afgav en Erklæring om, at han havde modtaget det fulde Beløb kontant for Vasen.

Paa Socialkontoret blev Jacobsens Bekendelse formuleret i en Erklæring med Socialudvalgets Formand N. Westergaard som Vitterlighedsvidne.

Paa det offentlige Møde i Alderslyst d. 29. November, hvor Sagen blev diskuteret, tog A. Jacobsen Ordet og bebrejdede bl. a. mig, at jeg havde bragt Sagen offentlig frem, lige som han rettede en skarp Kritik mod Schmidt Johansen, fordi denne havde modtaget og brugt de 60 Kødkort. A. Jacobsen erkendte overfor Mødet, hvad han havde bekendt paa Socialkontoret d. 18. Novbr. og henvendt til mig sluttede han: Nu har I tvunget mig til at sige Sandheden om Forholdet og skabt mig en Mængde Vrøvl, men i Retten skal I ikke faa slæbt mig hen!"

Sandheden er, at Jacobsen har gjort al den Modstand, han kunde, at han ikke vilde bekende et Ord overfor vort Blad, men at han, først da han kom under Pres af Sogneraadet, tilstod Sandheden om de 6 Kødkort.

Under Vidneansvar har A. Jacobsen for tredie Gang gentaget sin Tilstaaelse overfor Sogneraadet, her i Retten, og den gamle Mands fremtvungne Vidnesbyrd er et fuldgyldig Sandhedsbevis, overfor hvilket Jørgensens, for ham selv nødvendige Benægtelse, ingen afkræftende Betydning har.

Jeg maa hævde, at jeg ved A. Jacobsens Vidnesbyrd har ført Sandhedsbevis for Rigtigheden af min Paastand om, *at Jørgensen ulovligt har tilegnet sig offentlige Midler til egen Fordel!*

Spørgsmaalet om de 60 Kødkort er en Anklage baade mod Jørgensen og Schmidt Johansen.

For at underbygge Sagsøgerens konstruktive Partsforklaring om et *„Hævnerkomplot" imod ham,* og Schm. Johansens paastaaede Forfølgelse af Aksel Petersen Skægkjær, har min Modpart ført et Par Vidner.

Vidnet Aksel Petersen kunde kun bekræfte, at S. Johansen havde givet ham det gode Raad, *ikke at gaa til Kontrol, naar han havde Arbejde!* Og det andet Vidne Bager Iversen havde ikke andet end en simpel Værtshushistorie at opvarte med.

Theorien om Hævn maa ogsaa falde overfor Kendsgerningerne i dette Spørgsmaal. Og er der Tale om Hævn, saa er det nok fra modsatte Side.

Dette Spørgsmaals Offentliggørelse stammer ikke fra Schm. Johansen, men fra Sagsøgeren selv.

Da Sch. Johansen i Niels Møller-Sagen blev Uvenner med Sogneraadet, fordi han ikke vilde svigte Kammeraterne, og man nok skulde „knække Vingerne" paa ham, da begyndte der en underfundig Smudskampagne mod ham, og Kilden var oplagt Socialkontoret i Kontroltiden.

I denne Smudskampagne blev det Gang paa Gang sagt, at Sch. Johansen var en Mand, der modtog Bestikkelse for at angive Kammeraterne! Hvad man ikke opnaaede, da man gav ham de 60 Kødkort, det puttede Sladderen ham nu i Støvlerne. Her er Tale om ondsindet Hævn.

Da Sch. Johansen tilhørte vor Organisation i Silkeborg F. S., og han tillige var Formand for de Arbejdsløse i Balle Kommune, fik vi fra vor Afdeling Indberetning om Sagen med Krav om, at han enten maatte rense sig for de verserende Beskyldninger eller træde ud af vor Bevægelse og nedlægge sit Mandat som Formand for de Arbejdsløse.

Paa Bevægelsens Vegne fremsatte jeg i to Breve dette Krav til Sch. Johansen, og endelig d. 20. Oktober 1936 svarer han mig i et længere redegørende Brev, som jeg har vedlagt Sagen.

Af denne Redegørelse fremgaar det, at Grundlaget for Sladderen imod ham er, at han i Novb.—Decb. 1935 har modtaget 60 Kødkort af Assistent Jørgensen i Forbindelse med en Opfordring til skriftlig at angive Aksel Petersen Skægkjær, — hvilket han dog *ikke* gjorde.

Sch. Johansens Brev slutter med, at han ønsker Sandheden i Sagen frem, og at han tilbyder at bekræfte sin Redegørelse *under Vidneansvar!*

I mit Svar paa dette Brev, gjorde jeg ham opmærksom paa, at Socialudvalget aldrig kunde have givet sit Tilsagn Udlevering af en saadan Mængde Kødkort, at Sch. Johansen ved Modtagelsen maatte forudsætte, at Jørgensen uretmæssig havde tilegnet sig disse Kort, at Sch. Johansen kunde tiltales for *Hæleri,* og da han ikke paa behørig Maade havde meddelt Socialkontoret denne Indtægt paa 30 Kr. tillige for *Socialbedrageri!*

Paa dette Brev svarer Sch. Johansen, at han ikke kunde udholde den Mistanke, at han havde modtaget Bestikkelse for at angive Kammeraterne forlangte han Sandheden i Sagen offentlig frem, *selv om han derved risikerede Straf ved Domstolene* for Modtagelsen af Kødkortene — og først efter dette Svar offentliggjorde vi Sagen.

Om selve Sandhedsbevisets Stilling dette.

Westergaard har bekræftet, at Socialudvalget ikke har givet Tilladelse til at udlevere de 60 Kødkort.

Den nøgne Kendsgerning er da at to Mænd har gjort sig skyldig i et ulovligt Forhold.

Den ene kan tiltales for Tyveri i mildeste Tilfælde for Misbrug af offentlige Midler.

Den anden for Hæleri i mildeste Tilfælde for Socialbedrageri.

Var denne Sag en kriminel Sag, vilde den første uvægerligt blive dømt paa den sidstes Tilstaaelse.

Men er Tilstaaelsen Sandhedsbevis i en Kriminalsag, maa den ogsaa være det i en Privatsag som denne, hvor den tilstaaende Part løber lige saa stor Strafrisiko, som den, der nægter.

Jeg maa derfor hævde, at jeg ved Sch. Johansens Vidnesbyrd har ført Sandhedsbevis for min Paastand om, at Assistent Jørgensen har givet Sch. Johansen de 60 Kødkort for skriftlig at angive en Arbejdsløs til Socialkontoret.

Yderligere maa jeg bemærke Karakteren af de to Mænds Troværdighed.

Baade i Landsretten og i denne Sag har Formanden for Socialudvalget, Hr. Westergaard erkendt, at Sch. Johansen var en i det offentlige Omdømme agtet og hæderlig Mand.

Jeg kan med Sandhed fastslaa, at han i intet Tilfælde er grebet i at fare med Usandhed i Retten.

Anderledes staar det til med Assistent Jørgensen.

Han blev i Vestre Landsret under Sch. Johansens Appel af Rettens Præsident gentagne Gange grebet i usandfærdig Fremstilling af sin egen Stilling.

Paa sit Talbagetog sluttede han med, at han *vilde* anlægge Sag mod A. Jacobsen og Sch. Johansen. Jeg fastslaar, at han endnu flere Maaneder efter ikke har opfyldt dette Postulat.

Og netop fordi Landsretten efter dette ikke kunde antage ham for et troværdigt Vidne, blev Grundlaget for Underrettens Dom omstødt.

Sagsøgeren kan ikke anses for troværdig, og hans negative Benægtelse i dette Forhold som i de andre, bør ikke tillægges Betydning overfor de uangribelige troværdige Vidners Udsagn.

Iøvrigt ønsker jeg at tilføje, at jeg staaende overfor det uhørte Forhold, at Parts- og Vidneudsagn staar diametralt modsat hinanden, at en af Parterne saaledes staar og lyver i Retten vil — saasnart Dommen er faldet — overveje at indgive kriminel Anmeldelse i Sagen, lige som jeg forbeholder mig Appel.

Da jeg har ført Sandhedsbevis jeg nedlægger Indsigelse mod for alle tre Punkter incisterer jeg paa pure Frifindelse, saavel som jeg nedlægger Indsigelse mod Modpartens Krav om Mortifikation og Erstatning.

— — —

Efter to korte Gensvar mellem Parterne indlodes Sagen til Doms.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Alle 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.
LAURS BAK,
SØNDERGADE 9

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris. Spar 6—21 Kr. Værkstedet, Griffenfeldtsg. 26.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser

Vor Stilling til Kommunevalgene

(Fortsat fra Side 2.)

betale de arbejdsløse Arbejderes Underhold. De raske Arbejdere maa betale de syge Arbejderes Underhold. Alle yngre Arbejdere maa betale de gamle Arbejderes Underhold o. s. v.

Til at administrere hele denne bedrageriske Svikmølle maa Arbejderne tilmed underholde en enorm Stab af snyltende Funktionærer i alle Løngrader.

Efterhaanden som Udbytningen gennem Teknik og Rationalisering stiger, og dermed Nerveslid, Sygdom og Arbejdsløshed, kan Arbejdernes direkte, endda stigende, Beskatning ikke slaa til, men maa mangedobles gennem Udplyndring ved kunstig Forhøjelse af Priserne paa deres nødvendige Livsmidler.

Arbejdernes direkte og indirekte Skattebyrde overstiger langt, hvad deres sociale Forsorg koster. De sociale Reformer er en raffineret Form for yderlig Udplyndring af vor Klasse.

Alle politiske Partisejre har ikke lettet Byrderne for Arbejderne, men givet dem Medansvar for deres egen Udplyndring.

Hvor de saakaldte Arbejderpartier erobrer Magten i en Kommune overtager de samtidig Ansvaret for de bestaaende Tilstande.

De frygter for at jage de „gode" Skatteydere (de rige Udbyttere) bort fra Kommunen og udvider derfor den indirekte Udplyndring af Arbejdermasserne gennem Aagerpriser paa Gas, Elektricitet, Sporveje o. s. v., hvad Kommunen raader over.

De klemmer Kommunens egne Lønarbejdere ned i Forhold til de private Udbytteres Lønninger (se Københavns Kommune).

De indfører skærpede Inkassationsregler og et fuldkomment Politiregimente til Inddrivelse af Skatter og Afgifter.

De favoriserer et Mindretal af de gamle Arbejdere i flotte Stiftelser, men sulteplager det store Antal Socialunderstøttede paa Lovens Minimum, alt for at bringe Balance i Kommunens Budget og samtidig have lidt at rose sig af.

Under Byrden af deres Ansvar indfører de et haardhændet Politiregimente, der knipler Fattigdommens agressive Utilfredshed ned i Byens Gader.

De kvæler de Lidendes Nødskrig, de kvæler al offentlig Kritik af det officielle Kapitalistsamfund, som de nu har Ansvaret for.

Det Samfund, der før Valgsejren var Indbegrebet af Udbytning og social Uretfærdighed, er efter Sejren blevet retfærdigt og godt, og de klagende Arbejdere Kværulanter, der ved deres Kritik kun har til Formaal at skade Arbejderpartiet til Fordel for Reaktionen.

De politiske Arbejderpartier bedrager Arbejderne derved, at de i deres Bevidsthed gør Klassekampen til en Kamp mellem de politiske Partier om Magten og Ansvaret for det borgerlige officielle Samfund, uden at de ved nok saa mange Sejre rokker ved Udbytningen, Lønsystemet, Kapitalismen, som er den bestandig virkende Grundaarsag til al social Uretfærdighed.

Vort Standpunkt er Klassens Interesse i at ophæve Udbytningen.

Ligesom vi i den daglige Kamp vil udvikle Fagbevægelsen til at skaffe Arbejderen en Løn, der gør ham mindre afhængig af al politisk Fattighjælp, og opretholde en Presse, der uden Hensyn til, hvem, der har Ansvaret for det officielle Samfunds Mishandling af vore fattige Klassefæller, vil tale Arbejdernes Sag overfor Myndighederne, saaledes vil vi i den historiske Kamp søge at samle Arbejdernes Opmærksomhed og Kampkraft om Ødelæggelsen af Lønsystemet, hvad enten det er Privatkapitalister, Stat og Kommuner, der besidder Produktivkræfter og derved udbytter Arbejderne.

Jorden og Produktivkræfterne under Fagforeningernes, under alle arbejdende, nyttige Menneskers Kontrol og kollektive Ansvar.

Dette er vort klare og upaavirkelige Klassestandpunkt som Sag og Bevægelse.

Vore Medlemmer kan hver for sig i Døgnets Strid tage partipolitisk Stilling, men vor Bevægelses Standpunkt er historisk bundet i selve Klassekampens Hovedformaal: Klassernes Ophævelse.

FORSKELLIGT

Holger Petersen klipper
Drenge og Piger for 50 Øre alle Dage i Ugen undtagen Lørdag.
Borups Allé 200 Taga 5741

„Kramboden" Nora 377
køber Brød - Flasker - Klude - Metaller til højeste Dagspris.
Brugte Møbler købes, sælges, byttes
Todesgade 5 de røde Skilte.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630— Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

En Mand, der skifter Mening paa Kommando, som Rekrutter Uniform, er en god Partislave, men et slet Menneske.

Den direkte Aktion

(Fortsat fra Side 3.

der har ikke mindre end 1,780 Forretninger spredt over U. S. A., har ogsaa været Genstand for en lignende Aktion fra Arbejdernes Side. De lukkede Butikkerne og holdt Lokalerne besatte. Ved Fansteel-verken i Waukegan anvendte Politiet Taaregas-Bomber for at fordrive Arbejderne fra Fabrikkerne.

Den blotte Trusel om Fabriksbesættelse faar den mægtige Staaltrust til at bøje sig.

Disse allerede udkæmpede Kampe har skabt Respekt om Arbejdernes Organisationer og gjort Udbytterne forhandlingsvillige. det gælder saaledes en af Amerikas stærkeste Trustsammenslutninger, United Steel Corporation.

Dette Selskab er berygtet for sin Brutalitet, sin hensynsløse Udbytning af Arbejderne, sin absolutte Uvilje til paa nogen Maade at anerkende Arbejdernes Organisationsret.

De Strejker, dette Trustselskab har knust ved Hjælp af sine egne bevæbnede Gangsterbander, ved Politi og Militær er talløse. Mange Arbejdermord har det Selskab paa sin Samvittighed.

Arbejderne ved dette Selskab det drejer sig om mange tusinde. besluttede imidlertid nu at rette et Generalangreb mod det. Det blev besluttet, at Arbejdet skulde standses og Fabrikkerne besættes.

Da Trusten opdagede, at Kampen denne Gang vilde blive ført paa en anderledes kraftig og effektiv Maade end tidligere, blev den betænkelig. Den lod Arbejderne vide, at den var villig til Forhandling og anerkendte dermed Arbejdernes Organisation. Det meddeles endvidere, at Trusten har erklæret sig villig til allerede fra 16. Marts at indføre 40 Timers Arbejdsugen og sikre Arbejderne en Minimalløn af 5 Dollars om Dagen.

Efter at United Steel Corporation har bøjet sig for Arbejdernes Krav, har alle andre førende Selskaber indenfor Staalindustrien i U. S. A. skyndt sig at følge Eksemplet, man regner med, at det drejer sig om ca. 500,000 Arbejdere, og den opnaaede Lønforhøjelse indenfor Staalindustrien opgives til 100 Millioner Kroner.

— — —

Disse Arbejderkampe viser paany, at det først er, naar Arbejderne selv gaar til Aktion, de kan opnaa noget. Selv de „Forbedringer", Politikerne forærer Arbejderne, maa de selv gennem deres direkte Kamp skaffe respekteret. Ogsaa danske Arbejdere kan lære af disse Eksempler.

Bidrag til „Arbejdet„

Indkommen paa Bidragslister (Kontoret): P. N. Kr. 1,50, A. M. 2,00, V. H. 1,00, Harry Nielsen 0,10, C. P. Søborg 2,00, H. J. 1,50, R. B. 1,00. Ialt Kr. 9,60.

Indkommen paa Liste 1 ved Aa. Andersen: Anna 0,75, Aage 0,75, V. B. 0,50, K. J. 0,50, A. Poulsen 0,75, Aage 0,50, Anna 0,50, A. Poulsen 0,75. Ialt Kr. 5,00.

Med tidligere indkommen ialt Kr. 948,72.

I passende Selskab

I sin Kamp mod Lægerne og Seksualfriheden er den socialdemokratiske Justitsminister efterhaanden endt i passende Selskab.

Fru Gautier Schmidt har forlængst taget ham under højre Arm, og i Onsdags mødte Forfatterinden til „Den erotiske Hamster", Forretningsdrivende i vovede seksuelle Spekulationsforedrag, Fru Thit Jensen frem i „Soc.-Dem."s Spalter og tog ham under venstre Arm.

Det er ikke sært, at de Konservative nu offentlig erklærer, at de må under Socialdemokratiet dets Justitsminister — og at mange socialdemokratiske Arbejderhustruer siger: Tag ham endelig!

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK — 15 Øre.

No. 12 | Fredag d. 19. Marts 1937 | 2. Aarg.

18. Marts

[illegible] Borgerne [illegible] Arbejderne [illegible] af Maj og [illegible] der [illegible] videre [illegible]

Men [illegible]

En saadan Mand var i sin Tid for Arbejderbevægelsen den 18. Marts.

Men [illegible] Udbytningen af Danmarks Arbejdere og Bønder kan foregaa i Fred og Ro.

Det var de Dage da Julius Schrøder, J. J. Nielsen [illegible] og K. K. Steincke stod paa den socialistiske Klassekamps Grund og bekæmpede Alliancen med „det radikale Venstre“ og enhver anden Akkord med det kapitalistiske Borgerskab.

Det var i de Tider, før Andersens [illegible] med Th. Stauning i Spidsen [illegible]

[illegible]

Kapitalismens Middagshøjde er forlængst overskredet, det bærer rask nedad mod Ragnarok og Massernes tomme Madtrug og Slavekaar og Lidelsen, til de atter vaagner af Døsen og igen forstaar, at al borgerlig Nationalisme er Løgn og Bedrag.

Kun en historisk Løsning findes for vor Klasses Fremtid, Frihed og Lykke.

Jorden og Industrierne under de arbejdende Massers direkte Kontrol!

Nu er det den brødbenede borgerlige nationale Grundlovsdag d. 5. Juni, der er Slavernes Festdag og Mindedag i Danmark.

Der vil komme en Tid, hvor Dagen igen bliver 18. Marts — det internationale Proletariats, og den internationale Socialismes skønne Mindedag for de første Kampe for vor endelige Frigørelse.

Eli.

„Arbejdets“ Redaktør dømt

Ved Redaktionens Slutning modtager vi Meddelelse fra Silkeborg om at der er faldet Dom i Sagen, som var anlagt af Kontorassistent Jørgensen mod vort Blads Redaktør.

Ved Dommen er Chr. Christensen idømt 300 Kr. i Bøde samt de fremsatte Paastande mortificerede. Desuden skal der udredes 150 Kr. i Sagsomkostninger til Jørgensen.

Saasnart vi faar tilsendt Dommens Præmisser, vil vort Blads Kontrolkomité tage Bestemmelse om, hvorvidt den vil følge vor Silkeborg Afdelings Beslutning om Appel og kriminel Anmeldelse.

Kun tomme Ord for Handling

De to „Internationale“s Konference i London afslører sin egen Humbug

I Kampen mod den internationale Fascisme overlades det spanske Folk til sin egen Modstandsevne

Det blev som vi forudsagde i sidste Uge: de to „Internationaler“s Konference i London hvor Stillingen til Fascistslaternes Overfald paa det spanske Folk skulde tages, kun blev en Samling tomme Ord uden Initiativ eller positiv Opfordring til Handling af Verdens Arbejdere.

Vi skal her ved at citere „Social-Demokraten“ dokumentere denne Kendsgerning.

Ifølge „Soc.-Dem.“s Referat Lørdag d. 13. Marts 1937 fra den ovenstaaende Konference har den [illegible] vedtaget:

1. At Kampen i Spanien i sit Udspring er et reguleret udenlandsk fascistisk Overfald og

2. Fascistslaterne har brudt alle deres Forpligtelser og leveret Vaaben, Ammunition, Flyvemaskiner og vel ogsaa krigsskibe til Oprørerne.

3. De har endvidere sendt saa [illegible] Styrker til Spanien, at de [illegible] op paa [illegible] Armékorps. At disse Soldater kaldes Frivillige, ændrer intet i den Forbrydelse, der er begaaet mod Folkeretten.

Videre fastslaar Konferencen følgende:

1. At den lovlige spanske Regering er nægtet Adgang til gennem fri Handel at skaffe sig de nødvendige Forsvarsmidler.

2. At de trufne Kontrolbestemmelser ikke vil være i Stand til at ændre disse Tilstande.

3. At Portugal er et Hul, den iværksatte Kontrol ikke kan forhindre, bliver brugt til fortsat Understøttelse af Oprørerne.

4. At det samme er Tilfældet for hele Spaniens Middelhavskyst, hvor Kontrollen er overladt den italienske og tyske Flaade, og

5. At de iværksatte Kontrolbestemmelser i deres politiske [illegible] Oprørerne bestandig kan forsynes med Mandskab og Vaaben, medens Spaniens lovlige Regering er hindret deri.

[illegible]

1. At [illegible] kæmper [illegible] spanske [illegible]

6. At [illegible] vinde hele den offentlige Mening.

3. At alle socialistiske Parlamentsfraktioner med største Opmærksomhed følger de spanske Tildragelser, og benytter enhver Lejlighed til at paapege de fascistiske Overgreb paa Folkeretten.

Goddag Mand! Økseskaft!

Ved at læse disse Vedtagelser [illegible] at d'Hrr. Mussolini og Hitler har Grund til at le [illegible] og fortsætte med Transporten af Mandskab og Vaaben til Franco.

Under hele den spanske Borgerkrig har de demokratiske Stater kun brugt Ord, medens de fascistiske Lande har brugt Handling, er gaaet i direkte Aktion for de fascistiske Oprørere.

Og da de demokratiske Lande endelig skred til Handling med Ikke-Interventionspolitiken, gjorde de det paa den Maade, at de *forhindrede al Tilgang af Mandskab og Vaaben til det spanske Folk!*

Og disse Lande forholdt sig ganske uvirksomme, da Fascistlandene brød sig Fejl om alle Overenskomster og fortsatte med at forsyne Oprørerne.

I denne forfærdende Situation samledes saa de to „*Arbejder-Internationaler*“, for hvad?

Ja, for hvad?

Fortsættes Side 4.

Til alle Abonnenter

I Modsætning til den tidligere Ordning skal alle Abonnenter for at undgaa Standsning af Bladet efter 1. April, have fornyet deres Abonnement senest 25. Marts.

De 1,50 Kr. kan indsendes i Frimærker eller paa Postgiro Nr. 720.32.

„ARBEJDET“s EKSPEDITION,
Blaagaards Plads 31,
København N.

Alvilda Andersen i Afdeling 1.

Paa kvindeligt Arbejderforbunds Afdeling 1's Generalforsamling [illegible] Alvilda Andersen [illegible] Olsen valgt til Formand med [illegible] Majoritet. [illegible] Bertha Edvardsen [illegible]

[illegible]

En Tak til „Arbejdet“

[illegible]

[illegible] Møller.

[illegible] Mathilde og Karl Møller [illegible]

Var det galt med Samvittigheden?

Den tidligere Formand for Børneværnet i Balle Kommune, som tog Niels Møllers lille Barn ud af Armene paa hans gamle Forældre, Hr. Konfektionshandler Madsen, er forleden afgaaet ved Døden.

Dagen før han døde, da han var klar over, hvad der forestod, sendte han Bud efter Niels Møllers gamle Forældre og vilde tale med dem, inden han døde.

Niels Møllers gamle Forældre nægtede dog bestemt at tale med denne hellige Mand, der havde tilføjet dem og Sønnen saa meget *ondt!*

Deri holder vi med Møller og hans Hustru.

De Herrer paa de offentlige Kontorer kan endnu i Kraft af deres Magt og Hovmod trampe vore Hjerter i Saar, men vor Tilgivelse skal de ikke fravriste os.

Lad dem synke i Døden med deres Skændsel fulgt til Graven af de Saaredes og Forpintes Foragt.

Gadespejlet

Den gamle Traver, Folkekomedien „Kommunevalg“, er udspillet, tilbage hænger kun nogle lasede Teaterplakater, hvorpaa læses „Mor! for dit Barns Skyld, stem paa H. P. Sørensen!“ eller „For Arbejdet, mod Kapitalen! stem paa Hedebol!“ Disse pjaltede Plakater pynter ikke paa Plankeværkerne, navnlig ikke efter at de kommunale Snekastere er begyndt at bombardere dem med snavsede Snebolde.

—o—

Nakskov Skibsværft har i Følge Radioavisen [illegible] mange Bestillinger paa Nybygninger, at det har maattet sige Nej til en udenlandsk Ordre paa 10 Mill. Kr.

Værftet har ogsaa travlt med at sige Nej til at lade en 5 Øre løbe af Stabelen til Forhøjelse af Arbejdernes Timeløn — men saadan noget ved Radioavisen aldrig.

—o—

Den socialdemokratiske Internationale [illegible] med deres [illegible] Spaniens Arbejdere ved at undlade dem at støtte [illegible]

[illegible]

Da Jeppe kom i Baronens Seng blev han en Tyran!

Dette burde opslaas paa alle Socialkontorer.

Syndikalismens Idé om Samfundets Arbejds- og Fordelingsorganisation

Privatkapitalisme, Statssocialisme kontra Syndikalismen

II

Statssocialismens Arbejdsorganisation.

Vi møder i Statssocialismens Arbejdsorganisation det samme Princip som i Privatkapitalismen, blot endnu mere udpræget — naturligt som en videre Udvikling.

I begge Tilfælde er Arbejdsorganisationen undergivet Fordelingshensynet, eller rettere. Arbejdsorganisationen er underkastet Hensynet til, at en udenforstaaende Magt ejer Arbejdsmidlerne og gør Krav paa de Værdier, Arbejdet frembringer.

Vi møder dette Princip nede hos den mindre Mester, *der bestemmer Arbejdsorganisationen* ud fra det Grundlag, at han ejer Værktøjet, Værkstedet, og derfor gør Krav paa Arbejdsoverskudet.

Det samme Princip møder vi hos det industrielle Aktieselskab, hvor Direktionen gennem de tekniske Funktionærer bestemmer Arbejdets Organisation. Vi møder det samme Princip endnu videreført i Trusten gennem en uendelig Række af Over- og Underdirektører, Over- og Underingeniører, Værkmestre, Forvaltere, Værkførere og tilsynsførende Formænd.

Og denne uendelige Række af de for selve Arbejdets Udførelse ganske unyttige, uproduktive snyltende Opsyns- og Tilsynsled i Arbejdsorganisationen møder vi i den mest groteske vanvittige Form i Hundrede Tusind Led i Statssocialismens Samfund.

Her er Jorden og Produktivkræfterne ikke Samfundseje, d. v. s. ingens Eje, men er Statsmagtens Ejendom, og dermed er Arbejderne, hvis hele Livseksistens er afhængig af Beskæftigelse hos den herskende Magtklike, i Realiteten Slaver i dette veritable Trustsystem.

De maa som under den privatkapitalistiske Trust sælge deres Arbejdskraft for Løn. Men medens de under den første til Tider kunde faa Lov at være medbestemmende om Løn og Arbejdsvilkaar, er dette fuldstændigt afskaffet under den statssocialistiske Arbejdstrust.

Fagforeningerne i Sovjetunionen er en Karikatur, der er henvist til at forvalte og formidle den sociale Forsorg, der er et nødvendigt Supplement til den elendige Løn, det altædende Bureaukrati levner de værdiskabende Arbejdermasser.

Fra oven af og ned!

Disse Tilstande af autoriseret Udbytning, Elendighed og Slaveri kommer af selve Magt- og Arbejdssystemet.

Naar en koncentreret Magt har Ansvaret for Arbejdet — i dette Tilfælde grundet paa Ejendoms- og Udbytteforhold — saa maa det skabe en Verden af uproduktive tilsyns- og opsynsførende Mellemled, som sluger alt Overskud de nyttige Arbejdere frembringer.

Det behøver vi ikke at gaa til Rusland efter Eksempler, de sidder tykt herhjemme i alle Grene af offentlig Produktions- og Nyttevirksomhed.

Tag Jernbane- eller Postetaten. Her er anbragt Led oven paa Led til at kontrollere at det nederste Led — de der udfører Arbejdet — gør Arbejdet rigtigt.

Og jo højere man kommer op [illegible] jo højere Løn [illegible] at bestille [illegible].

Inden for alle Statsetater kunde [illegible] uden dem.

Eller tag [illegible] i København Kommune [illegible].

[illegible] paa at Mændene fejer rigtigt. [illegible] en Assistent [illegible] Formand passer paa, at Arbejderne fejer rigtigt. Og disse Kontrollører har igen en Kontorchef med Assistenter, og over ham sidder igen en anden fin Snyltelus, en Direktør, en Raadmand og endelig en Borgmester, alle med mægtige Gager, tilsammen langt mere end de nyttige Arbejdere, der udfører Arbejdet — holder Gaderne og Torvene rene.

Og spørger man om Meningen i dette økonomiske Vanvid, saa undskyldes altid denne Hale af overlønnede Tilsynsførende med *Ansvaret!*

Men læg Mærke til, at naar det endelig gælder Ansvaret, saa har de, jo federe Lusene er, garderet sig med egne udstedte Forordninger og Regulativer, der praktisk frier dem for alt Ansvar.

Da en Kæltringeaffære fornylig opdagedes i Københavns kommunale Forvaltning, saa grovkornet, at den mindede om „Ebberød Bank", da maatte en mildest talt uforsigtig Torvedirektør „trille" med Ansvaret — dem med de endnu større „ansvarlige" Sager havde salveret sig.

Eller tag en Jernbaneulykke. Har man nogensinde set en af de velfodrede „Ansvarlige" tage Ansvaret? Nej alt er lagt tilrette for ud[?] saaledes at det bliver dem der udfører det nyttige Arbejde, Lokomotiv- og Togpersonalet eller Ledvogteren, der tilsidst maa bære Ansvaret.

Hele Historien med „Ansvaret" er Løgn og Bedrag, der blot er Dækkekaabe over et Udsugningssystem i en vanvittig Arbejdsorganisation hvor Magten er lagt uden for eller rettere oven over selve Arbejdsvirksomheden.

Og er man først blevet klar over Vanvidet i blot en eneste offentlig Virksomhedsgren herhjemme i vort lille økonomiske Snoldeløv, da vend atter Blikket mod det statssocialistiske Samfund.

Her er det ikke blot enkelte Grene af Samfundsvirksomheden, men alle Grene af Folkets Frembringelser, der er underlagt dette System af bureaukratisk Vanvid.

Og medens Privatkapitalismen af Profithensyn har Hæmninger med Hensyn til Anbringelse af snyltende Tilsyn, saa kendes dette Hensyn ikke her.

Tværtimod, saa er det selve det tilsynsførende Bureaukrati, der her er Magtens Herre, og paa Titusinder af Kontorer sidder Hundrede Tusinder Snyltelus, der blot spekulerer paa at faa saa lidt at bestille som muligt, og se at faa anbragt saa mange som muligt af Parti og Venner og Familiefæller ved Siden af sig, fra hvilket endnu en Lønetage til sig selv.

Oppe paa Toppen af disse Etager sidder Maddikerne med op til 100,000 Rubler om Aaret. Fra disse Højder daler saa Lønnen langsomt ned gennem Etagerne, indtil den katastrofalt falder ned til Usselhed, naar den naar Lagene, som udfører det egentlige Arbejde — skaber Værdierne.

Vi vil ikke alene paa Grundlag af de autentiske Lønberetninger, de skandinaviske Fagforeningsdelegationer har hjembragt fra Rusland, paastaa, at det er saaledes dér, men vi vil hævde, at saaledes maa det blive i ethvert *Stats*samfund, der overtager Produktion og Fordeling.

Thi enhver Arbejdsordning, der dikteres fra Besiddelsesstand-

Fortsættes Side 4.

I Søvnens Arme

Overenskomsterne er opsagte og Strejkevarslerne fremsendt for en 100,000 organiserede Arbejderes Løn- og Livsvilkaar, — men ikke en Mors Sjæl taler om det.

„For Fanden lad mig sove", siger Arbejderen, „tal ikke til mig om det! Forligsmanden er jo i Funktion, de fine Herrer ordner jo nu hele Møllen!"

Og Arbejderne sover videre. End ikke Smedenes Minimalløn faler Arbejdsmændene om mere, og Otto Wulf faar vel nok Held med nogle Ungsvendelønsatser, uden at nogen Smed vækkes af den Grund.

Hvor Arbejdernes Mentalitetstilstand ligner Perioden 1910—14. Den Gang kom Krigens Dyrtid og rokkede dem paa en ublid Maade. Den Vækkelse, der venter dem nu, bliver ikke mindre ublid. Uhyret er paa Vej.

Men lad dem endelig sove — Forligsmanden er jo foreløbig hos dem.

Den Mand, der er tilfreds med at leve af offentlig Understøttelse, har anbragt sig selv paa Menneskehedens moralske Losseplads.

Jeg anklager

Af A. Kurtemann Agermose

Af Børnestrid, Overanstrengelse og mishandlede Menneskeskæbner gror Sukkerets Millionoverskud

Alt hvad I nyder deroppe, det lides derfor hernede

I Pressen har ved enkelte Lejligheder de fra Polen indvandrede Landarbejdere været omtalt.

Som bekendt var Indførelsen af Sukkerroeavl i dansk Landbrug og Ønsket om mere og billigere Arbejdskraft dertil den oprindelige Aarsag til, at unge polske, mandlige og navnlig kvindelige Landarbejdere blev hentet her til Landet som Roearbejdere paa de større Gaarde. Størsteparten var her som Sæsonarbejdere, der atter rejste hjem om Efteraaret, men en Del blev tilbage som Karle og Piger paa de større Gaarde, navnlig paa Lolland.

Herved kom de paagældende i nærmere Berøring med den danske Landarbejderbefolkning, hvorved der naturligt skabtes Grundlag baade for illegitime og legitime Forbindelser. Heraf opstod en blandet polskpræget Befolkning, der — sammen med den polskfødte Del og under den katolske Kirkes stærke Indflydelse paa disse — for Størstedelens Vedkommende tilsluttede sig denne Kirke og dermed dens Krav om Flid og Forsagelse.

Det danske Samfund blev herved tilført et myreflittigt og nøjsomt Element, hvis Moral dog ikke altid faldt sammen med den almindelige gængse i Danmark, men undertiden afstedkom enkelte Vanskeligheder. (Det tidligere Skældsord „Bonde" blev afløst af Skældsordet „Polak".)

Den danske Radiofoni har et Par Gange haft Udsendelser, der tangerer denne Befolkning, hvorved der blev givet et yderst misvisende Billede af denne Befolknings Betydning og Levevis. Af Udsendelserne maatte man faa det Indtryk, at det [illegible] alene var den polske Indvandring, der beskæftigede sig med Roeavl og at denne Befolkning iøvrigt bevægede sig mellem Fest og nationalt „Fa Irlander"[?]

[illegible] udgør den polske og polskblandede Befolkning endnu kun et Mindretal af den lollandske Landarbejderbefolkning. For det andet er [illegible] over til andre [illegible] med det „festlige" [illegible] af denne Befolkning. Endelig [illegible] fra den Side ikke noget større [illegible]

[illegible]

til polsk Konsul, og ved god Bistand blev den konservative Presses Redaktør i Nakskov Æresmedlem af den polske Forening. Saavidt vides, var det netop disse Kræfter, der stod bag ved Radiofoniudsendelserne, der jo ogsaa blev derefter.

En Del af de tidligst indvandrede naaede ved deres Flid at faa en lille Andel i Oveskudet fra Landbrugets Opgangsperiode. For de indtjente Penge lykkedes det enkelte Familier at skaffe sig egne Landbrugshjem, — og gennem det fortsatte Slid vil det sikkert efterhaanden lykkes Efterkommere herfra at erhverve en større Del af den lollandske Landbrugsjord og derfra at arbejde sig ind paa endnu flere Felter.

For det store Flertals Vedkommende daler da Landarbejdernes almindelige, meget trange Kaar.

Og her staar vi ved de Forhold, der er Kernen i denne Artikel.

Børneudbytning trives godt paa Lollands fede Jord.

Der har i flere Menneskealdre været talt og skrevet mod den skandaløse Udnyttelse af Børns Arbejdskraft, der fandt Sted rundt i Verden.

Herhjemme har navnlig Jeppe Aakjær m. fl. med Vægt paavist det stedfindende Misbrug af Børns Arbejdskraft inden for Landbruget.

Der har været Tilløb til Lovgivning om Værneforanstaltninger, og mange gaar i Dag i den Tro, at saadant Misbrug ikke mere finder Sted.

Kendsgerningerne ser imidlertid anderledes ud.

Ikke blot i Jylland trives det livligt, men ogsaa i andre Dele af Landet — saaledes ogsaa paa Lolland.

Betalingen for Roearbejde og andet Landbrugsarbejde er tvunget saa langt ned, at en almindelig Landarbejderfamilie ikke kan erhverve det nødvendigste til Livets Ophold, uden at selv de mindste Børn maa deltage i Arbejdet. Fra tidligste Morgen ved 5 Tiden bliver disse Smaapurke helt ned fra 4—5 Aars Alderen taget fra deres naturlige Søvn ud i Roemarken, hvor de krumbøjet maa slide, indtil Solen gaar ned [illegible]

[illegible]

hvor mange forskelligartede Elementer mødes uden kulturel Indflydelse. Ofte bliver disse Børn udsatte for erotisk Forkvakling allerede som Smaa. Forældrene er ude af Stand til at forhindre det paa en saadan Arbejdsplads.

Elendig Skoleundervisning og forkvaklet Seksualmoral.

Samtidig bevirker den megen Flytten fra Herregaard til Herregaard — eller rettere sagt fra og til disses Rønner — og den ubegrænsede Arbejdstvang, at den almindelige Skoleundervisning bliver meget mangelfuld. Den stadige Skiften Skole, Sprogvanskeligheder og Forældrenes Mangel paa Tid og ringe Indsigt i dansk Aandsliv forhindrer dem i selv at give Børnene almen Oplysning.

Det bliver da i Reglen en Ungdom, der — naar den i 14—15 Aars Alderen kommer i Lære eller Tjeneste, mangler Samfundets tillærte Hæmninger og derfor alene tænker og handler ud fra naturlige Instinkter.

Livsglad som al anden Ungdom og oftest med et frisk Syn og et snarraadigt Greb paa Tingene i den foreliggende Situation gaar den til sin Gerning.

Men med de naturlige Indtryk fra Landlivet, under Paavirkning fra Herregaardsmarkens Frivolitet og som nævnt uden særlige Hæmninger følger den ogsaa sin Natur.

Her støder disse Naturmennesker saa afgjort sammen med Reaktionen i det danske Samfund.

Sammenstødet med Steinckes Klasselove. Barnet tages fra Moderen, som indespærres og steriliseres.

Naar Resultatet af Naturens Gavmildhed har vist sig i Form af et tidligt Moderskab, stilles den unge Moder over for Hr. Steinckes Specialitet: de udprægede Klasselove, hvis Hovedindhold er Beskyttelsen af de kapitalistiske Interesser.

Den unge Pige tages under Samfundets „Beskyttelse". Det foregaar paa den Maade, at et af „Værnene" træder i Funktion og — eventuelt ved Politiets Bistand — lader den unge Pige indespærre paa et eller andet offentligt eller halvoffentligt Optagelseshjem. Barnet tages straks fra Moderen og anbringes paa et eller andet Børnehjem, indtil det derfra paa offentlig Foranstaltning bortadopteres eller paa en eller anden billig Maade anbringes i Pleje. Ønsker fra familiære Paarørende tages der i Reglen ikke Hensyn til. Moderen selv overføres til et Pigehjem, hvor hun gratis Aar efter Aar maa udføre alt muligt Arbejde, lige fra Karlearbejde og Murarbejdsmandsarbejde til huslige Sysler.

Ofte bliver den unge Pige paa Grund af den forannævnte Mangel paa Skoleundervisning og Indsigt i

Fortsættes Side 4.

AANDSFRIHEDEN og Arbejderungdommen

Er der i København Muligheder for en Forening af Arbejderungdom, hvor Tolerence og aandelig Frihed er det bærende Princip

Jeg har fra en ung Arbejder modtaget et Brev, hvori der bl. a. staar:

Jeg er Maskinlærling og meget socialt interesseret og en Del videbegærlig. Jeg har læst en Del social Litteratur og har ogsaa besøgt en Del Møder i de to Ungdomsbevægelser D. s. U. og D. K. U., men er skuffet.

Jeg synes nemlig i D. s. U., at der var for megen Fjolleri og Dansen og ingen dybere Interesse for virkelig socialistisk Kundskab.

[illegible] Bevægelser [illegible] man var ikke virkelig selvet [illegible] en selvstændig [illegible] Parti [illegible] Mening. Al [illegible]

Bevægelser, og jeg føler mig frastødt af dette.

Jeg kan ikke forstaa, at man kan tilegne sig en personlig Opfattelse af Ting og Forhold uden man har uhindret Adgang til at læse og kende alt hvad de skrevende kendte Mænd og Kvinder har skrevet herom. Men det maa man ikke i disse Bevægelser. Her maa man kun læse og helst kun uden at hvad Foreningens eller deres Talere har skrevet — ikke mere.

Ud fra Diskussioner jeg har taget Ordet, er jeg i D. s. U. blevet beskyldt for at være Kommunist og Stalinist. I D. K. U. er jeg til Gengæld beskyldt for at være Socialdemokrat og Trotzkist, ja ogsaa Syndikalist.

Jeg maa tilstaa, at jeg ikke er nogen af Delene. Jeg er bare en ung Mand, der søger efter Sandheden og forsvarer dem, hvor jeg synes, jeg har fundet den.

Men jeg lige som savner en Støtte, en Vejleder, et Sted, jeg kunde gaa hen og faa Besked om Litteraturen, der omfatter og belyser de forskellige Spørgsmaal, og et Sted, hvor jeg kunde udveksle Tanker med unge Kammerater uden ensidig Fanatisme, men blot med det ene Formaal at oplyse og vejlede hinanden.

Saa var det, jeg en Dag læste noget i „Arbejdet", som jeg blev glad for, og det var, at Socialismen ikke bare var en Forsikring for Menneskenes Madtrug, stod der, men at Socialismens Maal var at skænke alle Mennesker aandelig og personlig Uafhængighed og Frihed som Mulighed for deres Livslykke.

Dette gav mig Mod til at skrive dette Brev for at forespørge, om ikke F. S. kunde tænke sig at stifte en Forening for os unge Arbejdere, hvor vi kunde komme som i et Hjem, og hvor vi kunde faa anvist alle Partiers, alle Aandsretningers Litteratur inden for den socialistiske Tankeverden, og hvor vi kunde deltage i Diskussioner om alle mulige Spørgsmaal og frit fremsætte vor personlige Mening uden at blive ugleset af den Grund.

Kunde I ikke skrive noget om dette Spørgsmaal engang ved Lejlighed.

Jeg har valgt i Stedet for at skrive at lade Brevet fra denne unge Arbejder selv tale.

Om hvorvidt F. S. skal stifte en saadan Ungdomsorganisation er en Sag for sig. Ogsaa den repræsenterer trods al Tolerance en princip- og idepræget Retning i Klassekampen.

Og det den unge Brevskriver vil er jo et frit Forum, en socialistisk Skole- og Oplysningsbevægelse, der overlader de Unge frit og selvstændigt at vælge deres Retning og Overbevisning.

Men kan de unge Arbejdere ikke selv tage Initiativet hertil? „Arbejdet"s Redaktion skal gerne hjælpe dem tilrette med Starten. Foreløbig kan de Unge, der føler sig tiltrukket af Tanken, skrive Navn og Adresse til os, og saa skal vi gerne bringe dem sammen ved det første Møde og iøvrigt hjælpe dem over de første Vanskeligheder.

Red.

De Arbejdere, der nægter at dele Arbejdet med deres arbejdsløse Kammerater, har brudt Klassekampens helligste Princip — Solidariteten.

Rosa Luxemborgs Profeti

I disse Dage, hvor den europæiske Arbejderbevægelse oprøres over Hekseprocesserne i Moskva, kan der maaske være Grund til fra Glemselen at fremdrage en Profeti af Rosa Luxemburg, som hun fremkom med for 19 Aar siden.

I en lille Bog „Die russische Revolution. Eine kritische Würdigung", der blev skrevet i 1918 i Fængslet i Breslau har Rosa Luxemburg forudsagt Udviklingen i Rusland.

Rosa Luxemburg tilhørte som bekendt Spartakisterne, og hun jublede ved Kommunismens Gennembrud i Rusland. Men hun blev betænkelig ved den videre Udvikling, da hun fandt at hverken Lenin eller Trotzky havde nogen Forstaaelse af, hvad Frihed og Demokrati betyder. Ja, de havde slet ingen Interesse for disse Værdier. Derfor frygtede hun det værste for den videre Udvikling og skrev:

„Ja, det er sandt, hver demokratisk Institution har sine Skranker og sine Mangler, noget de deler med samtlige menneskelige Institutioner. Men nu er det Lægemiddel, som Lenin og Trotzky har fundet: Udryddelsen af Demokratiet i det hele taget, endnu værre end det Onde, man vil afskaffe. Thi ved Afskaffelsen af Demokratiet

„ARBEJDET"
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19
Postgiro 236,32

tilstopper man den levende Kilde, der ene er i Stand til at korrigere de sociale Institutioners Bristfældighed. Denne Kilde er det uhæmmede politiske Liv blandt de bredeste Folkemasser.

Kun Erfaring er i Stand til at korrigere og aabne nye Veje. Kun ubundet, brusende Liv kan antage nye Former og improvisere skabende Kraft, samt selv rette alle Fejlgreb. Det offentlige Liv i Stater med indskrænket Frihed bliver ulideligt, fattigt, ufrugtbart, skematisk, fordi den levende Kilde til al aandelig Rigdom, al aandeligt Fremskridt, bliver afspærret ved Demokratiets Undertrykkelse."

Derefter vender hun sig mod den Venden op og ned paa Begrebet Frihed, som er prokklameret i Rusland, og siger:

„Frihed kun for Tilhængere af Regeringen, kun for Medlemmer af eet Parti — lad det være nok saa talrigt — er ingen Frihed. Frihed er altid Friheden for anderledes tænkende. Disse Ord er ikke udtalte af Fanatisme for Retfærdigheden, men paa Grund af den Overbevisning, at alt det belærende, sundhedsbringende og rensende ligger i den politiske Friheds Væsen, og at dette Væsens Virkninger forhindres, naar „Friheden" bliver et Privilegium."

Og endelig profeterer hun:

„Dekret, Fabriksopsynsmandens Herskervælde, drakoniske Straffe, Rædselsherredømme — dette er alle Midder, der forhindrer Genfødselen. Den eneste Vej til denne Genfødsel er det offentlige Livs Skole, det bredeste og uindskrænkede Demokrati samt frie offentlige Meningsytringer. Falder alt dette bort, hvad staar da tilbage?

Lenin og Trotsky har i Stedet for Forsamlinger udgaaet af almindelige Valg sat Sovjet som den eneste sande Repræsentation for de arbejdende Masser, men Rystelserne indenfor det politiske Liv i hele Landet maa ogsaa mærkes i Sovjets Virksomhed. Uden almindelige Valg, uden uindskrænket Trykke- og Forsamlingsfrihed, samt frie Meningstilkendegivelser, dør Livet i hver offentlig Institution, bliver til et Skinliv, i hvilket Bureaukratiet bliver det eneste virksomme Element.

Denne urokkelige Lov kan ingen unddrage sig. Det offentlige Liv slumrer ind, nogle Dusin Partiledere med ukuelig Energi og grænseløs Idealisme dirigerer og regerer ...... Nu og da kaldes en Elite af Arbejdere ind for at tiljuble Lederen eller Lederne deres Bifald, naar de taler, og enstemmig vedtage de forelagte Resolutioner. Det er altsaa i Virkeligheden et Klikevælde — et Diktatur selvfølgelig, men ikke Proletariatets Diktatur, men en Haandfuld Politikeres Diktatur — og dette fører til sidst til en Forvildelse af det offentlige Liv, Attentat, Mord og Nedskydninger o. s. v."

— — —

Denne Profeti, der blev udtalt for 19 Aar siden, er bogstavelig gaaet i Opfyldelse. Nu har snart den russiske Magtkammerilla med Stalin i Spidsen tilintetgjort alle de fremstaaende Ledere, der engang var med til at likvidere Zardømmet og skabe den russiske Sovjetstat.

Og hvorfor? Af Magtbegær, af sadistisk Lyst til at herske over og plage sine Medmennesker, en Sygdom, der kan konstateres hos alle Diktatorer i Fortid og Nutid.

Det Samfund, der nægter en Del af sine Borgere Adagng til ved Arbejde at tjene sit Livsbehov, er et Samfund af forrykte Forbrydere.

Valget i Balle Kommune

Hr. Westergaard & Co. fik en alvorlig Advarsel

Vi har modtaget følgende:

Efter en bidsig Valgkampagne hvor Westergaard og hans Klike af fine priviligerede Arbejdere fik Hjælp hver Dag fra „Silkeborg Soc.-Dem." og af Red. Alb. Jensen og løgnagtigt Valgmateriale fra København, lykkedes det dem lige at bjerge deres 5 Mandater i Land paa sidste Periode.

Partiet „*Westergaard*" havde ved Valget for 4 Aar siden 610 Stemmer og fik ved Valget nu 636, altsaa en Stemmefremgang i Løbet af 4 Aar paa kun 26 Stemmer.

Westergaards Klikebrødre gled altsaa ind paa hver 121 Stemmer, medens den opstillede Arbejderliste opnaaede 106 Stemmer, altsaa kun manglede 16 Stemmer for at have taget et Mandat fra Kliken.

Man kan beklage, at det ikke lykkedes Arbejdsmændene og de Arbejdsløse — de fattigste i Kommunen — at faa en Kontrol ind overfor det sammenspiste Selskab, men alligevel er selve Valget og Arbejderlistens Stemmetal en saa alvorlig Advarsel til d'Hrr., at de nok i Fremtiden betænker sig 2 Gange, før de igen begynder at tyrannisere de Arbejdsløse og fattige Medlemmer.

Valget er bare en Episode. Kampen fortsættes.

De Arbejdsløse og Socialunderstøttede i vor Kommune har vist, at vi ikke er værgeløse, *blot vi holder sammen.*

Vi skal vide ogsaa i Fremtiden at brændemærke de Æsler, der smykker sig med Arbejdernavnet samtidig med, at de forfølger de Arbejdere, der holder paa deres Ret.

Arbejdsmand.

Vi ved godt, at Justitsministeren skal sørge for at anklage os, naar vi bryder Loven. — Men hvem skal anklage Justitsministeren, naar han bryder Loven?

Dobbelt Indtægts-Ægteskaber

Rationaliseringens sociale Virkninger splitter hele Verdens Arbejderklasse og forsvager os i Kampen.

Det er uden Sammenligning et af de mest betydelige Tidsspørgsmaal for Arbejderne, Fru Thora Hansen berører i sit Brev til „Arbejdet" offentliggjort i sidste Nr.

Som den gode Arbejderhustru og Moder tænker hun selvsagt først paa Arbejdsløsheden, der truer Manden og Forsørgeren fra Kvinden, der ved en mindre Løn jager Manden ud af Arbejdspladsen.

Vi skal forsøge at sætte hele Spørgsmaalet op i Belysning af Aarsager og Virkninger. Først da kan der blive Tale om en Vurdering af de Forholdsregler, der bør tages — hvis saadanne bør og kan tages.

Spørgsmaalets historiske Aarsagsforhold.

Den Masseinvasion af kvindelig Arbejdskraft i Industrierne, som har fundet Sted i de senere Aar og med uformindsket Kraft f. T. fortsætter er et internationalt Fænomen frembragt og bestandig næret af den enormt forcerede Konkurrence dels mellem Industrivirksomhederne indenfor samme Branche, dels i lige saa høj Grad mellem Nationerne paa Verdensmarkedet.

De nærmere Omstændigheder kan vi fastlægge saaledes.

Da den store Industrination Tyskland efter Verdenskrigens Afslutning politisk blev udestængt fra Kolonier, Raastofkilder og Varemarked maa Millioner af Tysklands Industriproletariat uddø og store Dele af Tysklands Borgerskab gaa tilgrunde, om der ikke blev funden en Udvej.

Interesseret i at finde denne Udvej var de to Parter, der var direkte interesserede: den tyske Arbejderklasse og det tyske Borgerskab, og endelig en betydende Tredjepart den amerikanske Finanskapital, der havde financieret Krigen og var interesseret i, at Tyskland blev i Stand til at tilbagebetale de Allieredes Krigslaan.

Dette fælles Interesseforhold realiserede følgende:

I. Den amerikanske Finanskapital ydede mægtige Laan til at financiere den sammenbrudte tyske Industri.

II. Det tyske Socialdemokrati og Fagbevægelse gik ind for mægtige Lønreduktioner, saaledes at den tyske Industri kunde arbejde billigere end noget andet Lands.

III. Det politiske tyske Demokrati slog ind paa Toldbeskyttelse og Eksportpræmier.

IV. Det tyske Industriborgerskab satte hele sin intellektuelle Kraft og praktiske Videnskab ind for en gennemgribende teknisk og organisatorisk Arbejdsrationalisering.

Resultatet af denne mægtige Anspændelse blev, at Tyskland i Løbet af faa Aar med sine billige Varepriser og enorme Krigsgældsleverancer truede med at vælte hele den øvrige Verdens industrielle Økonomi.

Allerede 1922 var Amerikas, Englands og Frankrigs økonomiske og tekniske Videnskab ikke blot klar over Faren ved denne Kendsgerning, men ogsaa de Modforholdsregler disse Landes Industri og Politik burde foretage.

Svaret blev en teknisk og organisationsmæssig Rationalisering saa dybtgaaende og omfattende, som selv den kapitalistiske Verdens Arbejdsproces ikke før havde oplevet Mage til.

Dens arbejdsbesparende og tempofremmende Intensitet kulminerede i Transportbaandet og den automatiske Maskine, der gjorde Mennesket til et slaveagtigt automatisk Tilbehør i Produktionsprocessen, uden Krav paa fysisk Kraft eller Intelligens — kun paa Øvelse og Hurtighed.

De politiske Følger blev den lukkede Dørs Politik, Valutarestriktioner, Toldskranker, Eksportpræmier, hele Beskyttelsespolitiken om igen fra Kapitalismens svage Barndom — med kunstige høje Varepriser indenfor hver Nations Døre og lav Løn og raffineret Udbytning som Udtryk for den nationale Beskæftigelsesgrad.

Det samlede Resultat af disse økonomiske og politiske Foreteelser blev en international permanent Arbejdsløshed, som historisk kun faaer Sammenligning med Romerriget i dets dybeste Forfaldsperiode.

Men da hele Ondets Aarsag er, at de værdiskabende Arbejder- og Bondemasser — grundet paa den kapitalistiske Udbytning — ikke formaar at købe og dermed forbruge, hvad de frembringer, gør disse økonomiske og politiske Forholdsregler kun Ondet værre og tvinger Nationerne i Kampen for Tilværelsen — som kapitalistiske Nationer — frem til et brutalt Magtopgør om Eneretten til Verdensmarkedet.

Den tekniske Rationaliseringsoprustning i alle Nationer i Forbindelse med den politiske er — som før Verdenskrigen 1914—18 — resulteret i militære Kæmpeoprustninger, som en logisk Følge af den hele kapitalistiske Økonomis Udvikling.

Vi kan roligt overlade de tanketomme Vælgermasser, de politiske Taskenspillere og Fredstankens naive Vrøvlehoveder at haabe paa Fred og vedtage Protestresolutioner mod Rustninger og Militarisme.

Nationernes Arbejder- og Bondemasser har valgt Kapitalismen, den nationale Beskæftigelse, Folkefront og Demokrati, og den øvrige kapitalistiske Humbug, og deri pleje deres fedtede Eksistensinteresser som Renteydere og Lønslaver, i Stedet for at knuse det kapitalistiske Renteslaveri og Lønslaveri. Og derfor skal Millioner af dem selv og deres Ungdom myrde hinanden i den nationale Kapitalismes kommende militære Opgør om Verdensmarkedet.

Og vi faa bevidste Revolutionære, der forgæves har talt til Millionærerne — for døve Øren — og advaret dem har ingen Grund til Samvittighedsnag. Vore Klassefæller har selv villet deres Ødelæggelse. De vil græde og tlæbe under den kommende Krigs Sult og Lidelser, Lemlæstelser og Massedød, men som de statsautoriserede, lovlydige Aandsslaver, de er, vil de selv paa den sidste sinds svage Etape ikke standse. De vil storme afsted til Fronterne og myrde hinanden i den nationale Kapitalismes hellige Navne, hvad enten det hedder Nazisme eller Demokrati!

Denne mægtige Tidstilstand er Baggrunden for de Sorger, der i Dag plager ogsaa danske Arbejderhjem med Rationalisering, Valutapolitik, Prisfordyrelser, Arbejdsløshed, og Frygten for denne Kvindernes Smudskonkurrence paa Arbejdspladserne, deres eget Nerveslid og deres arbejdsløse Mænd og hjemløse Børn paa offentlige Vuggestuer og Fritidshjem, medens Dobbeltindtægts-Ægteskaberne danser Kankan oven paa andre Klassefællers Lidelser, paa Borgerskabets Knejper, i Dunsten fra den døende Kapitalismes forraadnede Indvolde med Veklager og Kummer, med Fedteri paa Arbejdspladserne med en Fagbevægelse, hvis vankundige Magtesløshed raaber til Tankens Himmel om Naade, og med en „socialistisk" Ungdom, der ikke aner, hvad Socialisme er, men Fester og Film og Halløj og Muligheden for den næste Benaspirant til at tage Hoppet op ved det politiske Bureaukratis garanterede Ædetrug.

Vi gør os ingen Forhaabning om, at den lille danske Fru Hansen skal forstaa de mægtige Verdenskræfter, der staar som Aarsagsforholdet til Kummeren i hendes egen lille Stue, som i Millioner og atter Millioner andre Smaahjem over hele Kloden.

Vi er mere beskedne. Vi skriver det kun, fordi det er Sandheden, ikke fordi vi regner med, at denne skal blive forstaaet og taget til Følge.

Ud fra samme Beskedenhed vil vi i en kommende Artikel se paa de konkrete Forhold, der som Virkninger af de paapegede Aarsager gør sig gældende herhjemme og vurdere Mulighederne for Ændringer.

Det er selvfølgelig

ikke alle, men mange af vore Læsere kunde godt skaffe vort Blad en lille Annonce hos deres Handlende, om de sagde et Par Ord derom til dem.

Da vi har Læsere overalt, vil en Handlende, der fører kulante Varer til rimelige Priser, altid have Fordel af at annoncere hos os, da mange af vore Læsere netop ønsker at støtte de Handlende, der støtter os med en Annonce.

Gør derfor et Forsøg, og er den Handlende villig til at prøve en lille Annonce, da meddel os det, og vi sender da en Mand ud at ordne Sagen.

„Arbejdet"s Ekspedition,
Blaagaards Plads 21,
København N.

Stauning igen

Det nordiske Samarbejde. Hvad ligger gemt i den dansk-tyske Handelsoverenskomst.

Det kan ikke nægtes, at Hr. Stauning er kommet i Vinden i det nordiske Samarbejde.

Store Dele af Skandinaviens Befolkning, og det er for Sverrigs Vedkommende ikke bare som den danske „Soc.-Dem.", vil give det Udseende af den konservative Overklasse, men store Dele af Arbejderintelligensen, der kræver noget mere end Fraser i dette Samarbejde.

Paa to afgørende Felter er disse Krav sat ind, paa det økonomiske og det militære Omraade.

Kravene er nordisk Samhandel og nordisk Forsvarsforbund overfor det militære Stormagtsopgør, der Dag for Dag nærmer sig.

Hr. Stauning har søgt at klare begge Spørgsmaal ved at optræde som Smør- og Flæskeeksportør til England og Tyskland med skyldig Hensyn til de Forpligtelser deraf følger.

Hvad dette er for Forpligtelser, har Hr. Stauning hverken i Lund eller Stockholm nærmere redegjort for.

Men det var netop det Svenskerne var særlig interesserede i at faa Besked om.

De mest hensynsfulde har udlagt hans Afvisning om nordisk Samhandel og Forsvarsforbund som dikterede af indre danske politiske Forhold. De mere hensynsløse spørger aabent: **Hvilke Forpligtelser har Danmark overfor Nazityskland i Tilfælde af Krig?**

Den første Antagelse kan man lade ganske ude af Betragtning. De danske Arbejdere behøver Stauning ikke at spørge om noget som helst. De er saa dødkulret ensrettet i politisk Henseende, at de holder med ham og hans Klike, ligegyldigt hvad de foretager sig.

Og for de borgerlige Partiers Vedkommende vil disse strække sig vidt i nordisk Samhandel og er helt for et nordisk Forsvarsforbund. De vil alle lige som Hr. Stalins lille Grammofonplade herhjemme Hr. Aksel Larsen have befæstet Sydgrænsen mod Naziland.

Man kan derfor ganske naturligt gaa ud fra, at det ikke er af indre danske politiske Grunde, naar Stauning saa barsk — alle Høflighedsfraser tiltrods — afviser nordisk Samarbejde paa de to afgørende Felter.

Det er uden al Tvivl de Forpligtelser, den danske Regering har bundet sig til overfor den tyske Naziregering, der her er den afgørende Aarsag til Staunings Stilling.

Men hvad er disse Forpligtelser?

Ja, dem, der kunde faa Munch og Stauning til at tale ud her, er sikkert ikke født endnu.

Men Kendsgerninger kan ofte pege i en bestemt Retning.

Hr. Stauning repræsenterer jo samme Regeringskoalition som herskede under Verdenskrigen, og som ikke blot leverede den kejserlige tyske Hær al den Proviant, den kunde overkomme, men tillige for tyske Kul udvekslede danske Arbejdere, som kunde frigøre de tyske til Frontsoldater.

Det sidste Forhold afspejler Mentaliteten hos den siddende Regerings førende Personligheder.

Af nyere Dato er den Villighed, hvormed Regeringen efterkommer Indgreb mod Ytringsfriheden mod Naziregeringen. Og endnu mere talende er den fuldkomne Blindhed og Døvhed, Regeringen lægger for Dagen overfor gentagne oplagte Krænkelser af dansk Territorieret, som særlig det tyske militære Flyvervæsen har gjort sig skyldig i.

Alle disse Forhold lagt sammen taler deres tydelige Sprog, hvor den danske Regering befinder sig i Forhold til den tyske Nazistregering. Os forekommer det Forklaring nok paa den Stilling, Hr. Stauning maa indtage i det nordiske Samarbejde.

Han er forresten her kommet ud i en for ham meget karakteristisk Situation.

Han spiller jo bestandig Rollen som Realiteternes haandfaste Mand. I Overensstemmelse hermed var den gamle Tale om Nordens Samhørighed kun Drømmeri og Fraser, men nu er det Realiteter, der samler det demokratiske Norden.

Og da han endelig som i Lund og Stockholm stilles overfor at skulle tage Stilling til de økonomiske og politiske Realiteter i det nordiske Samarbejde, saa render han fra Realiteterne og har kun nogle Fraser at servere.

Stakkels stærke Mand!

— — —

Men naar vi nu har paapeget denne Hulhed i hans Politik, vil vi gerne rigtig nok ud fra en hel anden Opfattelse end hans — give ham Ret i hans Stilling, at det nordiske Samarbejde kun er og kun kan blive Fraser, aldrig økonomiske eller politiske Realiteter.

Danmarks borgerlige Eksistens er bundet i dets Stilling som Eksportland af Landbrugsprodukter og maa i sin Ringhed og militærpolitiske Afmægtighed afbalancere sin økonomiske — og dermed ogsaa sin militære — Politik efter sine Kunders faktiske Magtposition i Verdenspolitiken.

Hr. Stauning har engang overtaget Pladsen som ansvarlig politisk Disponent for den danske Kapitalistforretning og deraf hans hele Stilling.

Iøvrigt kan det Forhold, at man hader Nazityskland, ikke ophæve den Kendsgerning, at vi ikke ejer militær Modstandsevne overfor en indtrængende Stormagtshær, og at ethvert Forsøg paa Modstand er et Spild af Værdier og Menneskeliv.

Vi maa derfor bestandig anse enhver dansk militær Oprustning, ikke blot Hr. Staunings og Alsing Andersens, men endnu mere Aksel Larsens sønderjydske Forsvarsordning som en Forbrydelse mod danske Arbejdere og ikke mindst mod Arbejderungdommen.

Vi forstaar godt Aksel Larsens personlige Motiver til saa længe som muligt at holde Hitlers Brunskjorter ude af Landet. Men for os revolutionære Arbejdere stiller Forholdet sig anderledes. Vi har faaet tilstrækkelig Besked af den aabenmundede Hr. Thøgersen om, at os kan det være ligegyldigt, enten det bliver Hitlers Brunskjorter eller Stalins Rødskjorter, der trænger ind i Landet — vi bliver i begge Tilfælde stillet op af Muren. Dette er vi fuldt fortrolige med.

Og skal vi være helt ærlige, saa maa vi tilstaa, at vi har en lille Mistanke om, at der bag Regeringens Forhold til Naziregeringen ligger gemt et frit Lejde for de danske Socialdemokrater i paakommende Tilfælde, medens baade Aksel Larsens Fløj og vi andre forud er solgt til Plukfisk.

Eksistensen af et saadant Lejde forklarer mangt og meget, som ellers er uklart i Socialdemokratiets nyeste Politik, men det kan aldrig forsvare, at vi af den Grund skulde ofre en eneste ung Arbejder i et umuligt Forsvar af Danmarks Sydgrænse.

— — —

Men Stauning igen! Han snakker Pjat og Fraser med Per Albin, men handler om Realiteter med Hr. Hitler!

Dette er ægte demokratisk Humbugspolitik, og bliv nu i Rollen, Thorvald!

Argus.

Abonenter der ikke faar Bladet

fra Postvæsenet, bedes omgaaende klage til det lokale Postkontor eller Landposten.

Hjælper dette ikke, da send os et Kort, og vi skal straks bringe Sagen i Orden.

Vi ikke alene leverer Abonnentens Blad til Postvæsenet, men har ogsaa betalt for at faa det bragt ud. Derfor bør ingen Abonnent finde sig i, at Bladet udebliver.

EKSPEDITIONEN.

BRDR. THØGERSEN'S
BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 57 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal" Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København.
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal" i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Om igen siger Stalins danske Tilhængere. For ca. 50 Aar siden begyndte Danmarks Arbejdere at vælge Socialdemokrater ind i Kommunerne for bedre Fattigforsørgelse. Nu skal de igang med at vælge Kommunister ind paa det samme Program. Om 40 Aar er der nok et nyt Parti, der stiller sig op mod Kommunisterne paa de samme Reformer — hvis ikke Arbejderne forinden har drejet Halsen om paa alle politiske Spekulanter og taget Jorden og Fabrikerne i Besiddelse og dermed Udbyttet af deres Arbejde.

De Læsere

af „Arbejdet", som sætter Pris paa en fri og uafhængig Behandling af alle Spørgsmaal, der vedrører Arbejdernes nationale og internationale Bevægelser og Kampe, og som hidtil har købt vort Blad i Løssalg, vil vi opfordre til nu ved Kvartalsskiftet at tegne sig som fast Abonnent.

For det første er det billigere, 1,30 Kr. for 13 Numre. Dernæst er det nemmere og mere konstant, idet Posten hver Uge bringer Bladet lige ind ad Døren.

Men ogsaa Bladet har en Fordel, idet Planlæggelsen af vor Økonomi er langt mere stabilt ved det faste Abonnement end ved det usikre Løssalg.

Vi vil derfor baade for Bladets og Læserens Skyld henstille, at han tegner sig som Abonnent paa Bladet.

Dette kan billigst ske ved at indsende Beløbet paa Postgiro Nr. 236,32 med Angivelse af tydeligt Navn og Adresse.

Beløbet kan ogsaa indsendes i Frimærker adresseret til

„Arbejdet"s Ekspedition,
Blaagaards Plads 21,
København N.

Syndikalismen

Fortsat fra Side 2.

punktet over Jord og Arbejdsmidler og Arbejdsudbytte, maa fratage Arbejderne Bestemmelsesretten over Arbejdets Udførelse og Udbyttets Fordeling og netop derfor afføde det snyltende Bureaukrati.

Men derved berøves Arbejderne ikke blot det materielle Udbytte af deres Arbejde, men tillige de moralske Værdier, der ligger i Medbestemmelsesretten i Arbejdets Udførelse: Skaber- eller Arbejdsglæden.

Statssocialismen kan derfor aldrig bringe Menneskene Frihed eller Lykke. Den opretholder Klassesamfundet og Udbytningen derved, at den afløser det privatkapitalistiske Borgerskab med et autoriseret, dovent, snyltende og magtmisbrugende Bureaukrati.

Derved opretholder Statssocialismen Arbejdets Slaveri under Kapitalen. Den ændrer ikke en Toddel ved Lønarbejdets trøstesløse og aandsforladte Trædemølle.

Den eneste Ordning den indfører for Arbejdermasserne er, at den forvandler Klassekampen mod Borgerskabet fra en Frihed til en strafbar Statsforbrydelse!

Statssocialismen repræsenterer historisk Konklusionen af Organisations-Kapitalens (Trustens) politiske Autorisation. Den er ikke Socialisme, men Kapitalisme i sin yderste historiske Potens.

Syndikalismen har som Idé gjort op med dette Forhold.

Den knuser Kapitalen, Lønsystemet og Staten ved at lægge al Magt direkte hos de producerende Arbejdere derved, at deres faglige Organisationer overtager Arbejdets og Fordelingens Organisering baseret paa Medlemmernes lige direkte Indflydelse.

Men om dette betydningsfulde Problem i en tredie og sidste Artikel.

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.

LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9.

Jeg anklager

Fortsat fra Side 2.

dansk Andsliv i Henhold til Steinckes Love tillige erklæret for „aandssvag" og overført til en Aandssvageanstalt — det mest skadelige Sted for saadanne Naturbørn .

Enhver, der blot kender lidt til disse Menneskers Milieu og Vilkaar, ved, at disse Piger almindeligvis ikke er født „aandssvage", men som Naturbørn, der senere i Barndommen bliver mishandlede og forsømte af Samfundsforholdene og de ansvarlige i Samfundet.

Som det fremgaar af lægevidenskabelige Erklæringer i Dagspressen, anses det for udelukket, at et ved Fødslen normalt Barn senere bliver aandssvagt uden direkte legemlig Overlast.

Naar derfor Forældre eller andre Interesserede henvender sig til de offentlige Institutioner for at faa de paagældende unge Piger ud til et mere naturligt Menneskeliv f. Eks. som Husassistenter eller lign. — bl. a. med Henvisning til de unge Pigers arbejdssomme og flittige Indstilling — møder vi Anstaltslægen, der i Reglen stammer fra Overklassen, med Steinckes Lov af 16. Maj 1934 „om Foranstaltninger vedrørede aandssvage" i sin Haand.

I denne Lov bestemmes bl. a., at en under Forsorg inddraget aandssvag kun kan udskrives med Samtykke af den paagældende Aandssvageanstalts Ledelse. Samtykke til Udskrivning kan nægtes, naar det efter foreliggende Oplysninger om den aandssvages Tilstand, Tilbøjeligheder og Forhold i det hele maa forventes, at han (hun) vil blive til **væsentlig Ulempe for Samfundet, eller at han (hun) er ude af Stand til at forsørge** sig selv, Ægtefælle eller Børn, eller at der er nærliggende Fare for, at han (hun) ved Udskrivningen vil sætte Børn i Verden. —

Hvad saadanne Bestemmelser kan bruges til i en Periode med stadig stigende Arbejdsløshed, siger sig selv.

Steinckes Lov bestemmer endvidere, at vedkommende Anstaltsledelse snarest skal gøre Indstilling til et Nævn bestaaende af en Dommer, en Socialpraktiker og en Aandssvagelæge om Foretagelse af Sterilisation (kirurgisk Indgreb i Kønsorganerne der for Kvindens Vedkommende vil blive Underlivsoperation), naar samfundsmæssige Hensyn, saasom at paagældende paa Grund af Aandssvaghed skønnes ikke at være i Stand til paa forsvarlig Maade at opdrage sine Børn eller ved eget Arbejde at forsørge disse, taler for, at den aandssvage sættes ud af Stand til at faa Afkom, eller naar Sterilisation vil være gavnlig for den aandssvage selv, idet Sterilisation vil gøre det forsvarligt at undlade Inddragelse under Forsorg eller vil muliggøre den aandssvages Overgang:

a) fra Anstaltsanbringelse til kontrolleret Familiepleje eller Udskrivning,

b) fra kontrolleret Familiepleje til Udskrivning eller

c) til en friere Form henholdsvis under Anstaltsanbringelse eller kontrolleret Familiepleje. —

I Henhold til denne Lov maa Lægen kræve Sterilisation (en Operation, hvorved Forplantningsevnen fjernes) som Betingelse for, at der meddeles Anbefaling til, at den unge Pige kommer uden for Anstaltens Mure. En den paagældende Pige ganske uvedkommende Person, der i Reglen overhovedet ikke kender den paagældende, beskikkes til „Værge" og sanktionerer som saadan, at Operationen finder Sted. Yderligere skal der fra en Kreds af Myndighedspersoner, som aldrig har set den paagældende, indhentes en formel Tilladelse, som det ofte tager mange Maaneder at faa frem. Naar der saa er skaffet en Tjenestestilling, Operationer foretaget og et nærmere bestemt Tilsyn etableret, kan den unge Pige komme ud — i Reglen paa Prøve.

I Fattigdommens Lidelser gror Guldets gyldne Frugter.

Legemligt lemlæstet, berøvet Forplantningsevnen og dermed afskaaret fra et naturligt Menneskeliv og Grundlaget for ægteskabelig Lykke, berøvet sit Barn, prisgivet som Slave til et vilkaarligt Hjem under offentligt Tilsyn og med Truslen om Tilbagesendelse til Anstalten over Hovedet sendes en saadan ung Kvinde ud i det Samfund, der ødelagde hendes Barndom og Ungdom. —

Denne Artikel er ikke konstrueret, men er bygget paa foreliggende Eksempler fra det praktiske Liv.

Opretholdelsen af de foran beskrevne Tilstande er en Forbrydelse, der begaas mod denne ubeskyttede Arbejderklasse, — og dog har de politiske Partier ikke rørt en Finger hermod.

Hvorfor? — Fordi disse Landarbejderes fortvivlede Kaar netop er et af Resultaterne af Lovgivernes udadtil opblæste Selvglæde og indadtil flade Indolens og et Resultat af den skandaløse Udbytning, som navnlig ogsaa denne Arbejdergruppe er underkastet.

Baseret paa Sukkerroedyrkningen er Grundpriserne i den Grad jobbet op, at ingen anden Landsdel — trods godt Følgeskab — kender Magen. Den uhyre Forrentningsbyrde til Finanskapitalisterne hviler alene paa Arbejdet. Mægtige Summer trækker Sukkerfabrikkernes Aktionærer til sig — ogsaa hentet fra Arbejdet. Godsjerne fører Luksustilværelse paa det samme Arbejde. Og endelig lader Regeringen Staten hente mellem 20 og 30 Millioner Kroner aarligt paa disse Arbejderfamiliers Slid. Intet Under, at der intet bliver til Arbejderne selv.

Her har vi i samlet Sum de ansvarlige for de skandaløse Tilstande. Her har vi de ansvarlige for, at disse Arbejderbørn paa en saa samvittighedsløs Maade gaar til Grunde i en bundraaden, kapitalistisk Samfundsordning.

Takket være en vis Uvilje i Befolkningen til at se til Bunds i Tingene, er det i første Omgang Steincke, Arbejderbefolkningens Harme vender sig imod. Steincke vil blive Socialdemokratiet et dyrt Bekendtskab. Næsten hele den polske og polskprægede Arbejderbefolkning vender sig allerede i Foragt mod Socialdemokratiet, — det samme gælder store Dele af den almindelige Arbejderbefolkning — Stemmeafgivningen er i den Henseende ikke længere noget psykologisk Barometer, men er dikteret af Tradition og midlertidige Forhold. — Derfor Konservatismens og dens Nazisters store Emsighed.

Steincke har tilrettelagt Jordbunden. Heil Steincke.

Nakskov i Marts 1937.

Søren Aug. Kurtemann Agermose.

Ethvert Parti er en sammenløbet Hob af alle Slags Samfundselementer. Kun Fagbevægelsen er en ren Bevægelse af Lønarbejdere, der er livsinteresserede i Kapitalismens Odelæggelse.

Kammerat

Den 19. Marts ligger alle Abonnements-Kvitteringer for April Kvartal klar paa Kontoret, Blaagaards Plads 21.

Efterhaanden som Abonnenternes Antal i København er steget, har det nu de to sidste Gange knebet med at faa dem opkrævet.

Du kan ikke nægte, at det intet betød for dig om du f. Eks. skulde tage 5 Opkrævninger lige omkring din Bopæl og kræve op Søndag Formiddag eller en Aftenstund!

Er du enig med os deri, da kom ud en Aften i den kommende Uge mellem Kl. 5 og 7 paa Kontoret, Blaagaards Plads 21, og tag et lille Nap med.

Det er ikke rigtigt at køre enkelte Kammerater trætte paa Trapperne med fra 50 til 100 Opkrævninger, naar vi er nok om det.

Du kommer altsaa!

Den Dag du skammer dig ved at være Arbejder, da skammer du dig ved at være hæderlig, — thi alle andre Samfundsklasser lever af at stjæle Arbejdernes Frembringelser.

Moderne Afgudsdyrkelse

Med Forundring har man undertiden læst Beretninger om Konger og Fyrster, der besøger Udstillinger eller Industriforetagender, læst om, hvordan Solen bryder frem, idet de allerhøjeste Herskaber ankommer, hvorledes de som ganske almindelige Mennesker blander sig i Mængden, taler som ganske almindelige Mennesker med ganske almindelige Mennesker osv.

— I „Arbejderbladet" læste jeg forleden en Artikel med tospaltet Overskrift: Vorosjilof besøger Fabrik i Moskva. — Samtale med Arbejderne. Derefter hedder det bl. a.: Folkekommissæren for Sværindustrien, Ordsjonikidse, og Folkekommissæren for Forsvarsvæsenet, Marskal af Sovjet-Unionen, Vorosjilof, har aflagt Besøg paa Moskva Automobilfabrikken „Stalin". De blev i Fabrikken i over to Timer. — De underholdt sig med Arbejdernes Mestre og lod sig undervise om Fremstillingen af de enkelte Dele saavel som om Lønspørgsmaalene og de sociale og kulturelle Forhold paa Fabrikken. — — —

— Det er vel nok en Sensation, at Marskallen af Sovjet-Unionen som et ganske almindeligt Menneske underholdt sig med Arbejdernes Mestre. Kun savner man Beskrivelsen af, hvorledes de røde Løbere blev rullet op foran Indgangen — og glem endelig ikke en anden Gang at lade Solen bryde frem og spille i Marskallens Ordener — det pynter i et Arbejderblad.

FØDEVARER

TH. GREVE
KAFFE fineste Javablanding. Kr. 2,48 — 2,13 — 1,88 — 1,50 — 1,15
ALT i Kolonial, Vin, og Konserves sendes overalt. Tlf. Nora 705 x
21 Griffenfeldtsgade 21

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

Kun tomme Ord for Handling

Fortsat fra Side 1.

De tænkende Arbejdere Verden over vilde vel mene: for at komme det kæmpende spanske Folk til Hjælp!

Nej, bare for at vedtage, hvad hele den læsende Verden forud vidste og for at vedtage at protestere mod disse kendte Forhold.

Værre fræk og udfordrende Komedie skal man lede efter.

Verdens tænkende Arbejdere maa skamme sig over deres Internationaler.

Mussolini og Hitler og Franco kan efter dette rolig fortsætte — selv Europas Arbejdere vil ikke røre en Haand for at forhindre deres oprørende Forbrydelser mod det spanske Folk.

Dette er hvad denne højtidelige Konference i Realiteten vedtog.

Saa dybt er Europas Fagbevægelse og Arbejderpartier sunket i Magtesløshed og forløjet Humbug.

Hvor Fascismen handler, der snakker vi kun.

Beslutninger der ikke blev forelagt, drøftet eller vedtaget paa Konferencen

Staaende overfor den Kendsgerning, at de fascistiske Regeringer i Italien, Tyskland og Portugal bestandig bryder alle Aftaler og fortsat sender Vaaben og Mandskab til de fascistiske Oprørere i Spanien, erklærer Konferencen sig solidarisk med det kæmpende spanske Folk og fastslaar, at de fascistiske Regeringers Optræden er et direkte Angreb mod Arbejderbevægelsen i de demokratiske Lande, hvorfor den beslutter ved ethvert Middel at standse det forbryderiske Overfald paa det spanske Folk, dets Frihed og demokratiske Rettigheder.

I Henhold hertil paabyder Konferencen sine nationale Sektioner straks at træde i Aktion paa følgende Omraader og i den Udstrækning dens hele organisatoriske Magt rækker.

1. I de Lande, hvor den politiske Sektion behersker Regeringsmagten, skal denne omg. opsige enhver Ikke-Interventionsforpligtelse og straks skride til Afsendelse af Vaaben og frivilligt Mandskab til Hjælp for det kæmpende spanske Folk.

2. I de Lande, hvor de politiske Sektioner er i Opposition til den siddende Regering, skal Sektionerne straks rejse en Kamp for, at Regeringen bøjer sig i Kravene for Punkt 1.

3. De faglige Sektioner i de sidst nævnte Lande skal eventuelt erklære Generalstrejke for at gennemføre Kravet, og skal i alle Tilfælde gennemføre Boykot mod enhver Transport til de fascistiske Lande, saa længe de fortsætter med deres Forbrydelse mod det spanske Folk.

4. Konferencen paalægger alle sine Sektioner med hele deres moralske og organisatoriske Kraft at fremme Agitationen for og Afsendelse af Vaaben, frivilligt Mandskab og materielle Fornødenheder til de ogsaa for Europas Arbejderes Frihed kæmpende spanske Brødre.

Tiden er inde, hvor vi omsætter vor Solidaritet i Handling og sætter vor samlede Aktionskraft ind mod Fascismens Handlinger.

Arbejdere i alle Lande forener jeres Kræfter i Kampen mod den internationale Fascisme!

— — —

Ja saaledes skulde det være — men!

F. S.

Generalforsamling paabegyndt den 15. 3. 1937 fortsættes Fredag den 19. 3. 1937 i Café „Kommunen", Gothersgade 155, Kl. 20.

Nazist-Agitatorer blandt dansk Arbejderungdom

Nazi-Agitatorer arbejder livligt og frit overalt i Danmark. Det er navnlig blandt de organiserede Arbejdere, man søger Indpas, vel vidende, at det er den faglige Front, der er den afgørende. — Paa Pensionater og Restaurationer udsøger man sig Offeret, navnlig blandt de unge Arbejdere, falder i Snak med dem og udspørger dem i timevis, hvorefter man udnytter den Viden, man har pumpet dem for, til at lovprise Nazi-Tyskland som Foregangsland paa netop de Omraader, der behager Offeret. — Snart er det en Handelsrejsende, snart en afskediget dansk Flyver, snart en Fotograf, man støder paa rundt om i Byen, alle ivrige Spioner og Agitatorer for Nazi. Det skulde ikke være nødvendig at advare de danske Arbejdere mod disse Spioners Forgiftningsarbejde, men i al den Nød og Elendighed og Mangelen paa Fremtidsmuligheder for Ungdommen, der findes herhjemme, er der desværre en god Arbejdsmark for Demagogerne. — Naar Nazisternes Gesandtskab her i Byen søger Forbindelse med Tjenere af tysk eller sønderjydsk Afstamning, kan det være for at skaffe sig tysktalende Personale ved paakommende Fester, men det kan ogsaa være af andre Aarsager. — Fagforeningerne og deres Ledere maa være særlig paa Vagt mod Nazi-Spioneriet og -Agitationen, thi det er som sagt i faglige Kredse, man søger Indpas.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

FODTØJ

FR. VII's GADE 14.
Billigste Skotøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,50 Dame 3,00.

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1000 Par **brugt Fodtøj** 1000 Par
billige Træsko, Træskostøvler og Klædesko. J. KJELLANDER, Sverrigsgade 4. Telf. Amager 2676 x.

1000 Par brugt Fodtøj
i alle Faconer, Herre-, Dame- og Børnefodtøj fra Herskabshuse — Holmensfodtøj, Træsko, Træskostøvler. Klædesko sælges. Alle Reparationer udføres godt og billigt.
7 Birkegade 7.

Ved Lighedens Vugge

Torsdag d. 11. Marts holdt Landsretsfuldmægtig Winkel, Viborg, et Foredrag i Radioen under Titlen „Ved Lighedens Vugge", hvori han skildrede, hvorledes de første Kristne Overklassemennesker lod sig begrave Side om Side med inden- og udenlandsk kristent Slavepak i Katakombernes Dyb i Rom.

Uden at vilde forklejne disse kristne Overklassemenneskers ideelle Handlinger vil vi vende os mod det usandfærdige, at Tanken og endnu mere Virkeligheden af den menneskelige Lighed skulde have sin Oprindelse i disse kristne Overklassemenneskers Handlinger.

Idet vi henviser til Amerikaneren Morgans videnskabelige Undersøgelser og Fr. Engels „Familiens, Privatejendommens og Statens Oprindelse", vil vi fastslaa, at længe inden Kristendommens Fremkomst, længe inden Oldtidens Klassestaters Opstaaen har den menneskelige Lighed været anerkendt i alle primitive Samfunds økonomiske, sociale og politiske Opbygning og Ordning. Der fandtes i disse Fællesejendommens Samfund ingen Klasser, ingen Særrettigheder for Kvinder eller Mænd.

Alle var lige i Eksistensvilkaar som i Retsordning. Her stod Lighedens Vugge.

De Kristnes Lighed var og er endnu i Dag ikke andet end en forvansket efterlignende Karikatur af denne oprindelige Lighed — saaledes som den maa blive det, hvor den forbryderiske private Ejendomsret til Jord og Arbejdsmidler er Grundlaget for Samfundet.

— — —

Vi vil dog ikke være uretfærdig mod Foredragsholderen, men indromme, at hans Foredrag ikke er mere usandfærdig og historisk urigtigt end alle de andre „historiske, sociale og politiske" Foredrag, der holdes i Radioen. De er gennemløgnagtige alle sammen! De er videnskabeligt urigtige, fordi de alle har sin Rod i den borgerlige Opfattelse, der ikke er Sandhed, men et Klasseforsvar af en Forbrydelse mod det arbejdende Folk.

FORSKELLIGT

„Kramboden" Nora 377
køber Brød - Flasker - Klude - Metaller til højeste Dagspris.
Brugte Møbler købes, sælges, byttes
Todesgade 5 de røde Skilte.

Amagers billigste Urmager!
Amg. 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris. Spar 6—24 Kr. Værkstedet, Griffenfeldtsg. 26.

Hr. Steincke

afslører en oprørende Fremgangsmaade mod Lægerne og forsøger at dække sin egen ulovlige Opførsel bag Pressens Ansvarlighed.

Vi kan desværre ikke i dette Nummer indgaaende faa Lejlighed til at beskæftige os med den „Forsvarstale", Justitsminister Steincke i Tirsdags holdt i Folketinget.

Vi vil i næste Nummer indgaaende beskæftige os med den, da den indeholder Momenter af en særlig opsigtsvækkende Karakter.

Alt under Forudsætning af, at Justitsministeren talte Sandhed, saa afslører han den Retspraksis, at Anklagemyndighederne først undlader at rejse Tiltale mod de Kvinder, der opfordrer Lægen til „Forbrydelsen", for derefter at bruge de af dem, der er særligt *egnede Vidner*.

Disse lader man saa i lukkede Retsmøder staa og fortælle intime Historier om Lægen, ikke for at rejse Anklage paa dette Punkt mod ham, men for at paavirke Nævningerne til at dømme haardt i de rejste Anklagepunkter.

Hele Justitsministerens Forsvar gik ud paa at forklare og forsvare Nævningerne ved at oplyse om denne uhørte Retspraksis med de svinske Sladderhistorier, der ikke var rejst Anklage over.

Selve dette Forhold, at han i en offentlig Redegørelse til Pressen oplyser om disse Intimiteter fra de lukkede Retsmøder, — og derved gør dem til aabne Retsmøder, — og derved bryder Loven, forsvarer han dels med, at han som Lovens øverste Vogter vel er den første, der har Ret til at bryde Loven!

Men formentlig i indre Erkendelse af, at dette Argument er for horibelt, siger han, at det egentlige Ansvar har Bladenes Redaktører! De kunde jo have undladt at offentliggøre hans Redegørelse. Det er en modig Herre, den Justitsminister! Der er blot det Spørgsmaal i denne Forbindelse. Han motiverer Udsendelsen af sin Redegørelse med at ville imødegaa det offentlige Hysteri over den haarde Dom. — Vi spørger, skulde hans Redegørelse over de intime Historier have besørget det i Redaktørernes Skrivebordsskuffer eller Papirkurve?

Som her anført indeholder Hr. Steinckes Forsvarstale ikke saa faa Punkter, der er værd at se lidt nærmere paa, — og det skal vi gøre i næste Nummer.

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

ARBEJDET

ARBEJDERNES FRIGØRELSE MAA BLIVE DERES EGET VÆRK

15 Øre.

No. 13. | Fredag d. 26. Marts 1937 | 2. Aarg.

MENNESKE

Ordet **Personlighed** er snart blevet et uartigt Ord blandt Arbejderne. Det ender vel nok med, at det skal dele Skæbne med Ordet „**Individ**", der forlængst er blevet til Skældsord.

Det lige som ligger i Tiden. Der er ikke Brug for **Mennesker** mere — Mennesker med Reflektionsevne og selvstændige Meninger.

Kapitalismen og Borgerskabet har ikke Brug for rigtige Mennesker mere. Vor Tid kræver Rekrutvæsener lovlydige, blinde, lystrende, uden Trang til Modsigelse, uden Vilje til Oprør.

Den store Krig nærmer sig, hvor de store Nationer igen skal kæmpe om Verdensherredømmet, Adgangen til Verdensmarkedet, Eneretten til Udplyndring af Menneskeheden.

Der oprustes ikke alene i Staal og Sprængstof, men ogsaa i Massernes Mentalitet.

Al den dejlige Menneskeungdom, der elsker Livet, der rinder i dens røde, varme, sunde Blod i Længsel og Attraa og Kys og Kærlighed, — alt skal den glemme og bøje sig ydmygt under Loven og Lovens Bud!

Lovens Bud — bag hvilke udlevede Oldinge, Pengegniere og deres politiske Redskaber sidder og klæder Millioner livsfrisk Ungdom i Disciplinens feltgraa Dødningedragt, som Slagteofre paa Pengevindingens snavsede Alter!

Aah, tænk om Europas Ungdom var Mennesker, var Individualister, egoistiske livskære Individualister, der blæste Alverdens Kapitalister, Partier og Statsmænd en lang March!

Ak, hvilken forfærdelige Ulykke, om Ungdommen rundt i Europas Byer og Bygder, naar Kirkeklokkerne ringede og Lensmanden kom med Mobiliseringsordren, samlede sig i Flok omkring Gamlingen, pyntede ham med Vaarens grønne Løv og dansede Runddans om ham og lo Livets og Kærlighedens Latter ad hans Indbydelse til Blodofret?

Nej, det gik aldrig! Hvad skulde der saa blive af Kapitalismen, af Menneskehedens Udbytning, af Statens Autoritet, af Vaaben og Ammunitionsfabrikanterne, af hele det snyltende Borgerskab, deres ansvarlige Politikere og Politibetjente og Fængsler, ja af Nøden, Arbejdsløsheden, Fattigdommen, Millionernes fattige Liv og Elendighed?

Nej, det gik aldrig, at Menneskenes Ungdom blev selvstændig tænkende Mennesker med egen Mening og Vilje til at arbejde, elske og leve i Fred med hinanden, fra By til Bygd, fra Land til Land, som alle sande Mennesker gerne vil.

Nej, det gik aldrig!

Derfor maa Mennesket tidligt i Barnet forvandles til en Abe, en disciplineret tanketom Gebærdeabe, der skraaler i Kor omkap med de andre Abebørn til Jehovas, den strenge Almægtiges Pris, hvis Naade kun kan købes af det elendige Kryb, ved Troen paa Sønnen, den naadige, elskelige Jesus — det kære Paaskelam!

Og Fædrelandets Ritus i Helteløgne og Staal og Mord og Blod tappes i Disciplinens Abeyngel af ensrettede Lønslaver til 1,65 i Timen, til de stakkels Børn er saa forkrøblede Hjernevæsener, at de i den ene Time **ikke** maa slaa ihjel og i den næste **maa** og **skal slaa ihjel** som en tapper og herlig Dyd! Oh Gud og Fædreland!

Og hvor Skolen slipper de stakkels hjernefordrejede Ofre, der tager Partierne, — Arbejderpartierne nu fat.

Hvor i Nazismens Paradis skulde Hitler have faaet sin Magt fra, om ikke Tysklands Demokrati, Tysklands Arbejderpartier, havde opdraget sine Millioner i statsautoriseret disciplinært Slaveri, som Fosterfader for Nazisme og Militarisme og al anden aandelig Voldsmagt.

Og hvor i Verden er der mere et Parti, der ikke reklamerer med den menneskelige Nedværdigelse, Kadaverdisciplinen som en særlig Dyd for deres aandelige Fattiglemmer.

Det er efterhaanden blevet en Forbrydelse at være Partimedlem og tænke en selvstændig Tanke.

Nu hedder det ikke mere: „Jeg har tænkt over Sagen og er kommet til den Opfattelse!"

Nej, nu hedder det: „Saaledes er Partiparolen!"

Farvel Menneske! Goddag Hr. Partiabe!

Og skulde nogen være i Tvivl, saa se inden for i vor eget lille „kommunistiske" Abebur. For et Aar siden overrevolutionære med Verdenspatent, nu skikkelige Reformister med Demokrati og Folkefront og national Befæstning ved Sydgrænsen.

Hvad de saa er næste Aar, maa Stalin vide.

Og denne Anstalt for Ungdomssløvsind er ikke et Hak værre, end den Anstalt der sværger til Staunings Skæg og Danmark for Folket!

Det er veltillavet Hjernegrød til national Kanonføde — men **Mennesker?** Nej.

Saa snart de nationale Kapitaliststater har det tekniske Krigsberedskab færdig, kan de roligt lade det gaa løs! Evropas Arbejderpartier har grundigt forberedt Evropas Arbejderungdom som Blodoffer for Kapitalismen!

Kadaverdisciplin, personlig Uselvstændighed og national Oprustning, det blev Virkeliggørelsen af Internationales stolte Ord, om Lighed, Frihed og Broderskab blandt alle Jordens Mennesker!

Var det ikke Diogenes, der engang i Oldtiden gik rundt og ledte efter et Menneske?

Eli.

Kvindelig Arbejderforbund Afd. 1

Alvilda Andersen forsøger at forhindre Medlemmerne i at udtale sig til Beretningen

Som kort omtalt i sidste Nummer af „Arbejdet" afholdt Afdl. 1 under Kvindeligt Arbejderforbund ekstraordinær Generalforsamling Tirsdag d. 16. Marts.

Skønt Sekretæren Sigrid Olsen — siden Svindlerierne kom for Dagen — har været fungerende Formand, blev hun dog ikke betroet til at aabne Generalforsamlingen, det gjorde Alvilda Andersen selv, ligesom hun ogsaa aflagde Beretning om Svindlerierne og Politiundersøgelsen.

Alvilda Andersen vil forbyde Diskussion om Beretningen.

Alvilda Andersen var mere afdæmpet og mindre selvtillidsfuld end hun plejer at være, og hendes Beretning var lagt an paa at berolige Medlemmerne — i Særdeleshed med Hensyn til Svindleriernes økonomiske Følger — idet hun udtalte, at det ikke var sandsynligt, at der vilde blive udskrevet Ekstrakontingent til Dækning af Underslæbet, men hvis noget saadant skulde ske, *vilde Forbundets Medlemmer over hele Landet komme til at betale.*

I sin Omtale af Bedragerskerne udtalte hun bl. a. om Dahlgren, at hun var abnorm i Pengesager, det var derfor ikke underligt, at der fra Medlemmernes Side blev spurgt hende, hvorfor hun saa uden at skride ind havde ladet Dahlgren sidde i Afdelingens Ledelse og have med dens Pengesager at gøre i ca. 12 Aar, thi man maa vel gaa ud fra, at hun har opdaget denne Abnormitet tidligere!

Da hun var færdig med sin Beretning, vilde Medlemmerne have Lov til at udtale sig dertil, men det vilde Alvilda Andersen forbyde, og hun havde til den Ende

ladet postere 5 Kontrolører inde i Salen, hvoraf den ene paa Trappen op til Talerstolen.

Det er en Selvfølge, at denne diktatoriske Optræden vakte Harme blandt Medlemmerne og ikke lod sig gennemføre.

Medlemmerne var jo ikke kommen til Stede bare for andægtig at høre paa Alvilda Andersen og række Haanden i Vejret paa hendes Kommando, men de var kommet til Stede for selv at udtale, hvad de havde paa Hjerte og mente om hele denne uhyggelige Affære og faa vedtaget Forholdsregler, der ydede den størst mulige Garanti for at noget lignende ikke kunde gentages.

Resultatet blev da ogsaa, at Medlemmerne paa Trods af Alvil-

Fortsættes Side 4.

Slavesang

Vi er alle født som slaver,
lifra vi var pattesmaa,
hvor der kom en mand fra staten
ga os slavestemplet paa.

I vor barndom blev vi fodret
med di voksnes slavepræk —:
staten — staten — staten — staten —
staten .. ved profetens skæg!

Staten er din farfars far,
staten er din mormors mor,
staten er den store bastian,
staten er dit „livets ror"!

Skolen stempler dig i knolden:
„dannebrog" og „fædreland",
„konge", „stat" og „hold din kæft"
og „drik a statens spildevand"!

Du maa lære blindt at lyde,
du ska vær' en automat —
og naar statens stemme kalder
sier du blot: jeg er parat!

Jeg vil lyde statens ordre,
statens vilje det er min,
jeg er prima førsteklasses
statsvelsignet slagtesvin!

Leve Danmark!! leve staten!!
leve fædreland og drot!!
Danmark du er svinelandet
og paa svin man tjener godt!

Leve flag og heil-regering,
svangerskab og forsvarslov!!
Danmark trænger til kanoner,
vi ska osse ha lidt sjov!

Stil saa op paa marsj til grænsen —
Stauning—Steincke fører an —
grønne grene, flag i hatten
og en bøsse til hver mand.

Leve Danmark, æren kalder,
gaa i døden med et grin,
vi er kødeksport til helved,
vi er danske baconsvin!

Vi har altid været slaver,
lifra vi blev født engang,
siden har vi baaret lænken,
nynnet paa vor slavesang:

Staten — staten — staten — staten —
„hold din kæft", „hæng bare i",
statens hjerne tænker for dig,
for du vil jo være fri!?!

— halfdan.

Norge

Overenskomst opsagt for 75.000 Arbejdere

Bygningsarbejderforbundet i Norge har nu opsagt Overenskomsterne. Det drejer sig om ialt ca. 12,500 Mand. Desforuden er der opsagt for Jernindustrien, ca. 17,500 Arbejdere, Tekstilindustrien 6,500, Grubearbejderne 2,900 samt for 1500 Mand, der er beskæftiget paa Fartøjer, der gaar i Kystfart paa Norge. I det hele ventes der Opsigelse for ialt 75,000 Arbejdere.

Forligsmanden vil nu forsøge Mægling, og Resultatet heraf vil antagelig foreligge om ca. 14 Dage.

Ossietzky maa selv betale sine Bødler

Flere norske Fredsforeninger har indbudt Nobelpristageren Ossietzky til Oslo, og da han er syg, har de tilbudt at betale Ambulancevogn for ham. Det hemmelige tyske Politi har nu imidlertid i en af Göring selv underskreven Erklæring meddelt, at han ikke maa forlade Tyskland. Dette er jo en direkte Bekræftelse paa, at Ossietzky er Gestapos Fange, noget Nazisterne hidtil har benægtet.

Efter hvad det svenske „Folkets Dagblad" erfarer, har Gøring personlig — i en 2 Timer lang Samtale — forsøgt at formaa Ossietzky til at sige Nej til Nobelprisen, men Anstrengelserne var forgæves. At han derved ikke har forbedret sin Stilling overfor Gestapo, hvis Chef Gøring er, er selvfølgelig.

Ossietzky bevogtes stadig paa Sygehuset af to Gestapomænd, **der lønnes med Fredsprisens Penge,** efter at Tyskerne nu har faaet fat i dem.

Situationen i Spanien

De saakaldte demokratiske Stater, Frankrig og England, har ikke ændret deres forræderiske Stilling overfor det spanske Folk. De opretholder bestandig Vaabenforbudet og Tilgang af Frivillige til Regeringsfronten, medens de to Fascistslater, Tyskland og Italien, fortsætter Vaabentransport og Invasion af saakaldte Frivillige, der for Italienernes Vedkommende faktisk er regulære Tropper.

Bag Kamplinjen er Stalins Redskaber blevet mindre støjende.

For ca. 3 Uger siden truede Caballero med at gaa, hvis ikke Syndikalisternes Repræsentanter i Regeringen vilde bøje sig for hans Krav om Afvikling af den sociale Revolutions fortsatte Udvikling, og Underlæggelse af C. N. T.s Folkemilits under hans professionelle Officerskorps. Han fik Svar paa Tiltale — og blev alligevel!

Det engelske Demokratis og den franske Folkefronts Opførsel er f. T. ikke særlig velegnede Argumenter overfor Spaniens revolutionære Arbejdere.

Demokratiets Prestige er atter i Aftagende blandt Spaniens Arbejdere, og de indstiller sig mere og mere paa at ordne Sagen selv tilbunds.

Udviklingen af deres egen Krigsindustri er i stigende Fart. Dette mærkes ogsaa paa Frontafsnittet ved Madrid, hvor de i den sidste Uge har tilføjet de italienske Tropper et betydeligt Nederlag.

Disse enkelte Sejrsmeldinger maa dog ikke forlede os til Optimisme. Det spanske Folk kæmper mod to fascistiske Stormagter, og vedbliver Europas saakaldte demokratiske Stater at støtte disse, som de gør i Øjeblikket, da har vi ingen Ret til Optimisme men dyb Beundring for vore kæmpende Klassefæller.

Amerikas Storudbyttere ruster til Kamp

En Alliance mellem de store Truster for at kvæle Arbejdernes Organisationsret

Daily Heralds New Yorkkorrespondent meddeler, at de amerikanske Storkapitalister for Tiden forbereder en stor Offensiv mod Fagforeningerne, for at tilbageerobre de Fordele Arbejderne har vundet i den sidste Tid ved deres direkte Aktion. Det er bl. a. af den Grund, at de afsluttede Overenskomster er bleven saa kortfristede som Tilfældet er. Kun i Undtagelses Tilfælde har Overenskomsterne 1 Aars Gyldighed, men det sædvanlige er, at de kun gælder for et halvt Aar eller endnu kortere Tid.

Mellem de Trustsammenslutninger, der har været inddraget i Arbejdskampe med Arbejderne, er der dannet en Slags Alliance **om Samvirken i den store Offensiv, der er planlagt. Disse Sammenslutninger har en samlet Kapital paa**

60 Milliarder Kroner og en enorm Kampfond kan derfor stilles til Raadighed.

De Raadslagninger, der finder Sted omgærdes med den dybeste Hemmelighed.

I den store Offensivs Planlæggelse deltager bl. a. Repræsentanter for Ammunitions Koncernen Dupont de Nemours samt Standard Oil, General Motors, United States Rubber Co. (Gummitrusten), General Electric, U. S. Steel Corporation (Staaltrusten), Bethlehem Steel, Chrysler, Socony Vacuum, General Motor o. s. v.

Raadslagningerne begyndte for nogle Maaneder siden. Eftergivenheden overfor Arbejdernes Krav er først og fremmest betinget af, at Arbejdskøberne maa udnytte den herskende Højkonjunktur og den kolossale Ophobning af Ordrer, og maa opfattes som en taktisk Manøvre, som aldeles ikke betyder, at Storkapitalen tilstræber en varig Fred og Ordning paa Arbejdsmarkedet.

Ganske vist tager Selskaberne gennem Prisstigning den halve Milliard igen, som Lønstigningerne anslaas til at ville koste dem, men Forbitrelsen mod Arbejderne er heller ikke saa meget rettet mod den økonomiske Del af Overenskomsten som mod Arbejdernes Organisationsret og de kollektive Overenskomster, og det er derimod man nu tænker paa at vove en Storkamp.

Trusterne General Electric, General Foods, General Mills, U. S. Rubber samt General Motors, Socony Vacuum, Standard Oil, U. S. Steel m. fl. har sine egne af Selskaberne selv organiserede „Fagforeninger", og det er deres dominerende Indflydelse, man nu gennem en Kamp vil forsøge at genindføre.

At denne Kamp, hvis Strategi strengt hemmeligholdes, vil faa et drastisk og voldsomt Forløb, derom taler visse af Trusterne allerede nu vedtagne Dispositioner.

Den „Pool", som de ledende **Koncerner har dannet for at organisere Kampen mod Arbejdernes voksende Indflydelse paa Industriens Arbejdsforhold,** har blandt meget andet til Formaal at gennemføre en politisk Skrækkampagne for at mistænkeliggøre Fagforeningerne.

To forhenværende „G-Mænd", der tidligere har tilhørt Unionsregeringens Detektivkorps, er bleven ansat som Ledere for Trustselskabernes hemmelige Kampstab. De nye Fabrikker, der opføres, skal bygges saaledes, at de bliver veritable Fæstninger, og skal forsynes med Husrum for eventuelle Skruebrækkere. Der anlægges hemmelige Forbindelsesgange mellem Fabrikkerne og Omverdenen, og samtidig forsynes Fabrikker og Værksteder med Vaabenoplag og en permanent væbnet Bevogtning for at hindre nye „stay-in"-Strejker. Ved Oprettelse af en omfattende Spiontjeneste forsøger Arbejdskøberne at beskytte sig mod overraskende Foranstaltninger fra Arbejdernes Side.

Gadespejlet

I et Opraab fra Franco til Spaniens Befolkning lover han, at der ikke skal komme til at mangle Brød eller Ild i noget Hus, bare han kommer til Magten.

Halvdelen af Løftet, det med Ilden, har han allerede gennemført.

—o—

At hæve Forsvarsordningen op over Partierne vil sige at ofre flere Millioner paa Rustninger end Folkeflertallet ønsker.

—o—

Det har krænket Stauning dybt, at de konservative har betvivlet, at han var nationalistisk.

—o—

Under Lockouten i Fjor skete der et Udtræk paa 8,6 Mill. Kr. i Arbejdernes Landsbank. Da dens Eksistensbetingelse er Indskud, kan man forstaa, at Banken har Interesse i, at Arbejdskampe undgaas, og den bliver som andre „Arbejder"foretagender en Hæmsko i Fag-Organisationernes Lønkamp.

—o—

Prisen paa Kul og Koks steg i Mandags med 25 Øre pr. Hektoliter.

—o—

En Iagttager mener, at et polsk Skib „Salto" ladet med Krigsmateriel til Franco har maattet lægge til udfor Frihavnen for at afmønstre norske Søfolk, der ikke vil være Klasseforrædere.

—o—

Paa Grund af Papirmangel har Rigsledelsen i Tyskland udstedt Ordre om Indskrænkning i Avisernes Sideantal samt om, at man ved Maskinskrivning ikke maa bruge Mellemrum mellem Linierne.

Om Nazismens Velsignelser og dens mange Restriktioner kan der jo ogsaa læses meget mellem Linierne.

—o—

Paa Grund af Statsforanstaltning vil Kaffen i den nærmeste Tid stige yderligere.

Syndikalismens Idé om Samfundets Arbejds- og Fordelingsorganisation

Privatkapitalisme, Statssocialisme kontra Syndikalismen

III.

Jorden tilhører ingen, Frugterne alle, der arbejder.

Syndikalismens Princip i Arbejds-Organisation er, at Ansvaret for Arbejdets Udførelse lægges direkte hos de, der udfører Arbejdet.

Medbestemmelsesret og personligt Ansvar i Arbejdsprocessen er det sociale Fundament for Arbejdernes personlige Arbejdsglæde, der positivt bestaar i, at Arbejderen gives Anledning til at lægge sine Personlighedsegenskaber i Forvandlingen af det døde Raamateriale til levende Brugsgenstand.

De samme fundamentale Rettigheder er Samfundets Garanti for Arbejdsprocessens kvalitative Stade.

Samfundets sociale Harmoni er altid et relativt Udtryk for de enkelte Individers Frihed, Tilfredshed og Lykkefølelse i deres samfundsmæssige Grundtilværelse som Skaberne og Forbrugerne af de fælles Frembringelser.

Arbejdet er Samfundets bærende Grundlag.

Kun som fælles Deltager i Arbejdet er Mennesket Samfundsborger.

At give det enkelte Menneske den største Sum af Medbestemmelsesret Frihed og Skaberglæde i denne Grundegenskab er det højeste Ideal, Menneskeheden har skabt paa sin historiske Vandring som Samfundsmasse, og dette Ideal er Syndikalismens praktiske Opgave!

Uforsonlig Kamp mod enhver fremmed Magt, der vil herske over Arbejdet.

Jorden er ikke skabt af Menneskene og intet enkelt Menneske saa lidt som nogen Organisation af Mennesker kan tilegne sig den som Ejendom.

Menneskenes Produktionskræfter, ikke blot de materielle men ogsaa de aandelige Erfaringer, er ikke blot et Fællesprodukt af Fortidens Slægters opsparede Arbejde, men en Fællesarv intet enkelt Menneske saa lidt som nogen Organisation af saadanne kan beslaglægge som Ejendom.

Kun Brugsretten over Jord og Arbejdsmidler tilhører Slægten som en *Fællesret* for alle, der vil arbejde.

Saa sandt som alle Former for Ejendomsret over Jord og Arbejdsmidler, hvad enten de var individuelle eller kollektive, har været og bestandig vil blive Aarsag til Arbejdets og dermed Menneskenes Slaveri og Undertrykkelse, vender Syndikalismen sig med Uforsonlighedens Princip mod denne Ejendomsret.

Den vender sig ikke blot mod denne Ejendomsrets Tilegnelse af Arbejdets Frembringelser, men ogsaa mod den saakaldte kollektive Fordelingsmagt.

Statssocialismens Tese om en Centralmagt til retfærdig Fordeling af de arbejdsskabte Frembringelser er det sidste forbryderiske Forsøg paa endnu engang at bedrage den arbejdende Menneskehed, gøre Arbejdet til en Slave under Bureaukratiets Magt.

Kun som Producent eller Udøver af nyttigt Arbejde kan et Menneske være Forbruger — være Medlem af Samfundet.

Kun som Frembringer har han Ret til det frembragte.

Kun som fælles Deltager i Arbejdet i Produktionen har han fælles Ret til Fordelingen.

Frembringelsen og Fordelingen af det frembragte kan ikke adskilles, uden at Arbejdet paany gøres til Slavearbejde.

Produktion og Fordeling er samme Funktion i Arbejdets moderne Verdensorganisation: *Syndikalismen*.

Ved dette absolutte Princip stiller Syndikalismen sig paa den oprindelige frie revolutionære Kommunismes Grundvold og afklæder den Bande af forrykte Forbrydere, der i vor Tid forplumrer Massernes Tankegang ved at kalde Statssocialismens Slaveri for Kommunisme.

Fra primitiv til moderne Arbejdsorganisation.

Menneskenes Evne til at frembringe deres Behov er Grundlaget for deres Kulturfremskridt.

Arbejdets Organisation er et med den menneskelige Kultur.

Arbejdets Organisation bestaar af to samvirkende Kræfter, den mekaniske og den levende Arbejdskraft.

Den mekaniske Arbejdskraft-Produktivkræfterne — er historisk skabt af den levende menneskelige Arbejdskraft. De befrugter stadig hinanden og udvikler Arbejdets Organisation i en bestandig Kæde af Fremskridt som Frembringere af Menneskenes Behov.

Fra Fiskerens og Jægerens primitive individuelle Arbejdsredskaber, over den fastboende Bondefamiljes Hjemmeforsyning, og den frembrydende Arbejdsdeling i Lavstidens Fagarbejde, til den moderne Industris mægtige Arbejdsorganisation, har de mekaniske og de levende Arbejdskræfter i inderste Forening skabt Menneskeslægten de videste Rammer for dens Formering, for Frihed, Lykke og aandelig Kultur paa Jorden.

Arbejdet og Arbejdets Organisation er fuldkommen i sin Opgave i Frembringelsen af Menneskeslægtens fysiske og aandelige Behov, og den er i sin mægtige Skaberevne fuld af lovende Forjættelser om nye Fremskridt om Arbejdet blot frigøres af sine Slavelænker.

Kapitalismen og Syndikalismen.

Kapital er afdød menneskeligt Arbejde —, Ophobning af frembragte Arbejdsværdier, anvendt til Udbytning af det levende Arbejde eller Arbejdskraft.

Kapitalismen er det System, der køber de ejendomsløse Menneskemassers Arbejdskraft for Løn og tager Overskudet af deres Frembringelser, udover hvad Arbejderne lige skal leve af = Værdien af deres Arbejdskraft.

Kapitalismen hviler saaledes paa den private Ejendomsret over Jord og Arbejdsmidler.

Men i sit Jag efter at gøre Overskudet af Arbejdet større, har Kapitalismen ikke blot maattet forcere Udviklingen af de mekaniske Hjælpemidler i en før uanet Grad, men samtidigt maattet samle den før spredte Fagproduktion til en fint samarbejdende industrielle Arbejdsorganisationer.

For at kunne gennemføre dette blev det nødvendigt at samle de spredte personlige Kapitaler i Organisationer, til *kollektiv Kapitalisme!*

Bankerne har været Organisatoren.

Hvor denne Udvikling er sket med Henblik paa Udbytning af Landbrugsarbejdet, var Kollektiviseringen af Kapitalen sket gennem Kredit og Hypothekforeninger: *Obligationskapital.*

Derfor er Arbejdernes eneste Udvej til bedre Kaar at erobre Jorden og Arbejdspladserne, og dele hvad de frembringer.

Til alle Abonnenter

I Modsætning til den tidligere Ordning skal alle Abonnenter for at undgaa Standsning af Bladet efter 1. April, have fornyet deres Abonnement senest 25. Marts.

De 1,50 Kr. kan indsendes i Frimærker eller paa Postgiro Nr. 236,32.

**„ARBEJDET"s EKSPEDITION,
Blaagaards Plads 21,
København N.**

Abonnenter der ikke faar Bladet

fra Postvæsenet, bedes omgaaende klage til det lokale Postkontor eller Landposten.

Hjælper dette ikke, da send os et Kort, og vi skal straks bringe Sagen i Orden.

Vi ikke alene leverer Abonnentens Blad til Postvæsenet, men har ogsaa betalt for at faa det bragt ud. Derfor bør ingen Abonnent finde sig i, at Bladet udebliver.

EKSPEDITIONEN.

Justitsmin. Steincke bør gaa

Hans oprørende Krænkelse af Retsplejelovens Beskyttelse af Borgernes Retssikkerhed, hans svinagtige Tilsøling af Læge Gundtoft og hans nazistiske Anklagemetoder mod Lægerne bør gøre ham umulig i al Fremtid

Læge Gundtoft-Sagen er efterhaanden blevet *Steincke-Sagen,* og det er Landets Justitsminister, der ved sin egen ukaldede Optræden har afstedkommet denne Kendsgerning.

Justitsministerens udsendte Redegørelse af 4. Marts og hans Forsvar for denne Redegørelse i Folketinget Tirsdag den 16. Marts er af en saadan Beskaffenhed, at de hos alle rettænkende Mennesker opkaster det Spørgsmaal om den Mand mere bør indtage Stillingen som den højeste juridiske og ansvarlige Embedsmand her i Landet.

Vi skal ved en saglig Gennemgang af de i Sagen foreliggende Kendsgerninger søge at besvare dette Spørgsmaal.

Justitsministerens Motiv til at gribe offentligt ind i Gundtoft-Sagen.

Efter i ca. $1^1/_2$ Aar at have arbejdet med Sagen Gundtoft i Nørre Sundby, var Anklagemyndighederne i Februar Maaned i Aar naaet saa vidt, at de ved den nordjydske Nævningeret fik ham tiltalt og dømt for tre Forhold: 1. At have foretaget Svangerskabsafbrydelse i flere Tilfælde uden foreliggende medicinske Grunde. 2. At have undladt forsvarlig lægelig Efterbehandling og 3. At have gjort Forsøg paa Forledning til falsk Forklaring for Retten.

Nævningene dømte ham skyldig i alle af Anklagemyndighederne stillede Spørgsmaal, og de frafaldt deres Ret om Indstilling til Benaadning.

De tre juridiske Dommere idømte derefter Læge Gundtoft 15 Maaneders Fængsel og Fratagelse af de borgerlige Rettigheder i 5 Aar.

Da der forud i Befolkningen er store Dele som er absolutte Modstandere af de gældende Straffebestemmelser om Fosterfjernelse, og som anser disse Bestemmelser som en Retskrænkelse af Kvindernes personlige Frihed, og da der lige forud var faldet en Række Domme over Lægerne Philipson, Leunbach m. fl., rejste der sig straks en stærk offentlig Harme mod denne haarde Dom!

Denne Harme fik bl. a. i Aalborg, — hvor Gundtoft var kendt og afholdt — sit Udtryk i det mægtige Møde i Eksportstaldene, hvor ca. 8000 Mennesker enstemmigt protesterede mod Dommen og den reaktionære Forfølgelse mod Lægerne.

Denne Bølge af offentlig Sympati for de dømte Læger kalder Justitsministeren i sin Tale i Folketinget for Hysteri, som han fandt det var nødvendigt at „bremse"!

Som Bremse brugte han Redegørelsen af 4. Marts, som han tilsendte alle større Dagblade og hvis Slutbemærkninger lyder:

„De saaledes meddelte Oplysninger er formentlig egnede til at bibringe Offentligheden en klarere Forstaaelse af denne Sags virkelige Karakter!

Justitsministeriet den 4. Marts 1937.

Steincke."

Det maa efter dette være hævet over enhver Tvivl, at Justitsministeren har ønsket denne Redegørelse offentliggjort i Pressen med det Formaal, at slaa en Harme (Hykleri) ned i Befolkningen mod den afsagte Dom.

Justitsministerens Redegørelse er en Samling udpenslet svinsk Sladder.

Vi behøver ikke her at gaa i Detailler hvad angaar Redegørelsens faktiske Indhold. Redegørelsen udpenslede nogle intime konslige Tilnærmelser og Samlejeforhold (Skrivebordet), som den dømte Læge skulde have gjort sig skyldig i sammen med hans kvindelige Abortkunder.

Justitsministeren flygter fra det moralske Ansvar og dækker sig bag sine Underordnede og Redaktørernes Ansvarligheder.

Det er aldeles afgjort, at et Blad, der vovede at offentliggøre saadanne udpenslede Initimiteter, ikke blot kunde tiltales efter Pornografiparagrafferne, men tillige vilde blive moralsk dømt af Læserne.

Redegørelsen virkede derfor i en modsat Retning end Justitsministeren havde beregnet. Offentligheden rejste ganske simpelt det Spørgsmaal:

Hvorledes kan denne Justitsminister, der i det sidste Aar har slaaet sig selv til Ridder som Usædelighedens og Pornografiliteraturens Bekæmpelse, lægge Navn til disse Udgydelser?

Staaende overfor Realiteten i dette Spørgsmaal havde Justitsministeren ikke andet at forsvare sig med end, at han læste ikke Korrektur paa hans øverste Embedsmænds Indberetninger og, at Bladredaktionerne selv maatte tage Ansvaret for, at de havde offentliggjort den af ham tilsendte Redegørelse.

Dette Svar sammenholdt med hans *eget udtalte Motiv* for Udsendelsen af Redegørelsen, afspejler moralske Karakteregenskaber, at man har Ret til at spørge, om den Mand i Fremtiden kan være Justitsminister.

Sandheden i Justitsministerens Redegørelse er mere end tvivlsom.

Ifølge selve Redegørelsen og Ministerens Forsvar for dens Udsendelse stammer dens Indhold fra de lukkede Politiforhør og Retsmøder efter Opgivelse af enkelte af de *Kvinder, der af egen Drift har henvendt sig til Gundtoft og anmodet ham om at foretage de „kriminelle" Fosterfjernelser!*

I Henhold til disse Kvinders hele Stilling i dette Forhold og maaske ogsaa i Henhold til Gundtofts Benægtelse af, at disse Intimiteter har fundet Sted, har Anklagemyndighederne erkendt, at Bevisets Stilling i disse Beskyldninger var uholdbar!

Denne Erkendelse ligger i, at Anklagemyndighederne har frafaldet Tiltale i dette Spørgsmaal.

Her er altsaa ikke Tale om almindelig Sladder, som en indigneret Person i god Tro udbreder! Nej, her er Tale om *afprøvet Sladder, som selve Anklagemyndighederne har stemplet som retslige uholdbare Beskyldninger!*

Og dem er det selve *Landets Justitsminister,* i en Kampagne mod Befolkningens Indignation, udsender til Offentliggørelse!

Vi spørger, kan en Justitsminister uanfægtet blive siddende efter at have gjort sig skyldig deri?

Justitsministerens Optræden er i aaben Strid med Retsplejeloven, og han burde drages til Ansvar for sin Handling.

Dette er af alle ubestridte Kendsgerninger:

1. At Oplysningerne i Justitsministerens Redegørelse er hentet fra lukkede Politi- og Retsforhør.

2. At der ikke er rejst Tiltale mod Gundtoft paa Grundlag af

Fortsættes Side 4.

Dobbelt-Indtægts-Ægteskaber

To Indlæg i Spørgsmaalet

Vi har i dette Spørgsmaal bl. a. modtaget 2 Indlæg, som vi offentliggør i dette Nummer:

En Arbejder Aa. S. skriver følgende:

Til „Arbejdet"s Redaktion!

En Arbejderhustru beklager sig i „Arbejdet" over, at de gifte Kvinder trænger sig ind paa Arbejdsmarkedet og derved er medvirkende til at gøre Mændene arbejdsløse.

Dette er ellers et Synspunkt, som man ellers fortrinsvis hører fremsat fra Mændenes Side. Der findes de Mænd, som geraader i et helt hysterisk Raserianfald, naar Talen falder paa de tarvelige Kvinder, som tager Mændenes Arbejde i Stedet for at blive i Hjemmet. Det skulde forbydes ved Lov paastaar de. Man kunde for den Sags Skyld lige saa godt forlange Arbejdsløsheden eller Kapitalismen opløst ved Lov.

Enhver, der ikke er politisk Analfabet, ved, at dem, der er i Besiddelse af den økonomiske Magt, ogsaa besidder den politiske uanset hvilken Regering der faar Lov at administrere. Men lad os blot foretage det Tankeeksperiment, at det ved Lov blev forbudt gifte Kvinder at arbejde. Vilde det saa betyde andet, end at deres Arbejde blev overtaget dels af ugifte Kvinder, dels af Arbejdsdrenge.

Nej, man kan ikke bebrejde de gifte Kvinder, at de gaar paa Arbejde saa længe Mændenes Lønninger er saa skandaløs lave som Tilfældet er.

De fleste ligger paa 53—54 Kr., ja mange endda kun paa nogle og fyrre. Skal en Familie leve for disse Lønninger, er det ensbetydende med den yderste Fattigdom. Det vilde være urimeligt at forlange, at Hustruen ikke maatte hjælpe lidt til for at supplere disse Sultelønninger. Vil man bebrejde nogen det, maa det være de Fagforeninger, der tillader eller rettere sagt tvinger Arbejderne til at arbejde for disse Lønninger eller Almisser maa man vel snarere kalde dem.

Det er egentlig forbavsende, at saakaldte oplyste Arbejdere ikke kræver mere af Livets Goder, end det nødtørftige daglige Brød. Det maa staa sløjt til med deres kulturelle Behov, naar de lader sig nøjes med disse Smuler.

Arbejder-Forfatteren Travens paastaar, at Menneskene er dummere end Okserne. En Trækokse, fortæller han, faar fri et Par Maaneder om Aaret. Det er simpelthen en Nødvendighed, thi føler de sig overanstrengte, lægger de sig ned og intet i Verden faar dem til at rejse sig og slæbe videre.

Menneskene derimod lader sig alt byde. Der findes faktisk ingen Grænser for, hvad de taaler, blot man som sagt giver dem det daglige Brød.

For at komme tilbage til Sagen, hvorledes skal man atter faa Hjemmet rettet op, naar man f. Eks. som jeg har gaaet arbejdsløs i 2 Aar og maaske kommer til at gaa i 2 Aar til, dersom Hustruen ikke maa hjælpe til.

Ja, Hustruen skal have Lov til at gaa paa Arbejde, men hun skal ikke gaa som Løntrykker. Løsenet maa være lige Løn for lige Arbejde. Lige Løn for Mand og Kvinde. Her har Fagforeningerne Pligt at sætte ind.

Aa. S.

En Arbejderhustru Anna H. udtaler sig saaledes:

Det Spørgsmaal Fru T. H. rejser i sit Brev til Chr. C., er nok værd at diskutere, mangt og meget kan siges baade for og imod „gifte Kvinder paa Arbejdspladsen".

Kvindens Ret til Selverhverv kan selvfølgelig ikke bestrides, men overalt, hvor hun paa Arbejdspladsen virker som Løntrykker, bør hun mødes med den samme Foragt, der møder den Mand, der arbejder under Prisen. Samme Ret til samme Kaar og samme Løn som Manden, det maa være Løsningen der.

Ægteskab (Samliv) er jo forsaavidt en privat Sag, men har vi i Aaringer kæmpet for 8 Timers Arbejdsdag, er det naturligvis ikke Meningen, at Kvinderne først skal arbejde 8 Timer paa Arbejdspladsen, for derefter at gaa hjem og fortsætte. Foretrækker hun at beholde sit Erhverv, maa der betales en Husassistent, der ordner Hjemmet og derved har sit Erhverv.

Jeg forstaar og sympatiserer med

Kommunister og Socialdemokrater i Slagsmaal

I „Socialdemokraten" har — Renegaten, Hr. Sperling, den fhv. Syndikalist — som „Arbejderbladet" kalder ham, været ude efter Kommunisterne, fordi der var opstillet en saakaldt uorganiseret Statstjenestemand paa den kommunistiske Liste i Hvidovre. Disse Angreb har i høj Grad ophidset Kommunisterne, der d. 20. Marts søger at bremse Angrebene ved en Artikel, hvori det bl. a. hedder:

„Vi spørger imidlertid nu „Soc.-Dem.", HIPA og Hr. Sperling:

Er det den Slags Ting, der nu ønskes draget frem i den politiske Debat?

I saa Fald har vi visse Ting, vi skal have sagt. Bl. a. ligger vi inde med en Korrespondance angaaende Hr. Fløtkjærs Forhold til organiseret Arbejdskraft.

Vi har ikke villet bruge dette Materiale, fordi Sagen, da andre Instanser indenfor Arbejderbevægelsen tog sig deraf, gik i Orden, men saafremt HIPA og Sperling ønsker det, saa er vi til Tjeneste med en offentlig Redegørelse for denne og et Par andre lignende Sager!

S. u.! Hr. Sperling!"

Trods denne aabenlyse Trusel om at afsløre visse socialdemokratiske Førere, fortsætter „Soc.-Dem." Dagen efter Angrebene paa Kommunisterne, der den 12. Marts svarer:

„Vi kan kun betragte Hr. Sperlings HIPA-Frækheder i Gaar som et Svar paa vor Forespørgsel om, hvorvidt man opfordrede os til at undersøge forskellige Personers Stilling til Spørgsmaalet uorganiseret og underbetalt Arbejdskraft, og Hr. Sperling skal saa faa sin Vilje, men vi haaber rigtignok, at han — naar vi er færdige — ikke har noget at beklage sig over!

Det var ham selv, der vilde!"

Og saa følger et Angreb paa den socialdemokratiske Borgerrepræsentant, Forretningsfører A. Fløtkjær, for at have søgt uorganiseret Kontormedhjælp til 75 Kr. maanedlig — og andre Afsløringer bebudes. — —

Uden at blande os i Realiteterne eller Mangelen paa Realiteter i Afsløringen af henholdsvis Kommunister og Socialdemokrater, skal vi blot paapege den korrumperede politiske Moral, der giver sig tilkende i Truselen om, at hvis I ikke holder op med Afsløringer af vort Parti, saa skal vi fremkomme med Svinestreger, I har begaaet overfor de organiserede Arbejdere.

Thi en hæderlig Arbejderpresse vilde aldrig sjakre om Hemmeligholdelse af skammelige Snigløb mod Arbejdernes Organisationer.

Den Lære, de organiserede Arbejder kan drage af de gensidige Afsløringer, er at holde de faglige Organisationer fri for de parlamentariske Spækjægere, der kun har et Formaal, at udnytte Arbejderne partipolitisk for selv at komme til at sidde paa Flæsket.

„ARBEJDET“
Organ for Fagoppositionens Sammenslutning i Danmark.
Redaktion & Ekspedition:
Blaagaards Plads 21
København N.
Kontortid Hverdage 17-19
Postgiro 236,32

Fru H.s Mistillid til den megen Talen om Vuggestuer og Daghjem. Det er ligesom al anden saakaldt Forsorg, tildels en Misforstaaelse. For den enlige Kvinde, der — af den ene eller anden Grund — selv skal forsorge et Barn eller maaske flere, er Vuggestue og Daghjem paa sin Plads som Hjælp, men er det ikke udenfor al sund Fornuft, at et Ægtepar, hvor baade Mand og Kone har Arbejde, samtidig modtager Hjælp, og har de Ægtepar, hvor Hustruen bliver hjemme og selv passer sine Børn, ikke Grund til at synes, det er uretfærdigt, at de igennem Skatten skal være med til at betale for Pasning af den Selverhvervendes Børn.

Naturligvis ved jeg, at det ofte er Nøden, der driver den gifte Kvinde ind paa Arbejdspladserne, enten fordi Manden er arbejdsløs, eller fordi han forsømmer sine Pligter mod Hjemmet, men noget virkeligt Hjem kan det daarligt blive, naar Mor gaar paa Arbejde og kommer forjaget hjem, for paa Vejen at hente Børnene, lave lidt nemt Mad, saa de kan komme i Seng. De skal jo tidligt op, mon der vokser nogen Fortrolighed mellem Mor og Børn, mon ikke Børnene snarere lære at færdes stille og holde sig paa Afstand af den travle Mor, og kan nogen med Rimelighed forlange samme Økonomi af hende, som af den Mor, der ofrer sin Tid i Hjemmet. Er det ikke forstaaeligt, at hun køber det, der er færdig, eller let at tilberede, uden at regne saa nøje med Prisen, men hvor bliver Fortjenesten saa af. Vælger Kvinden at stifte Hjem og faa Børn, er det dog Meningen, det skal være et Hjem — et lille Samfund i det store, et Sted, hvor kun de to bestemmer, „hvor Skabet skal staa“, hvor man efter Dagens Besvær finder Hvile og dyrker fælles Interesser — eller maaske hver sine — et Fristed, hvor man, om man ønsker det, kan lukke hele den øvrige Verden ude — ja saa bliver det kun, som det skal være, dersom hun ofrer det sin Tid og sin Interesse, forsøger at faa den lille Indtægt til at slaa til. Selv om jeg kender og bøjer mig for den Sandhed, at en stor fælles Madgryde o. s. v. betyder en Besparelse af Tid og Arbejdskraft, er der jo desværre et saa stort Overskud af Arbejdskraft, at der ingen Grund er til at spare paa den. Lad os faa Lov at kæle for Mand og Børns specielle Smag, saa langt Økonomien tillader, mon ikke baade Hjem og Samfund er bedre tjent med, at der ødes en Del Arbejdskraft paa den Maade, end at den ødes af unge Mænd, der vandrer med Hænderne i Lommen langs Gaderne. Saa kender jeg ogsaa den Indvending, at den Kvinde der gaar hjemme, mister Følingen med Klassekampen. Jeg tror det ikke. Ingen har vel i højere Grad end hun „Skoen paa og ved, hvor den trykker“.

Mange Ting maa tages i Betragtning, før tredie Mand (Fagforening eller Loven) blander sig i Sagen. Først, — naar hun er gift Kvinde? Naar hun samlever med en Mand, eller først naar Præst eller Borgmester har sagt Amen? Saa synes jeg, man maa regne med Ægteskabets Usikkerhed. Det, at de opdager, de har taget Fejl, er der saa ikke noget uretfærdigt i, at den Kvinde, der har staaet en Læretid (med en lille Løn) igennem, og er naaet til en god Eksistens, skal tvinges til at give Afkald paa den, for maaske kort efter at være uden Hjem og uden Arbejde. Der er det, jeg synes, hun maa have Lov at sætte en Stedfortræder i sit Hjem. Saa er der hende, der har været uheldig, hvor Manden forsømmer Hjemmet. Personlig vil jeg mene hun og Børnene er bedst tjent med, at Ægteskabet ophæves, saa er hun enlig med et eller flere Børn og bør kunde nyde godt af den Hjælp, der nu ydes i Flæng til baade gifte og ugifte i Vuggestue og Daghjem. Saa er der Mandens Arbejdsløshed. Ja, er Forholdene eller Ægteparrets Indstilling saadan, at det bliver Kvinden, der gaar ud paa Arbejdspladsen og dermed bliver Forsørger, kommer det naturligvis ikke Trediemand ved, men den kommunale Hjælp burde saa falde bort, men det forudsætter, at Kvinden kan gaa ud paa Arbejdspladsen og oppebære en Løn, der er tilstrækkelig til at opretholde Hjemmet. Jeg tror, vi var Problemets Løsning nærmere, den Dag Fagforeningerne holder op med at organisere Mænd og Kvinder i hver sin Baas, og organisere ud fra det Princip, at alle, der beskæftiges ved samme Arbejde, staar sammen om, samme Arbejdsforhold og samme Løn. Antagelig vil det bringe en Del — ogsaa ugifte — Kvinder ud fra Fabrikker og Værksteder, men jeg ser ingen Uretfærdighed i det, der er nu engang Forskel paa Mands og Kvindes Fysik, og da der som Regel næppe kan være Tale om Interessearbejde, er der nok ingen Skade sket ved, at hun tvinges til at tage et Arbejde, der bedre svarer til hendes Fysik, og som Regel er sundere baade af Hensyn til hende selv og til den kommende Slægt. Maaske er det ogsaa Vejen til at skabe større Interesse om decideret kvindeligt Arbejdes bedre Organisation, specielt kortere Arbejdstid.

Anna H.

— — —

Vi kommer tilbage til Spørgsmaalet i næste Nummer.

Red.

Anklagemyndighedernes oprørende Fremgangsmaade mod Lægerne

De mest moralsk defekte Individer blandt Lægernes Kunder udsorteres og bruges som Vidner mod dem

Justitsminister Steinckes „Redegørelse“ afslører Gemenheden som Aarsag til Omslaget i Nævningernes Afgørelse

Det kan ikke nægtes, at det har forbavset store Dele af den frisindede Offentlighed, hvorfor Nævningene pludselig er slaaet om fra gentagne Gange uvægerlig ikke blot at have frikendt Lægerne, men ogsaa deciderede Kvaksalvere i de saakaldte Fosterdrabssager og til pludselig at dømme Lægerne selv som for Dr. Leunbachs Vedkommende i en enkelt „Indikationsforseelse“.

De grædende ulykkelige Kvinder, der bliver smilende Vidner, som frejdigt erklærer, at det hele for dem var et Fornøjelsesspørgsmaal og en Forretning for Lægerne!

Men har Nævningernes Omslag forbavset den frisindede Offentlighed, saa er der et andet Forhold, der i endnu højere Grad har fremkaldt den dybeste Forundring hos os, der i Aarevis har beskæftiget os med Seksualproblemet.

Der er ikke en af os, der er gaaet Ram forbi. Vi har alle i vore Stuer siddet overfor gravide Kvinder, der i dybeste Fortvivlelse og Graad har tigget og bedt os om, „at *hjælpe dem*“.

Vi har maattet høre den dybeste opgivende Fortvivlelse overfor en forestaaende Fødsels Virkninger for dem og det ulykkelige Væsen, de skulde give Liv.

Nedskriveren af disse Linjer kan bevidne, at i Aarene efter 1911, da jeg havde udgivet Bogen „*Arbejderne og Børneflokken*“ har haft de sværeste Dage i mit Liv i Fristelse og indre Kamp.

I fuldkommen Blindhed for min Opgave: *seksuel forebyggende Oplysning*, blev jeg i disse Aar opsøgt af Hundreder gravide Kvinder, der ofte i fuldkommen hysterisk Sindsuligevægt overfor deres egen Tilstand kastede sig ned paa Gulvet, omklamrede mine Ben og tilbød mig Penge — alt — *deres „Krop“* — blot — *jeg vilde hjælpe dem!*

Vi almindelige Arbejdere og Mennesker, der har været udsat for dette mægtige sjælelige Pres uden at kunde falde for Fristelsen til at hjælpe, vi forstaar, hvad Lægerne, f. Eks. Manden, Mennesket og Lægen Dr. Leunbach har været udsat for gennem Aarene.

Men derfor maatte det ogsaa ramme os paa det dybeste, naar vi, som f. Eks. under den sidste store Retssag i København mod Lægerne Fru Reinhardt, Philipson og Leunbach, saa disse kvindelige Vidner møde frem og næsten kynisk forklare, at deres Fortvivlelse overfor Lægerne havde været Komediespil og at for Lægerne havde det bare været „Forretning!“

Vi kunde ikke fatte dette Omslag hos disse Kvinder. Hvad laa bag denne ændrede Optræden, denne fuldstændige Forvandling af deres Opfattelse af Motiverne.

At det var dem, der havde henvendt sig til Lægerne, at det var dem, der havde opfordret Lægerne til Overtrædelse af Loven, at de var Anstifterne, — derom kunde ingen Tvivl være!

Men nu stod de som Anklagemyndighedernes Redskaber i Forfølgelsen af Lægerne for den Lovovertrædelse, de selv havde anstiftet!

Ved Løfte om Straffrihed udsorteres de mest defekte Individer som Anklagemyndighedernes Redskaber.

Staaende overfor denne Kendsgerning spurgte man uvilkaarlig om Mennesker, i dette Tilfælde Kvinderne, i Almindelighed var sunket ned i dette Dyb af moralsk Usselhed, at de for at redde sig selv udleverede de Mennesker, der havde hjulpet dem i en Situation, hvor de var i Nød indtil Fortvivlelse.

Vi kan i Dag sige, at saaledes er det ikke.

Ved at tale med flere af de Kvinder, der har været i Politiforhør ved Forundersøgelsen, kan vi konstatere, at alle de, der havde moralsk Mod til at fastholde Sandheden, at det var dem, der i deres Nød havde bedt Lægerne om at hjælpe dem, og at Lægerne uden Hensyn til Honoraret af Medlidenhed havde hjulpet dem, *uvægerligt er kasserede som Vidner!*

Kun de defekte Individer blandt de hjulpne Kvinder, der for at tækkes Anklagemyndighederne har givet en Fremstilling af Motivforholdet, der passede disse, er *brugt* som Vidner mod Lægerne!

Vi kan allerede heraf fastslaa, at disse Retssager ikke er Udtryk for en retfærdig Vilje hos Anklagemyndighederne for at skaffe Loven respekteret og overholdt, thi saa vilde der ogsaa blive rejst Tiltale mod alle de implicerede Kvinder.

Nej, der er her kun Tale om ensidig Forfølgelse, hvor man bruger den ene lige saa skyldige Part af Lovovertrædere til ensidigt at ramme den anden Part med.

Er Anklagemyndighedernes Optræden i Diktaturstaterne mere anløbet defekt end den, vi har været Vidne til i disse Sager her i Landet?

Hr. Steinckes Redegørelse afslører en endnu mere partisk Gemenhed hos Anklagemyndighederne.

Det er ganske givet, at ganske almindelige Nævninge maa falde som Ofre for dette Optog af udsorterede Vidner, der marcherer op i Retssalen og næsten enstemmigt „bekræfter“, at de *ikke* befandt sig i Fortvivlelse, men at Motivet for deres Vedkommende var Ulyst til Moderskabet, for at komme ud til Fornøjelser, og at de nærmest betragtede sig som Ofre for Lægernes Pengegriskhed!

Men i Læge Gundtoft-Sagen er Anklagemyndighederne gaaet et Skridt videre i denne Taktik for at paavirke Vidnerne.

Her har de fundet et Par Vidner blandt de hjulpne Kvinder, der ikke skammede sig for at fremstille sig selv som „Ofre“ for Lægens „Tilbøjeligheder“, og endda indgaaende skildre dette intime Samlejeforhold bl. a. paa Skrivebordet o. s. v.

Disse Intimitets-Detaljer som ordentlige Mennesker overhovedet ikke nævner, hvor der ikke er Tale om forbryderisk Voldtægt, afslører ikke blot Karakteren hos de „Damer“, som jo ganske frivilligt har henvendt sig til Lægen om Hjælp, og lige saa frivilligt har hengivet sig i deres fælles Fornøjelser med Lægen, — forudsat at der er et eneste sandt Ord i hele deres svinske Skildring, — men det afslører sandelig ogsaa Karakteren af den moralske Uredelighed hos de Anklagemyndigheder, der benytter disse Historier.

Anklagemyndighederne vidste paa Forhaand, at disse „Vidnesbyrd“ ikke kunde bruges som holdbart Grundlag for retslig Paatale, ikke blot fordi de overfor Gundtofts Benægtelse juridisk vilde falde, men ogsaa fordi de offentligt maatte vække en Storm af Afsky og Harme, naar *Forsvaret* fik Anledning til at afsløre Anklagemyndighedernes fordømmelige Adfærd.

Men saa kunde disse afskyelige, lige saa ubeviselige som svinske, Sladderhistorier bruges til noget andet.

De kunde bruges i *lukkede* Forhør til at paavirke Nævningene med, — og *det var det, de blev brugt eller rettere misbrugt til!*

Uden at Offentligheden aner noget derom, — bag lukkede Døre, — møder saa de gennem ca. 1½ Aars Politiundersøgelser udsorterede Vidner frem, bl. a. Hr. Steinckes Frk. A., og fortæller svinske Intimitetshistorier om Lægen i Forbindelse med Fosterfordrivelsesaffærerne. Men læg Mærke til kun de Affærer, hvor Kvinden, som Lægen har hjulpet, vil sige noget ufordelagtigt om ham.

Ved denne fordømmelige Taktik fremstilles den anklagede Læge for Nævningene som et *pengegrisk, seksuelt Svin,* der har udbyttet de stakkels Kvinder som Ofre baade i den ene og anden Henseende. Og Nævningerne dømmer ham saa strengt, som de kan paa Grund af de Vidnesbyrd, der er fremsagt.

Og da Offentligheden, der ikke har været underkastet denne ensidige og vel tilrettelagte Paavirkningsproces som Nævningene, reagerer mod den strenge Dom, træder Hr. Steincke i Funktion med Redegørelsen, der „afslører“ — ikke Læge Gundtoft — *men Anklagemyndighederne,* hvis politisk ansvarlige Repræsentant han er!

Hr. Steincke bærer Ansvaret og bør forsvinde.

Vi staar i denne Sag atter overfor det dybt nedslaaende, at trods alle udstedte moderne Retsforfatninger og Love, saa betragter Anklagemyndighederne sig bestandig som en Part — *en partisk Part* — i Forhold til Lovovertrædelserne.

De har endnu ikke opfattet, at deres Opgave er at søge Sandheden — og *kun denne* — *klarlagt.* Og at de skal behandle i strengeste Retfærdighed *alle lige for Loven* i Skyld og i Ansvar.

Hr. Steinckes Redegørelse har afsløret, at Anklagemyndighederne i disse Sager undlader at anklage endog den opfordrende Del af Lovovertræderne, for at bruge de mest „tjenlige“ af dem som Bevismateriale og deres slimede Historier til at *ramme den anden Part, de frisindede Læger.*

Hvis ikke Demokrati, Sandhed og Retfærdighed i vor Retspleje er hule Løgne, saa bør Hr. Steincke der bærer Ansvaret for Anklagemyndighedernes Optræden i disse Sager omgaaende forsvinde som Justitsminister.

Han vilde utvivlsomt passe bedre i Nazitysklands politiske Justitsdepartement.

C. C.

Bliv Abonnent paa „Arbejdet“ i April Kvartal

Men bliv det i Dag!

Indsend 1.50 Kr. paa Postgiro Nr. 236.32 eller indsend Beløbet i Frimærker med tydelig Navn og Adresse til Bladets Ekspedition, Blaagaards Plads 21. Kbhvn N.

BRDR. THØGERSEN'S BOGTRYKKERI
Vesterbrogade 27 B
C. 5023
Moderne Tryksager - Billige Priser

„Krystal“ Mineralvand
Tilkendt Guldmedalje i København
Bemærk Garantien paa Etiketterne.
Anvender kun lovligt foreskrevne Flasker med Navnet „Krystal“ i Flaske og Prop. — Salg til Private.
Billige Priser.
Godthaabsvej 239. Telf. C. 6355

Den faglige Situation

Et Paaskeforlig

Nogen Afklaring af den faglige Situation foreligger endnu ikke, da disse Linier skrives, men alt tegner til, at Forligsmanden maaske Lørdag stiller et samlet Forligsforslag for alle de af Situationen berørte Fag.

I saa Tilfælde bliver de til Lørdag givne Strejkevarsler udsat, vel som sædvanlig i 8 Dage, til Afstemningerne har fundet Sted.

Da de af Arbejderne stillede Krav ingen større Betydning har, er der al Udsigt til, at Forligsmanden i Aar frier Hr. Stauning for at sætte den tvunge Voldgift i Virksomhed.

Men vi faar se.

Til den revolutionære Ungdom i hele Verden

En Redegørelse og en Opfordring fra Eksekutivkomiteen for „Det internationale Bureau for revolutionære Ungdomsorganisationer.“

Paa ottende Maaned kæmper det spanske Proletariat heltemodig mod de spanske Kapitalister og Storgodsejere, mod Kirken, Fascisterne og deres internationale Medhjælpere.

Den 19. Juli forhindrede de spanske Arbejdere og Bønder Militærkuppet i saa godt som hele Spanien. Uden Vaaben betvang deres Vilje til Frihed og social Revolution, med beundringsværdig Offervillighed, Kanoner og Maskingeværer. Ofrene var mange og uendeligt meget Blod maatte flyde inden det lykkedes Bønderne at besætte Jorden og Arbejderne Fabrikkerne. Siden den 19. Juli vajer den røde Fane, Revolutionens Fane, over de vigtigste og mest betydningsfulde Omraader i Spanien. Mod Francos fascistiske Bander staar vor Arbejder- og Bondemilits sammen med en lille Del revolutionære Kræfter.

Hitler- og Mussolini-Regeringerne har været med til at forberede det Kup, der havde til Formaal at gøre det spanske Folk til Slaver af Fascismen, og som førte til Borgerkrigen.

Fra de første Dage har de fascistiske Stater leveret Vaaben til deres Vasal: Franco. Gennem den Understøttelse har det været mulig for de Reaktionære at forbedre deres Stillinger og mod vor Modstand at erobre en Del af vore Positioner.

Paa samme Tid som Franco modtog Vaaben fra Udlandet vægrede Frankrigs og Englands demokratiske Regeringer sig for at understøtte den legale spanske Regering med Vaabenleverancer. Frankrigs Folkefrontsregering, som ledes af Reformisten Blum, begik den Brøde at foreslaa og gennemføre — Ikkeindblandingspolitikken — i international Maalestok. Det indeholder i sig selv et Forræderi mod den spanske Revolution og mod den spanske Arbejderklasse.

Kammerater! „Ikkeindblandingen“ bestaar deri, at Tyskland og Italien bombarderer spanske Byer, i hvilke Tusinder af unge Arbejdere forbløder, eftersom de ikke har Lejlighed til at forsvare deres Frihed og deres Revolution med Kanoner, men derimod maa forsvare den med deres Liv.

Tænk paa Irun og San Sebastian! Indtil det sidste Skud forsvarede vore Kammerater sig. Siden faldt Irun og San Sebastian i Franco's Hænder af den Grund, at nødvendige Vaabenrecurser blev beslaglagt af den franske Folkefrontsregering, i hvilken der sidder Socialister, og som Regering tolereres af Kominternfolket i Frankrig.

Kammerater! Det forundrer os ikke Spor, at det franske og engelske Bourgeoisi og deres Lakajer vægrer sig imod at understøtte det spanske Proletariat. Men vi er oprørte over at store internationale Arbejderorganisationer følger den samme forræderiske Politik.

Selv Sovjet-Unionen lod en lang Tid den legale spanske Regering i Stikken og sluttede sig til den af de imperialistiske Stater foreslaaede Politik. — Sovjet-Unionen yder nu Støtte, som vi erkender og hilser med Tilfredshed. Hjælpen er imidlertid givet under saadanne Betingelser, at Sovjet vil sikre sig Kontrol over Revolutionens videre Udvikling.

Det spanske Folk er dueligt nok til selv at bestemme over Fortsættelsen, og den spanske Arbejderklasse lader sig paa ingen Made afholde fra at føre Revolutionen til Sejr.

De revolutionære Ungdomsorganisationer, i hele Verden maa gaa forrest i Kampen mod „Ikkeindblandingspolitikken“.

Kammerater! Tving Arbejderungdomsorganisationerne og hele den internationale Arbejderbevægelse, Partier, Fagforeninger, Sport- og Kulturorganisationer til effektiv Hjælp for Spaniens kæmpende Folk. Penge- og Levnedsmiddelindsamlinger er gode. Men i Krigen bruges ogsaa Vaaben og Ammunition. Derfor ser Parolen for den revolutionære Ungdom saaledes ud:

„Vaaben og Ammunition til det spanske Proletariat.“

Kammerater! Man fortæller os, at Kampen gælder Demokrati og Republik. Dette er Forræderi mod vor Klasse og mod den spanske Revolution.

I Virkeligheden har Bønderne begyndt at opbygge Jordbrugskollektiver. Fabrikkerne og Produktionsmidlerne kontrolleres og forvaltes i Katalonien gennem Fagforeningerne, af Arbejderne. Hele det økonomiske Liv omskabes alt mere efter socialistiske Retningslinier. Paa Borgerkrigens Fronter kæmper den bevæbnede Arbejder- og Bondemilits.

Propagandisterne for Republikken vil hæmme Revolutionen og genindføre den gamle Samfundsform. De fordrer en Armé, der ledes af professionelle Militærer. De fordrer Ophævelsen af Arbejderkontrollen med den offentlige Ordning og Produktionen. De fordrer en „stærk“ Regering, der støtter sig paa den borgerlige Stats Magtorganer, paa Retsvæsenet, Politiet og Militæret. Det „forenede socialistiske Parti“ (som er sammensat af det tidligere socialdemokratiske og det tidligere kommunistiske Parti, samt to smaaborgerlige republikanske Partier), Republikanerne og Reaktionen i sin Helhed truer Revolutionen. Først slaa Reaktionen, derefter gaa til social Omvæltning, det er hvad den „forenede socialistiske Ungdom“ fordrer.

„Den socialistiske Ungdom“ er en Sammensætning af det tidligere kommunistiske og socialdemokratiske Ungdomsforbund og er i Dag tilsluttet den kommunistiske Ungdomsinternationale. Den forenede Ungdom kæmper for Demokrati og Republik og forsøger at skabe en „Ungdomsfront“, som omfatter alle antifascistiske Retninger. De belyver den

proletariske Revolution og forfølger de revolutionære Arbejdere og deres Organisationer. „Ungdomsfronten" er et kontrarevolutionært Middel til at hæmme de revolutionære Kræfter og overgive Ledelsen af Ungdommen til Republikanerne.

Der findes ingen „Ungdomsfront", derimod en borgerlig og proletarisk Ungdom, som er adskilt af forskellige Klasseinteresser. For den proletariske Ungdom i Fabrikkerne og Værkstederne findes kun en Opgave, som denne Ungdom har forsøgt at løse siden Julidagene. **Sejr over Fascisterne og Gennemførelsen af Revolutionen.** „Ungdomsfronten" betyder Tilsidesættelsen af egne proletariske Ungdomsorganisationer. I Arbejderungdommens Befrielseskamp er de egne proletariske Ungdomsorganisationer uerstattelige. I Revolutionen har de virkelige kommunistiske Ungdomsorganisationer afgørende Opgaver at opfylde. Det er deres Opgave at drage den revolutionære Ungdom til Partiet, og forberede den til de Opgaver som Revolutionen stiller den overfor.

Der har været holdt en Solidaritetskongres for Folkefrontsungdommen i Paris. Den saakaldte Folkefrontsungdom repræsenteredes der af tilbagestaaende Folkelag. Fra Spanien var Republikanerne, Reformisterne og Opportunisterne repræsenterede. Disse er Fjender til Revolutionen. Den anarkistiske Ungdom havde en Repræsentant paa Kongressen som Observator. Den anarkistiske Ungdom tilhører ikke Folkefrontsungdommen.

Dem, som førte Kampen paa Barrikaderne den 19. Juli, var frem for alt C. N. T. og Juventud Libertarias (den anarkistiske Ungdom), P. O. U. M. (Arbejderpartiet for marxistisk Enhed) og Juventud Communista Iberica (det iberiske uafhænigige kommunistiske Ungdomsforbund).

Dette er de rette Revolutionære! Dem er den internationale revolutionære Arbejderungdom sin Solidaritet skyldig. J. C. I. fører Kampen for den revolutionære Ungdoms Enhed. Men ingen Enhed hvor Maalet tilsidesættes, derimod en revolutionær Aktionsenhed for al Arbejderungdom.

I Stedet for „Ungdomsfront" — den revolutionære Ungdoms Aktionsenhed. J. C. I. kæmper sammen med P. O. U. M. for Højnelsen af den revolutionære Slagkraft og for Revolutionens Fortsættelse indtil den afgørende Sejr. Kun Samlingen af Arbejderklassens og Bøndernes revolutionære Energi muliggør Sejren. Kampen mod Fascisterne ved Fronten, og Kampen mod Kapitalisterne bag Fronten er den samme Kamp. Fascismen besejres under den Forudsætning, at dens Grundvold: Kapitalismen, likvideres bag Fronten.

Den spanske Kamp er en Forpostfægtning mellem Fascisme og Socialisme, og har som saadan Betydning for hele Verden.

Kammerater! Hver Mand af jer og hver Organisation maa tage Stilling. Paa den ene Side staar Bourgeoisiet, fascistisk eller demokratisk med sit reformistiske Paahæng, paa den anden Side staar den revolutionære Del af Arbejder- og Bondemasserne. De tvetungede og ubeslutsomme Pacifister, Demokrater og Opportunister gør sig selv til Fascisternes Medhjælpere. Man beskylder J. C. I. for at være Fjende af Sovjet.

J. C. I. og den revolutionære socialistiske Ungdom lader sig ikke berøve Retten til marxistisk Kritik af Sovjet Unionen. Netop derved at vi kæmper for Revolutionens Sejr i Spanien er vi de trofaste Bundsforvante til de russiske Arbejdere og Bønder og dermed til Sovjet Unionen.

De uafhængige socialistiske revolutionære Ungdomsorganisationer,

SILKEBORG

Udmaalingen af Øjnene er GRATIS.

LAURS. BAK,
SØNDERGADE 9

som staar samlede i det internationale Bureau for revolutionære socialistiske Ungdomsorganisationer kæmper sammen med Juventud Communista Iberica.

For at kunne understøtte vore spanske Kammerater fuldt og helt, har vi forlagt vort internationale Bureau til Revolutionens Centrum: Barcelona. De til Bureauet tilsluttede uafhængige Ungdomsorganisationer i Spanien, Sverige, England, Holland, Danmark, Rumænien, Tyskland og Italien, samt Organisationer i Lande, som ikke er tilsluttet Bureauet: Amerika, Frankrig, Schweiz, Østrig, Belgien, Mexiko og i en hel Række andre Lande, understøtter den Kamp, der føres af J. C. I.

Kammerater! Erkend, at vi maa sammenfatte alle revolutionære Kræfter til Understøttelse af den spanske Revolution. Revolutionen, der kommer til at blive Udgangspunktet for revolutionære Kampe i mange andre Lande.

De gamle Arbejderpartier og deres Ungdomsorganisationer er blevet vege og ubeslutsomme. De har endvidere vist, at de er uduelige til at lede Arbejderklassens Befrielseskamp.

Det gælder om at samle Kræfterne for at understøtte Revolutionen i Spanien. De virkelige Repræsentanter for den proletariske Internationalisme maa forstaa den fælles Grundlinie for Kampen i de forskellige Lande. Kammerater i de fascistiske Lande! Franco's Nederlag er et Nederlag for Hitler og Mussolini. Styrk den illegale Kamp mod det fascistiske Diktatur. Følg de Eksempler, som jeres Kammerater har givet. Ofr Sabotage i Vaabenfabrikkerne, i Transportvæsenet og i Armeen.

Kammerater i de demokratiske Lande. Sæt en kraftig Afsløringskampagne i Gang mod „Ikkeindblandingspolitikken". Saboter med alle Midler Leverancer til Franco. Lær den spanske Revolution at kende og afslør Ungdomsfrontens kontrarevolutionære Propaganda. Understøt Spaniens revolutionære Ungdom. Unge Kammerater i Juventud Libertarias. Vi hilser jer Revolutionens kamperfarne og kampberedte Kammerater. I — de beslutsomme Forsvarere af Revolutionen. Vort Fællesskab kan ikke opløses og maa føre til Sejr.

Kammerater i Juventud Communista Iberica. I er Revolutionens Bannerbærere. Fortsæt Eders Kamp. Jeres Sejr bliver Signalet til vor Kamp og Sejr.

I er Arbejderungdommens Forbillede, hele Verdens Arbejderungdommens Forbillede. Led ind til Afslutningen den sociale Revolution, saadan som I har begyndt. Kammerater i Spanien! Den internationale Arbejderungdom beundrer jeres heroiske Kamp og jeres Ofre. Vi maner jer til at fortsætte, indtil I har sejret paa alle Fronter. Kammerater ved Fronten og i Fabrikkerne: Vær vaagne og beslutsomme. Der findes mange Fjender, lad dem ikke i Fred forend de er tilintetgjort.

For den revolutionære socialistiske Ungdoms Enhed i Spanien og i hele Verden.

Leve Spaniens Arbejder- og Bondeungdom, som kæmper for Revolutionen.

Barcelona, d. 10. Jan. 1937.

Exekutivkomitéen for det Internationale Bureau for revolutionære Ungdomsorganisationer.

Et Ord

fra „en gammel Bøste"

Vi har modtaget følgende:

Som en gammel opslidt „Bøste", der i sin Tid sammen med Lyngsie var med at stifte den første Arbejdsmands Fagforening her i København, kunde jeg nok lide at faa og vide, om Arbejdsmændenes Fagf., der nu er blevet et meget stort Landsforbund, om de ikke kunde tænke sig at betale den Bøde, Chr. Christensen er idømt. Han er dog selv Medlem af dette Forbund, og de Sager, han har paatalt over i Jylland, er da ogsaa for dette Forbunds Medlemmer.

Men det er vel galt med Partipolitiken? Da vi Arbejdsfolk stiftede vor første Fagforening, var den s'gu' ikke et **partipolitisk Pattebarn!** Men jo større de bliver, jo flottere Kontorer og federe Kontormøbler, men mere og mere slap i Haserne overfor Kapitalisterne!

Her er nu 50 Øre fra Smeden og 50 Øre fra „den gamle Bøste". Vi er „to gamle Drenge", der har Selvdisciplin nok til at støtte dem, der taler vor Sag.

En gammel „Jernbanebøste".

— — —

Vi takker og tænker paa Enkens Skærv. Red.

gørelse.

Et Par af Anbefalerne havde ligestaaet og rost hinanden for **Smidighed**, men de var altsaa alligevel for stive i Ryggen til det „**Kraftspring**".

Vi forstaar Medlemmerne. Mange af dem har ikke den halve Aarsindkomst, som deres Fagforeningsfunktionærer har, saa de har nok ment, at mere Ulighed i Livsvilkaar ikke var nødvendig forelobigt.

Det er sjældent, at Arbejderne reflekterer saa fornuftigt, naar det drejer sig om deres lønnede Tillidsmænd.

Jord og Beton

En Lønforhøjelse der blev forkastet

Paa Jord- og Betonarbejdernes Generalforsamling sidste Søndag paa Enghavevej var der bl. a. indleveret Forslag om Lønforhøjelse til Funktionærerne. Der var stillet et Par Forslag, men efter lidt Forhandling mellem Forslagsstillerne enedes man om det mest „beskedne" paa 10 pCt. Forhøjelse.

Efter at de faa „kommunister" havde faaet en Mand ved „Truget", var der jo ingen Protest fra den Side. Tværtimod, saa blev det [illegible] og beskedne Forslag og [illegible] anbefalet fra den Kant.

Det var i det hele [illegible] der talte [illegible] Forslag [illegible] Anbefalinger [illegible] fra Talerstolen.

Det var [illegible] Overraskelse [illegible] Afstemningen [illegible] Medlemmerne [illegible] 900 tilstede [illegible] forkastede Forslaget med overvældende Majoritet!

De [illegible] „lange i Ansigterne" overfor den stumme, men meget talende Af-

FORSKELLIGT

„Kramboden" Nora 377
køber Brød - Flasker - Klude - Metaller til højeste Dagspris.
Brugte Møbler købes, sælges, byttes
Todesgade 5 de røde Skilte.

Amagers billigste Urmager!
Amg 8630—Glas 50 Ø - Fjedre 2 Kr.
Torvegade 56 og Højdevej 11.

„Cafe TODE"
Todesgade 6
Pølsekro & Billard

Ottomaner, Madrasser, Divaner til Private for Nettopris. Spar 6—21 Kr. Værkstedet, Griffenfeldtsg. 26.

Husum Møllekro
Carl Olsen. Bella 14
Frederikssundsvej 350.
Familiehave Keglebane

Kvindeligt Arbejderforb.

Fortsat fra Side 1

da Andersen og hendes selvbestaltede Dirigent tiltvang sig Ordet til Beretningen og paatalte, at der ikke var ryddet op til Bunds.

Det blev fra Talerstolen tilmod sagt at Alvilda Andersen fremført *at hun tidligere havde dækket et Underskud for Johanne Jensen paa 16.000 Kr.*, og naar hun ikke allerede den Gang skred ind mod Bedragersken og fik hende afsløret, men tværtimod lod hende fortsætte med Adgang til nye Bedragerier, som hun jo ogsaa til Fulde har benyttet sig af, saa kunde Alvilda Andersen ikke fralægge sig Medansvar i det der var sket.

De fleste vil vel nok synes, at det rette Sted for Alvilda Andersen til at udtale sig om disse Ting var paa Fagforeningens Generalforsamling. Ansigt til Ansigt med de Kvinder, hvis Forhold hun har paataget sig og bliver betalt for at varetage. Det gjorde hun imidlertid ikke, hun var tavs. Men intet Svar kan jo ogsaa være et Svar. Siger man ikke, at den der tier, samtykker!

Efter Beretningen gik man over til Valg, hvor, som tidligere meddelt, Alvilda Andersen fik sin Kandidat valgt til Formand med ringe Majoritet. En lige stiftet uafhængig Oppositionsgruppe fik stor Majoritet ved Valget af Sekretær.

Alle Fagforeningsinteresserede Arbejdere vil med Interesse følge den videre Udvikling af Kvindeligt Arbejderforbunds Afd. 1 og haabe at Medlemmerne med Energi og Forstaaelse vil samles om deres Fagforening og lægge deres fælles Kræfter i at faa renset ud hvad der endnu er tilbage af Korruption og Misbrug, og faa deres Organisation gjort til en virkelig Fagforening, der kan bruges i Kampen mod Arbejdskøberne til Forbedring af de Livsvilkaar, de arbejdende Kvinder nu maa leve under.

ALLE MODERNE RADIOAPPARATER
sælges paa Ratebetaling. Deres gl. Radio eller Grammofon tages i Bytte.
»Kramolin«, Rosenvængets Allé 8.
Øbro 6016. Øbro 6316.

Justitsminister Steincke

Fortsat fra Side 2.

disse for Offentligheden under Retssagen skjulte Oplysninger.

3. At Lægen har bestridt deres Rigtighed i de lukkede Forhør.

4. At Tiltalte og hans Forsvarer derved ikke i de offentlige Retsforhandlinger er givet Lejlighed til at forsvare sig overfor disse juridisk set tvivlsomme og for Offentligheden indtil da skjulte Beskyldninger!

Naar Justitsministeren under disse Omstændigheder, efter at Retssagen er sluttet og Lægen er dømt, i en offentlig Redegørelse fremsætter disse for den Dømte skadelige og ærerørige Beskyldninger, saa er det hævet over enhver Diskussion, at Justitsministeren ikke blot har gjort sig skyldig i en moralsk forkastelig Handling ved *„at slaa paa værgeløs Mand"*, men at han samtidig paa afgørende Maade har handlet i Strid med Retsplejeloven, ikke blot dens Bogstav og Paragrafer, men ogsaa mod dens Principper om Retsbeskyttelse.

Vi kan her henholde os til, hvad *Professor, Docent i Retsvidenskab ved Københavns Universitet, Hr. Stephan Hurwitz* skriver om Hr. Steinckes Optræden i denne Sag. Han skriver bl. a.:

at Justitsministeren har handlet i Strid med det vigtige Retsplejeprincip, at hvad der skal komme en Sigtet til Skade maa fremføres imod ham *under Sagen paa en saadan Maade*, at han og hans Forsvarer har *fuld Adgang* til at imødegaa, *hvad der lægges ham til Last.*

Overfor Hr. Steinckes Forsøg paa at forsvare sig overfor Hr. Hurwitz Anklage imod ham, giver denne følgende rammende Svar:

Hvad jeg har søgt at værne om er tværtimod noget meget centralt og meget vigtigt i den danske og enhver demokratisk Lovgivning de i Retsplejeloven indeholdte *Garantier mod, at den enkelte Borger udsættes for Overgreb fra Statsmagtens Side.* Det afgørende er her ikke, hvorledes man bedømmer Læge Gundtofts Person, eller de strafbare Handlinger han er dømt for. Afgørende er det principielle Synspunkt, der rækker langt ud over denne Sag, at det gaar ikke an, at Justitsministeren for at forsvare en Strafudmaaling gennem Erklæringer til Pressen stempler en Mand som skyldig i strafbare Forhold, for hvilke man har frafaldet at gennemføre en Straffeforfølgning og som end ikke under Domsforhandlingen har været fremdraget i Anklagemyndighedens Procedure med Henblik paa Straffens Fastsættelse.

Naar man forstaar, hvad Retsplejelovens Garantier for en upartisk og uafhængig Retspleje ved Domstolene betyder og ved, hvor let de kan forodes, naar de ikke holdes i Live af en kraftig Retsfølelse, maa det være magtpaaliggende at forhindre, at det at Justitsministeren i Gundtoft-Sagen givne Eksempel danner Skole.

Stephan Hurwitz.

Kun en grundløs Undskyldning som Forsvar for denne uhørte Optræden.

Overfor denne vægtige Anklage har Hr. Steincke kun den Undskyldning, at der her forelaa saa alvorlige Forhold, at han som Justitsminister havde Ret til at bryde Lovens Forbud mod Offentliggørelse af hvad der fremkommer i de lukkede Forhør o. s. v.

Vi maa ikke alene her holde med Hr. *Professor Hurwitz*, naar denne offentlig bestrider, at der her forelaa Grunde af en saa alvorlig Karakter, at de berettigede Justitsministeren til at bryde Loven, men vi maa hævde, at der positivt slet ikke forelaa en saadan Grund med Rod i det offentlige Samfunds Interesser.

Den eneste Grund, der forelaa, var Hr. Stinckes egen personlige reaktionære Indstilling i det seksuelle Spørgsmaal, der i Forbindelse med hans bekendte personlige Anmasselse, der fik ham til at glemme Lovens Beskyttelse af Borgernes Retssikkerhed, for gennem offentlig Tilsvining af Læge Gundtofts Person at ramme den Folkeopinion, der har rejst sig mod den seksuelle Reaktion!

Her er den eneste faktiske eksisterende Grund for Justitsministerens Optræden, og havde det ikke netop været Justitsministeren, men f. Eks. en reaktionær Redaktør, der ud fra samme Grunde havde optraadt saaledes, saa var Belønningen blevet en ordentlig Omgang Fængsel, — hvad han ærlig og redelig ogsaa havde fortjent!

Kun fordi Lovbryderen i dette Tilfælde er Justitsminister, slipper han for *en retfærdig Afklapsning!*

Dette er hvad den offentlige Retsbevidsthed mener om Hr. Steincke i Dag.

Dette forklarer fuldt ud, hvorfor de to Regeringspartiers Medlemmer ikke ønskede at give ham en officiel Godkendelse ved Afslutningen af Folketingsdebatten for hans Optræden.

Der har den saakaldte demokratiske Regerings Justitsminister anbragt sig selv.

Væk med Reaktionens Redskab.

Ingen, der har den mindste Agtelse for Retsplejelovens Beskyttelse af den enkelte Borgers Retssikkerhed, vil mere tage Hr. Steincke i positivt Forsvar.

Kravet om Hr. Steinckes Fjernelse fra Justitsministerposten bør ikke hvile, men forstærkes til han forsvinder!

Og for alle os, der vil Kvindens seksuelle Frihed, for os, der vil sand og oprigtig Oplysning paa det seksuelle Omraade, for Menneskenes Frihed og Livslykke, vi bør ikke hvile, før denne reaktionære Fjende er fjernet af dansk offentlig Liv.

Syndikalismen

Fortsat fra Side 2.

For Udbytningen af al anden menneskelig Arbejdskraft er Kapitalens Kollektivisering sket gennem *Aktieselskabet, Kartellet, Ringen og Trusten.*

Formaalet med denne Kollektivisering af Kapitalen har bestandig været, at ophæve den frie Konkurrence og indføre for hver mægtig Kapitalorganisation at koncentrere Herredømmet over Produktionen i en bestemt Branche og derved øge Muligheden for endnu større Udplyndring af det produktive Arbejde.

Uden at Toppen af denne Udvikling er naaet, selv i de mest fremskredne Brancher som Staal, Bomuld, Olie o. s. v., saa har Kapitalismen i denne Udplyndringsorganisation skabt en social Organisme, hvor de mest fuldkomne Oversigter over Verdens Produktionskapacitet og Fordelingsbehov findes.

Kapitalismen har i sin historiske Udviklingsproces saaledes ikke blot skabt et mægtigt industrielt organiseret Produktionsapparat, men tillige et tilgængeligt Materiale med Oversigt over Verdensproduktionens Kapacitet og Fordelingsevne.

Men der ud over har Kapitalismen tvunget Verdens Lønarbejdere til at organisere sig fagligt, for ikke at omkomme i Sult og Slaveri.

Og her raaber Syndikalismen paa Verdens Arbejdere:

Skynd jer at fuldføre jeres Organisationer paa Højde med Kapitalismens.

Hvor Kapitalismen har organiseret Arbejdet industrielt, der skal I ikke blot udvikle jeres spredte faglige Organisationer til en industriel Kamporganisation, men I skal paa hver industriel Arbejdsplads i den lokale Bedriftsorganisation danne Fremtidens industrielle *Arbejds*organisation.

Hvor Kapitalismen har dannet en national eller international Kapitaltrust, der skal I danne en tilsvarende Arbejdstrust.

Men skynd jer! I er bag efter. Det kapitalistiske System er ved at bryde sammen i sin indre Modsætning mellem de sociale Produktivkræfters vældige Udvikling og den personlige Tilegnelse af Arbejdsudbyttet.

Virkningerne af dette begyndende Sammenbrud piner allerede Menneskeheden i Millionernes Ledigang og Elendighed, vældige Oprustninger, tyngende Skatter og truende Kriges Millionslagteri og Ødelæggelse af Slægters Arbejde.

De faldende nationale Stater kan kun være Redskaber for alle disse Ulykker.

Kun I, Verdens nyttige producerende Millionmasser, samlede som I er i jere faglige Organisationer over hele Verden, over alle Landegrænser, formaar at standse dette Vanvid!

Verdens Fagbevægelse, som har kostet Millioner Ofre, er ikke en Døgnflue, som skal dø med Kapitalismen. Den er skabt af Historien med den mægtige Opgave, at blive Arbejdsorganisationen i Fremtidens internationale Verdenssamfund, hvor alle Menneskers personlige Frihed og Lykke er alle sociale Organers Opgave.

Og skulde en kapitalistisk Slyngel paastaa, at Arbejderne ikke har aandelig og moralsk Indsigt og Kraft til at styre og lede Samfundets Produktion og Fordeling — da peg paa det stolte Katalonien af i Dag!

Det er selvfølgelig

ikke alle, men mange af vore Læsere kunde godt skaffe vort Blad en lille Annonce hos deres Handlende, om de sagde et Par Ord derom til dem.

Da vi har Læsere overalt, vil en Handlende, der fører kulante Varer til rimelige Priser, altid have Fordel af at annoncere hos os, da mange af vore Læsere netop ønsker at støtte de Handlende, der støtter os med en Annonce.

Gør derfor et Forsøg, og er den Handlende villig til at prøve en lille Annonce, da meddel os det, og vi sender da en Mand ud at ordne Sagen.

„Arbejdet"s Ekspedition,
Blaagaards Plads 21,
København N.

Slagterforretningen
Baggesensgade 37. Anbefales Bladets Læsere. Bedste Varer. Billigste Priser.

I et Telegram fra U. S. A. hedder det, at Formanden for Bilarbejdernes Fagforening, Homer Martin, har erklæret, at han vil give Ordre til Generalstrejke indenfor Bilindustrien, hvis Politiet fortsætter med paa brutal Maade at forjage Arbejderne fra Fabrikkerne.

Bidrag til „Arbejdet„

K. N. 1,00. S. C. 2,00. A. M. 1,00. J. B. 1,00. Smør 1,05. Harry Nielsen 0,10. A. M. 2,00. J. B. 1,00. V. N. 0,50. Carl H. Petersen 1,00. Bøsten 0,50. Smeden 0,50. Valdemar Hansen 3,00. Harry Nielsen 0,70.

Med tidligere indkommen Kr. 1001,97.

Ansvh. Redaktør CHR. CHRISTENSEN

FODTØJ
FR. VII's GADE 14.
Billigste Fodtøjsreparationsværksted.
Herresaaler og Hæle 4,20 Dame 3,80

Stengade 25
Prima Saaler og Hæle.
Alle Reparationer med Garanti.
Alt i brugt Fodtøj.

1000 Par brugt Fodtøj 1000 Par
billige Træsko, Træsbostøvler og Klædesko. J. GJELLANDER, Sverrigsgade 4
Telf. Amager 2670 x.

1000 Par brugt Fodtøj
i alle Faconer, Herre-, Dame- og Børnefodtøj fra Herskabshuse — Holmensfodtøj, Træsko, Træskostøvler, Klædesko sælges. Alle Reparationer udføres godt og billigt.
7 Birkegade 7.